BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
I nR. 299
egz. 3.

Meditatio-
nes
1474.

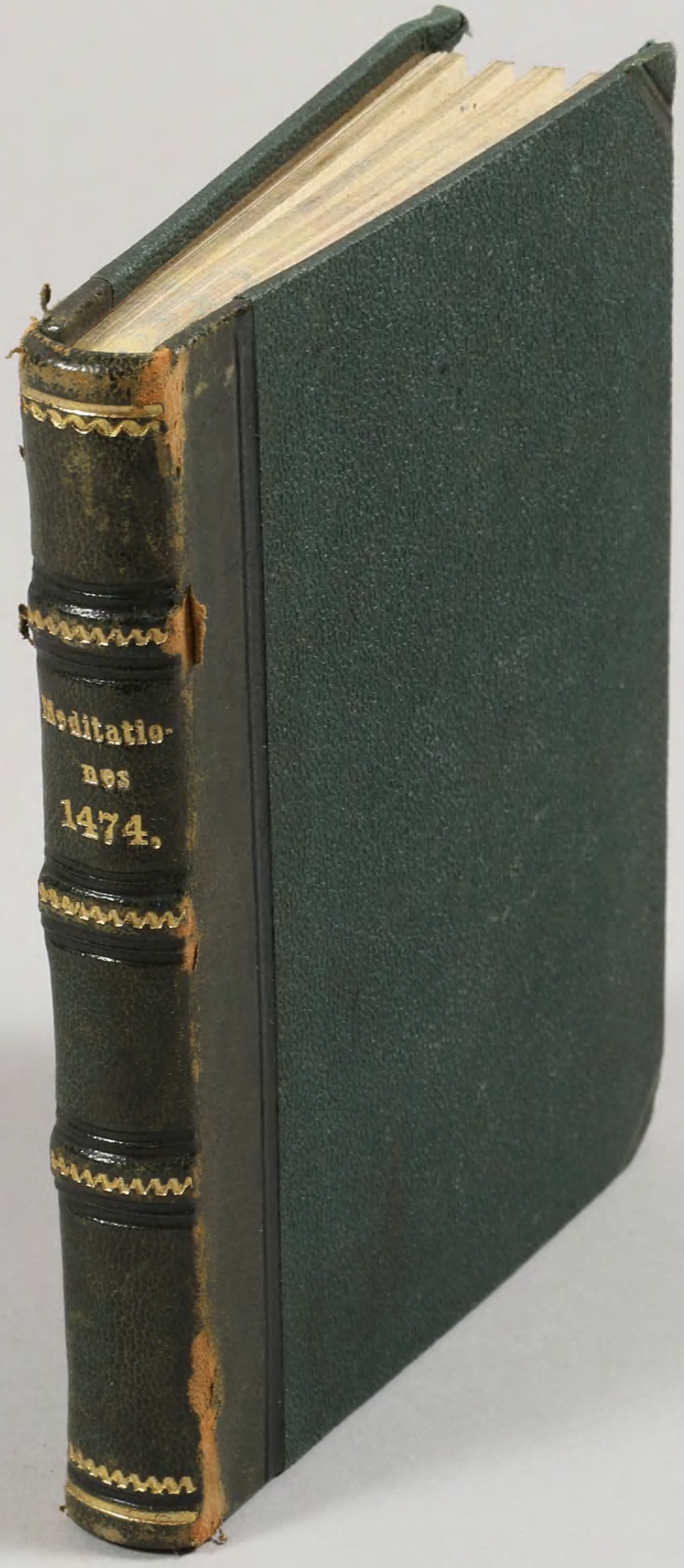
Meditatio-
nes
1474.

at oratione impetrari enucleabo

De mõse habendi in meditatõnib.

Et qr iste libell⁹ ex toto est õ meditatiõibus deuotis. Jõ qlibet legẽs debz se in legendo deuote habere/z mozose cũ attẽtione materiaz legere vl' meditari. Et sp añ faciem cozdis sui tenere imaginẽ xpi. Eodẽ mõ sic in actione vl' passione xpi meditar. Verbi gra. Sicut si de flagellatõne xpi erit meditatio/tũc meditãs vl' legens añ faciez cozdis sui habeat xpm nudũ: z i cozpe vndiqz vulneratũ/cruentatũ z ꝓ̃ horribiliter flagellatozes ipm ꝓcusserunt z sic de alijs q̃ circa xpm gesta sunt: z figuratiue meditanduz z ideo picturas fieri ꝓ qualibet materia horarũ necessariũ ꝓ deuotione ampliozi cõcitãda iudicaui.

De ordine horarum.

Ordo ꝓo horaz in isto horologio erit talis. Prima hora erit meditandũ de annũciatõe angelica: z xpi cõceptõe. Secũda de [illegible] tiuitate Tertia de circũcisione [illegible]

LIBOSTRON.

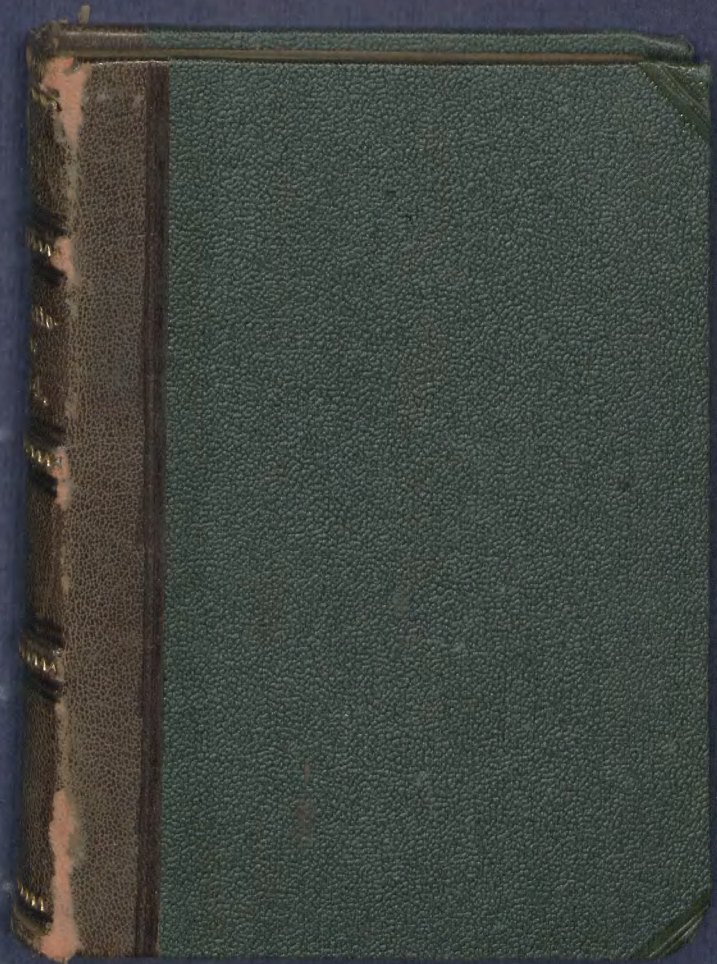

BIBLIOTEKA
UNIWERSYTECKA
W POZNANIU

H* 2991 = H* 8929

braun u ff
poet.

Inc. 299. P. 3

14172 M

at oratione impetrari enucleabo

De mõse habendi in meditatõnib⁹.

Et qr iste libell⁹ ex toto est ō meditatiõibus deuotis. Jõ qlibet legẽs debz se in legendo deuote habere/z morose cũ attẽtione materiaz legere vl' meditari. Et sp añ faciem cordis sui tenere imaginẽ xpi. Eodẽ mõ sic in actione vl' passione xpi meditat. Verbi gra. Sicut si de flagellatõne xpi erit meditatio/tũc meditãs vl' legens añ faciez cordis sui habeat xpm nudũ: z i corpe vndiqz vulneratũ/cruentatũ z ꝙz horribiliter flagellatores ipm pcusserunt z sic de alijs q̃ circa xpm gesta sunt: z figuratiue meditanduz z ideo picturas fieri p qualibet materia horarũ necessariũ p deuotione ampliori cõcitãda iudicaui.

De ordine horarum.

Ordo ꝑo horaz in isto horologio erit talis. Prima hora erit meditandũ de annũciatõne angelica: z xpi cõceptõe. Secũda de p[illegible] ciuitate Tertia de circũcisione [illegible]uz

LUBOSTRON.

adoratione ꝛ purificatione. Quarta de fuga xpi cū matre in egiptū Quinta de visione tēpli/de pdicatōe/de miraculis xpi. Sexta de opibus penitētialibus xpi. Septima de cena/de lotōne pedū/ꝛ sacramenti institutōe Octaua de xpi venditōe facta p iudaz Nona de xpi agonia: ꝛ sudore quē emisit in oratione. Decima de eiꝰ captiuitate. Undecima quō fuit ad domuz epoꝛ ductus Duodecima quō fuit ad iudiciū tractus ꝛ accusatus. Tertiadecima quō fuit ab herode illusus. Quartadecima quō fuit flagellatus ꝛ coronatus Quintadecima quō fuit ad crucifigendū adiudicatꝰ Sextadecima quō fuit ad crucifigenduz clauis cruci affixꝰ. Decimaseptima quō fuit i cruce eleuatus Decimaoctaua quō xps in cruce fuit mortuus. Decimanona quō fuit de cruce solutus ꝛ sepultus: Uicesima hora quō ad inferna descēdit. Uicesimaprima hora quō xpus surrexit Uicesimasda quō ad celos

Jac. 299

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

ascendit Vicesimatertia quō spūssanc
tus fuit missus discipl'is Vicesima
quarta de finali xp̄i iudicio: qz in nouis
simo die sedebit tāqz iudex viuoz z mor
tuoz. Et collocant boni ad dexteraz: et
mali ad sinistrā. Ut g ibidez boni repi
amur. z ip̄m iudicē misericordē experia
mur: z ad vitā eternā ab ip̄o ꝓduca mur
nob ꝑstare dignet idez iudex dei filius
Qui cū p̄re z spūsancto viuit z regnat.

Hora prima de annunciatione
angelica z christi conceptione.

Deus in adiutoriū meuz intēde:
Dñe ad adiuuandū me festina.
Gl'ia patri z filio z spiritui sctō.
Sicut erat in p̄ncipio z nūc z sp z cē.

Fundamentum meditationis

Diuua me domine ihu xp̄e de
uote meditari tuā con'ceptionē
et incarnationem: que in consi
storio sancte trinitatz est tractata z i vte
ro marie virginis angelo nunciante est
consummata.

O pijssime deus quãta bonitas quanta caritas tua apparuit in creatõe mei miſrimi hoīs q̄ me miſerã creaturã ad imaginẽ ꝛ ſiłitudinẽ tuã creaſti ꝛ formaſti me paulomin⁹ ab anglis minoraſti. Głia ꝛ honore me p̄ ceteris creaturis coronaſti: dñm vniuerſarũ creaturarũ p̄feciſti; volucres celi piſces maris/ꝛ pecora cãpi ſub pedib⁹ meis/mihi ad vtendũ ſubieciſti. Solem/ lunã/ſtellas/anglos celoꝝ/ mihi i mīſteriũ tribuiſti/ eternã beatitudinẽ p̄ hereditate filiali mihi p̄ patria deputaſti. Ach p̄ miſericordiaꝝ: ꝛ de⁹ totius ꝯſolatõis. q̄ntum leſit cor tuũ paternũ lapſus mei miſeri hoīs in peccatũ quẽ ſup opa manuũ tuarũ/ita excellẽter adamaſti. Celũ terrãq̄: ac oīa in eis ꝯtẽta mihi advſum deputaſti. Ex p̄ter hoc/q̄ feci ꝯtra mandatũ tuum/celo p̄uari/in mũdo tribulari/digne ꝛ iuſte iudicaſti: Eya pater pīſſime/quãtum tua viſcera miſcõie/clamores ꝛ deſideria p̄m meorũ tuoꝝ dilectorũ in lymbo exiſtentiuꝝ

cõmouebant: qui ꝙtidie ad te clamabãt
z dicebant. Exurge ꝙre obdormis dñe.
exurge quare faciem auertis obliuiscerꝫ
dñe tribulatõnis nr̃e. Exurge dñe adiu
ua nos/z libera nos ꝓpter nomẽ tuum.
Quo clamore patrũ meorꝫ crescente/et
tpe plenitudinis gr̃e adueniente/ tu do
mine deꝰ meus misericorditer excitatus
fuisti z dixisti: ꝓpter miserias inopũ z ge
mitus pauperuꝫ nunc exurgã.

O Pater mirificordie ꝙꝫ sbito tuos
cõsiliarios ō supma hierarchia
cõuocasti. z cũ ipis de redẽptiõe
mei pditi hoĩs ꝓpter peccatum cordiali
affectu ptractasti: ac modũ cõuenientez
redẽptiõnis mee: z totius generis huma
ni/p nr̃e miserabilis nature hũane de ꝟ
gine maria assumptionẽ. z incarnatõez
determinasti. vt sic eadẽ humana natu
ra q̃ peccauit puniret: z iusticia suũ or/
dinẽ seruaret. z peccatũ impunitũ nõ ma
neret. Eya dñe ihu xpe fili dei ꝙꝫ pmpte
z libens. Quꝫ leto vultu corã pr̃e z suis
cõsiliarijs te ad hoc presentasti/ z dixi

sti. Pater mi: Ecce ego: mitte me. Delitie mihi sunt cum filijs hoim esse: et p eis mori et viuere. Vidi em̃ afflictões eor̃: et gemitũ ip̃or̃ audiui. Ideo descendam me frēm et amicũ eor̃ p incarnationem oñdam/eos liberabo: et ab oĩbus miseriijs eripiã eos et saluabo. O oẽs ordines spirituũ beator̃. O oẽs chori angelor̃. q̃tus gaudiũ vobis de hoc sacro mysterio instabat p qđ cognouistis ruinã q̃dam coangelor̃ vr̃or̃ reparari/ et hoies vob in gl'ia et honore sociari. Eya et eya dñe de⁹ q̃ntum gaudium tũc fuit inchoatũ. O q̃ntus festus tali hora fuit in celo ꝓpter me miserũ celebratum. O q̃nta symphonia in tympanis/ et choris/ in chordis et organis/in cymbalis bñ sonãtib⁹/in psalterio et citharis fuit ibi repta et audita O q̃nta melodia dñe deus et harmonia ad tui laudẽ in canticis spiritualibus fuit ibi p̃ nimio gaudio angelor̃ ꝓpter me miserũ et parentes meos repta: et repta. O sancti pr̃es in lymbo/ q̃ntus gaudiũ vobis instabat de oñi cõ

ceptione⁊ incarnatõe/ p quẽ sciebat liberari/⁊ a vinculis tenebraꝝ absolui O Esaias quõ tu exultabas⁊ gaudebas q olim hoc predixisti: cũ dixisti. Ecce ego cõcipiet⁊ pariet filiuꝫ: ⁊ vocabit nomen eius emanuel.

Ave Gabriel archangele dei: qnta reuerẽtia. O qntus honor p ceteris tibi fuit exhibit⁹/ qñ ad illud arcanũ cõsiliũ tanti misteriꝝ fuisti vocatus: ⁊ p nuncio tãti negociꝝ postulatus. O angele dei cũ quãto studio secreta tibi cõmissa obtuasti. O cuꝫ qnta reuerentia toti trinitati inclinasti. ⁊ licẽtiaꝫ abeũdi recepisti. O qꝫ subito de celo in nazaret festinasti⁊ cameraꝫ virginis marie sine strepitu intrasti/ ipamqꝫ ornatis moribus/ compositis mẽbris: flexis genib⁹ reuerenter ex parte patris⁊ filij⁊ spũssancti salutasti⁊ dixisti. Aue gratia plena dñs tecũ bñdicta tu in mu. ⁊c.

Ab maria virgo castissima: qntus rubor verecundie faciem tuam colorauit: quando angelus

in specie paranympha iuuenculi occulte camerā tuā intrauit: de q̄ timebas populū scādalizari/et innocēter te posse p hoc infamari. O maria virgo hūilima tu verba angeli diligenter attēdebas. z te indignā de oībus clausul' reputabas O q̄ntuz timuisti z expauisti/ q̄ ab eodem angl'o/te filiū concepturā z paritura audiuisti: nec virū cognouisti: nec cognoscere ꝓposuisti: z virginitatē tm̄ dilexisti. q̄ ꝓ eius ꝯseruatōe perpetuā castitatem deo vouisti. Ach maria dulcissima/q̄ntuz fuisti turbata ex verbis angeli z anxiata. Tu em̄ virginē cōcipere z parere in ꝓphetis legisti. sed per quem modū hoc fieri posset: nō intellexisti z te esse illā virginē minime iudicasti Ergo in corde tuo tu dulcissima virgo cōferebas/tacēdo tecū disputabas: tps ꝓtelabas: nec rn̄sum angl'o dei nūcio expectāte dabas. Ach Gabriel q̄nto timore te p cussum sensisti/q̄ nullū respōsuz a maria audiuisti. Timebas em̄ si rn̄sum abea nō haberes: ꝯfusionē cora tota curia

celesti reportares. z negligentia tibi in negocio ꝓmisso posset imputari: ꝺ quo timebas grauiter increpari. Eya mr̃ ꝟ go gr̃osa quare angelicꝰ dei nũciuz turbasti: quare sibi nõ rñdisti: quare factũ ptractasti: q̃re tm̃ mysteriũ suspẽdisti: q̃ re volũtatẽ tuã z ꝯsensum deo z angelo nunciãte statim nõ dedisti: quare nũciꝰ um tenuisti: q̃re ip̃ius redituz tãdiu impediuisti. Pro q̃ expectauit tota trinitas in sup̃mo throno. ꝑ quo expectauerũt oẽs chori angelox in celo. ꝑq̃ expectauerũt sancti pr̃es z tui parẽtes in lymbo. ꝑq̃ expectauit om̃is ppl's in toto mũdo. Luz dilectissima ;dña fueris gr̃a plena/ te ita ingratiosaz oñdisti: z tã saluti ferũ negociuz: te fieri mr̃em redẽptoris mũdi statim nõ acceptasti? O Gabriel fortitudo dei q̃z forti animo in hec verba prupisti z dixisti. Carissima dña: noli me cõfundere tanq̃z nunciũ inexpeditum. Da responsuz: da verbuz miserationis qz ex ore tuo dependet salus generis humani totius: da verbũ humanuz.

acipe verbuz diuinũ. Non timeas: qz cõcipies filiũ z virginitatis nõ patieris detrimentũ. Concipies non virili semine. sz spũssancti spiramine. Eya sanctissima virgo maria/ qnto gaudio repleta fuisti: qñ te electã ad tantũ salũberrimũ negotiũ audisti: z te fieri matrẽ dei p impregnatõez spũssancti intellexisti: qbus militer te velle esse ancillam dñi dei cõcipiendi in te designasti p ꝯsensum quẽ subito dedisti: cũ dixisti Ecce ancilla domini fiat mihi fm verbũ tuũ. Et statim verbũ caro factũ est. O Gabriel dei nũcie: cũ qnto gaudio O cũ qnta reuerentia marie bñdixisti. Et de ꝯsensu ei grãrũactiones retulisti / ac licentiam ab ea hũiliter recepisti. O qz subito ad celi cõsistoriũ venisti tuã annũciatiõez bñ esse expeditã toti trinitati z oĩbus celi spiritibus te expectantibꝫ tibi occurrentibꝫ intimasti. O qz magnũ gaudiuz celesti curie apportasti. O fili di qz celeri z gigãteo cursu a regalibꝫ sedibus iter arripuisti. O qntum festinasti. Tuem p salu

te mea dñe ihu xpe exultastivt gigas ad currendū viam a summo celovno saltu in vterū virginis/spūsancto te pueniē/ te corpus humanum: qđ assumere volē bas:formāte. O dñe cū q̄nto comitatu angelor̄ in vterū virginis venisti O cū q̄nto iubilo in sono tube ꝛ organo đ celo ad terrā descendisti/ꝛ nostram natu/ ram miserabilem assumpsisti.

De miraculis factis in conceptione Christi: ꝛ de vtilitate eorum.

Audite celi q̄ loquar Audiat terra verba oris mei/ ꝓpter me vilem creaturā terrā ꝛ cinerez: de ꝓpter me factus est hō. Creator creatu/ ra ꝓpter me fact9 ē creatura. Dñs ꝓpter me fact9 est fuus. Magn9 ꝛ īmensus factus est ꝓpter me in vtero virginis parvus ꝛ mēsus. Excelsus sup omnes gentes:factus est infimus ꝓpter me miserū. Eya pīssime deus/quanta caritate me miserum peccatorem dilexisti. q̄ tanta mīra ꝓpter salutem meā operari voluisti Quare dñe hec mirabilia ꝓpter me fecisti:

Uere dñe: tu em ꝓpter me factus es hō vt me hoiem faceres deū. Tu excelsus sup oēs: volebas hūiliari z ō celo ad terrā descēdere. ꝓpter me vt hūilē me in terra ad celū eleuares. Tu magn⁹ z īmensus. volebas ꝓpter me puus fieri in cōceptōe: vt me puuz z deiectū hoiem magnū z potentē in celesti curia faceres Ue ergo mihi misero/ q talia ac tāta amoz insignia non attendo: te dñe iesu nō diligo: gr̄as tibi nō refero. sz te laudare et te amare de die in diez differo.

Quō fruct⁹ ꝯceptōis debet īpetrari

Rogo te dulcissima ygo maria: mater miscōie/ vt nō abhozreas peccatozes sine q̄bus nunq̄z fores tāto digna filio. Ergo p nos sic promota/ sume nr̄a pia vota: et nob de tua gr̄a qua plena es/ aliq̄d impetriri digne/ris/ q tuū filiū: qui p nobis in te conceptus est: cozporaliter z spūaliter p virtutes ꝯcipere mūdo z casto cozde valeam⁹ nūc z eternaliter. Qui viuit z regnat in secula seculozum Amen.

Hora secunda de natiuitate xpi.

Deus in adiutorium meū intende Domine ad adiuuandū me festina. Gloria patri z filio z spiritui sancto. Sicut erat in pnci. zc.

Fundamentum meditationis

Diuua me domine iesu deuote meditari qī diuersorio z stabulo ciuitatis Bethleem es natus vilibus pānis inuolutus: z in presepio inter bouem z asinū reclinatus.

De miseria natiuitatis domini ihu.

Quis dabit capiti meo aquam oculis meis fontē lachymaruz vt plangā z defluam saluatoris di mei ingressuz in hūc mundū miserabilem/z pcēptuz eius ab hoīe: ppter quē venit detestabilē Eya dñe ihu: tu verbū dei pris oipotentis. Tu filius regis regni celestis. Tu dñs impialis maiestatis Tu in hūc mundū ppter meā z oīm salutē venisti/z ab hoīe ita viliter despectus fuisti: nec in tua ppria ciuitate rece

ptus fuisti hospitio. ſz inter bouez ⁊ asi
nū: non in strato: nec in lecto. sed sup fe
nū iacuisti in pzesepio tpe hyemali ⁊ fri
gore maxīo. Ach maria q̄z penosa fuit
tibi tanta miseria ⁊ deiectio: tāta tuoz a
micoz talioz īdignatio tibi ⁊ filio tuo
deo in p̄mo ingressu in mundū exhibi
bita. Ach q̄z magna abusio/ ⁊ vere mag
q̄ summ⁹ dō factus est imus. Magn⁹
factus est paruus diues dō fact⁹ est pau
per ⁊ miser. Et ego vilis hō volo esse sū
mus ⁊ alt⁹ in officijs: magn⁹ in delicijs
plenus indiuicijs. Ue mihi misero q̄
sollicitus sum de regali edificio. Et tu
dñe de⁹ meus rex celestis iaces in pzese
pioz non est tibi loc⁹ in diuersorio Ach
q̄d durius puniendū in me misero q̄ la
boro die noctuq̄z de societate ⁊ collegio
Et tu dñe de⁹ meus iaces cū bouet asi
no Ach q̄d magis detestabile in me vili
putredine q̄z q̄ cogito de nobili vestīm
to/ ⁊ tu creatoz me⁹ inuolutus es vili pā
niculo. Ego de speciebus aromaticis ⁊
od oziferis frequēter studeo/ ⁊ tu de⁹ me

us es cõtentatus in fetido stabl'o Ego anp̃ior de potentia z dñio. z tu rex regũ marie z ioseph obedis imperio. Uñ supbio ego cinis puluis z sanies fetida et appono me magnificare sup̃ terraz/ nec attendo q̃ se hũiliauit sũma maiestas. z in me vili vermiculo tumescit supbia z ptãs. Et si curro de loco natiuitatis. bethleem vsq̃z ad locuz mortis hierl'm z voluo z reuoluo vitã mei saluatoris nõ inuenio in eo/ nisi stigmata pauptatiſ et doloris. Ach dñe ieſu tu venisti in mũduz/ z totus mũdus tibi negatus ẽ: nec semel in vno loco cõfusus fuisti. ſz m'lto tiens a p̃ncip o vite vsq̃z ad mortẽ p̃fusi ones magnas sustinuisti.

De gaudio natiuitatis christi.

Eya maria in q̃nta fruitõe z gaudio fuisti. q̃n p̃mo filiũ tuũ dominũ ieſum vidisti. O q̃z iocũde ip̃m intua brachia amplexãdo: oscu lando recepisti. O q̃z materno amore oñia membra sua pertractasti. O quo' cien[illegible]ita gaudenter inspexisti.

Ipm vērū deū z hoiem esse intellexisti. Et tu mīez eius pre oībus mulieribꝰ te esse electā cognouisti. O q̄ spūs tuꝰ pre gaudio in te exultauit: q̄ totꝰ exercitus angelorꝫ tuo vili stabulo appropiauit: z ad laudē tui nati filij iporꝫ do z regi omnes altisona voce: gl̄ia in excelsis deo: cāta bant: tuū filiū laudabāt. z de eius natiuitate gaudebant. O maria q̄ntuz tu gaudebas/ q̄ñ videbas sinū et bouem aīalia bruta flexis genib⁹ ante p̄sepe stare: z filio tuo creatori iporꝫ in p̄sepio iacenti inclinare/ tanq̄ viderent ipm adorare. O q̄ gaudiosa res z letabūda fuit tibi aduentus pastorꝫ: z multorꝫ aliorum hoīm/ q̄ accedebāt z mira de filio tuo ad laudez eius predicabāt. O q̄ntuz astra celorꝫ exultabant que ad laudez sui creatoris nati nouas stellas miris splēdoribus emittebant: z in mea nocte lucem clarissimi diei p̄ferebant. O maria dilectissima dña: vtinā tūc ego fuissem in diuersorio pñs: q̄ñ natꝰ fuit tuꝰ filiꝰ puulꝰ Eya q̄ntum placuisset mibi illū puulū

vagientem demulsisse: z cũ ipo flente fu
isse ipm tenerrimũ sinu meo fouisse/su/
is cunabulis assedisse Et puto dulcissi/
ma dña/ qꝫ tu hoc nõ abhorruisses: nec
me ipm tangere phibuisses/ sz forsitan
ipe more puuli mihi arrisisset/ z petenti
facile mihi fauisset. Eya maria cꝫ felix
fuissem cũ si potuissem in aliq famula/
ri vl precibus impetrari/ qꝫ saltẽ filiũ tu
um pmisisses semel osculari. z cum ipo
dulciter iocari. O cꝫ libens humeris a
quã apportassem. O cꝫ libens balneũ ei
pparassem/ in quo tibi dña ministrasse
z paupis parnuli tui pãnos lauisses.

De miraculis factis in natiuitate Christi: et de eorum vtilitate.

Audite hec oẽs gentes/ auribꝰ p
cipite q habitatis orbem: ꝓpter
me vas luteũ corruptibile z feti
dum: inuisibilis deus visibilis apparu
it. summa sapientia ꝓpter me brutis aĩa
libus se sociauit: verbũ dei ꝓpter me in/
fans z mutũ efficit/ eternus deus z mũ
di creator pꝰ mundũ ꝓpter me temporaliter p

ducit/celoꝝ rex ꝓpter me in stabulo nas
citur. Eya quis vnq̃ audiuit talia/sta
bulũ fetidũ fit celestis impatoris pala
tiũ/presepe aãliuz fit celestis regis dor
mitoriũ. Deus simꝫ in vnũ diues ꝛ pau
per efficit. Filia patrẽ suũ genuit. Crea
tu-la suũ creatorem peperit. Eya dñe ie
su dulcissime ꝺus: q̃d em̃ boni in me de
fectuosissimo hoie vidisti ꝓpter qꝺ me
tantũ dilexisti vt tãta mira et mirabilia
inusitata ꝑ salute mea opari voluisti.
Vere em̃ dñe iesu tu eternus deus vo
luisti tpaliter nasci ꝓpter me/vt mihi tẽ
poraliter nato eternã natiuitatẽ tribue
res. Tu voluisti nasci in bethleem: qꝺ
interp̃tatur dom⁹ panis: in signũ q᷑ tu
esses mannaꝛ panis viuus q̃ de celo ve
nit: ꝛ me famelicũ velles reficere/ꝛ depa
scere. Tu voluisti in stabulo nasci vt iu
mentũ ꝓpter me: in signuz q᷑ tu esses iu
mentũ qꝺ me ꝛ onera pctoꝝ meorũ vel
let in crucis sella portare ad regna celo
rũ Tu voluisti in p̃sepio reclinari vt pa

bulum alalinz ꝓpter me: [illegible] q̄ tu q̄
es pabulū z cib⁹ sacramentalis/ me q̄ ir
rationabiliter vixi: reficeres z ꝯfortares
z ad ratōnabilitatē ꝓduceres. Tu vo/
luisti pastores ouiū vocari ad stabulum
ad te videndum: in signū q̄ tu fuisti agn⁹
paschalis q̄ debeat offerri ad ꝓp̄m liberā
dum Tu voluisti sustinere miseriā z pau
pertatē ꝓpter me/ vt me pauperē diuiti
is eternalib⁹ ditares. Tu voluisti susti
nere frigora ꝓpter me/ vt me frigidatum:
caritate z gr̄a/ igne diuino calefaceres.
Ue mihi misero q̄ tā mira bñficia q̄ti/
die in mente mea non reuoluo. z ꝑ bis
tibi dñe iesu gratiarū actiones nō ꝓsol
uo: qđ est magne ingratitudinis iudici
um sup oīa vitia capitale vitium.

Quomodo fructus natiuitatis xp̄i debeat impetrari.

Rogo te misericors deus/ vt mi
hi miserearis mortuo per pecca
tum: q̄ sine intellectu vixi. Fact⁹
sum sicut equ⁹ z mulus/ vt ꝑ verā ꝯtri
cōnē in stabulo tue ecclesie cui⁹ pastores

renascar/ et socius fiaz bouis et asini tui onera penitentie cõdigne portando. vt possim dicere p natiuitatẽ tuã: vt iumẽ/ tum factꝰ sum apud te/ et ero spectũ in te Peto etiã dñe ihu q natiuitas tua miserabilis in me generet patientiã in oĩ/ bus pauptatibus: et miseriis: et tribulationibus mihi aduenientibꝫ/ vt ex his hũilis et paruus fiam. Et locuz in presepio tuo hñe valeã /tibi cõiacendo et ꝓpatiendo. Et cũ mater tua prebet tibi vnuz de vberibus castitatis: prebeat et mihi alterũ: vt p castitatẽ et puritatẽ fiam tue matris filiꝰ et tuus ꝓfrater spiritualis Qui cũ pñe et spũsancto regnas deꝰ in se. tẽ.

Hora tertia est de christi circũcisione et triũ regũ adoratõez et templi ꝓsentatõe

Deus in adiutoriũ meum intende. Domine ad adiuuandũ me festina. Glia patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculoz. Amen.

Fundamentum meditationis

Adiuua me domie ieſu pura mẽ te meditari qꝫ in octaua natiui/ tatis fuiſti circũciſus: tertiadeꝫ cima die a magꝫ adoratus: ⁊ quadrage/ ſima die in templũ pñtatus.

O dñe ieſu xpe ſanctiſſime deus tu peccatũ non feciſti/ nec penam ꝓ peccato meruiſti: ⁊ tãtuꝫ ꝓpter me peccatorẽ veniſti ⁊ pnĩe opa aſſum/ pſiſti: ⁊ in etate octo dieꝫ ſtatim ſangui nem ꝓ peccatis meis fudiſti/ ⁊ caritateꝫ in tua iuuentute mihi oñdiſti quam ad me eternaliter habuiſti ⁊ eaꝫ poſt mor/ tem non deſeruiſti.

De aduentu reguꝫ ſeꝫ Laſpar Mel chior Balthaſar.

O Magi reges ⁊ principes ⁊ cete ri comites ⁊ nobiles/ q̃d cogita ſtis qñ de longinq̃s partib⁹ ori entalibus cũ magnis labor ib⁹ ⁊ expen/ ſis veniſtis ⁊ regẽ in iudea natũ queſiui ſtis ⁊ deſpectã ac paruã ciuitateꝫ beth/ leem introiſtis/ ⁊ ad diuerſoriũ cũ regia maieſtate/ cũ deceti habitu: ornatu ma

gno ꝛ apparente familia: vos recepistis ꝛ vnũ pauperculaꝫ mulierẽ in stabulo inuenistis sedentẽ. ꝛ puerꝫ puulũ ĩ ꝓsepio inter bouẽ ꝛ asinũ iacentẽ: ꝛ vnum antiquũ hoiem ad cubitũ suũ dormientem: ꝓpter q̃d tñ videre venistis: Quidem facere tũc ꝓposuistis: Quesiuistis regem magnũ ꝛ potentẽ in stabulo ꝛ inuenistis vnũ puerꝫ in ꝓsepio. Est ne iste rex quez q̃siuistis: Et si est rex/ vbi suũ castellum ꝛ dñium: Vbi suꝰ throꝰ ꝛ palatiũ: Vbi sua familia ꝛ obsequiũ. Vbi suꝰ thesaurꝰ ꝛ gazophilatiuz: Est ne illiꝰ regis regnũ ꝛ dñiuz/ bethleem puum opiduz Est ne castellũ suũ diuersoriũ/ stabuluz eiꝰ palatiũ/ ꝛ throꝰ ꝓsepiũ. Bos ꝛ asinꝰ sue diuitie ꝛ auꝝ. Vilꝫ pãnus eiꝰ byssus ꝛ purpura Bouis mugitꝰ ꝛ asini rugitꝰ eiꝰ symphonia. O sci magi ꝛ reges magni/ ꝛ si terra ꝛ miseria terrena ipm puerũ regẽ negabãt: tamẽ celũ ꝛ sidera noua ꝛ angeloꝝ obsequia: ipm esse regem affirmabãt. Nec ꝓpter pauptatem ꝛ miseriã quã inuenistꝫ: dubitastꝫ ꝛ ꝓposito decli

nastis. Sed ꝺs spūs vos adduxit / ille vos plene instruxit talē puerū esse verū regē angelorꝝ z hoim. Et iō non diffidi stis. sz ipm adorastis: z ei aurū thus z mirrham obtnlistis.

De timore z gaudio marie.

O Maria qntum eppauit timore ges z pncipes: barones: comites z milites cuz magno comitatu diuersoriū intrare vidisti / z tuū dilectū puerꝝ tibi auferri timuisti. O qꝫ subito pſepiū accessisti: z puerꝝ i vlnas tuas recepisti z tenuisti? O maria quanto gaudio cor tuū repletū erat qñ in pncipibꝰ z regibꝰ tantā deuotionē z charitatez videbas / qñ ante tuū puerꝝ pcidebant: flexis genibꝰ ipsuz tanqꝫ verū deū adorabāt z hoc firmiter credebāt. z cum magna reuerentia surgebant: ipsi clenodia honorabilia z nobilia offerebāt: profitentes ipsum esse summū imperatorem: verum deum z hoiez? O reges tqꝫ reuerēter salutastꝭ mrez z inclinastis. O qnta hūilitatez reuerētia lniaz a pueroz mrē recepistꝭ

ꝛ per aliam viam in regionem vr̃am cū magno gaudio transiuistis.

¶ Quomodo iesus fuerit in templum presentatus ꝛa Symeone receptus

O Maria cū quanta hūilitate/et legis dei obedientia/ tuū filiuꝫ quadraginta dieꝫ ad tēpluꝫ pr̃ sentabas ꝛ te ad purificandū offerebas/ O Symeon q̃nto dsiderio ꝛ amore: q̃n to caritatis feruore freq̃nter in oratōne tua petiuisti redēptorē tuū videre/ꝛ dixi sti. Putas in carne videbo deuꝫ/ putas durabo/ putas me inueniet ista natiui tas? Et exaudit⁹ rn̄sum accepisti a spi ritusctō: te non visuruꝫ mortē. nisi pus videres vitā. i. xp̄m dn̄i. O symeon q̃n tum saltasti ꝛ cucurristi q̃n aduentū do mini tui ad templuꝫ in spū intellexisti. O symeon q̃ reuerenter mr̃em saluta/ sti. O q̃ gaudēs puꝫ in vlnas tuas ac cepisti. ꝛ gr̃as agens deo q̃ hunc diē vi dere meruisti. nec amplius viuere in mi seria pn̄tis vite desiderabas. sꝫ dissolui ꝛ cē cum xp̄o: q̃ est vera vita cupiebas ꝛ

clamabas. Nñc dimittis seruũ tuũ dñe ſm verbũ tuũ in pace. Quia viderũt oculi mei salutare tuũ. O Symeon q̃z leto vultu totiẽs puer̃ inſpexiſti/ z ipſum verũ deũ z hoiem cognouiſti. O q̃nto iubilo internali q̃nto riſu cordiali: tuis ſanctis manib⁹ puer̃ tractaſti. z pectori tuo tam amicabiliter applicuiſti. ſz ſpũ ſancto tibi mortez eius inſpirãte/ riſus tuus in luctuz vertebatur. z gaudiũ in triſticiam mutabatur.

¶ De prophetia Symeonis.

Ach Symeon q̃z turbato vultu puerũ z mr̃em reſpexiſti. O q̃nris gemitib⁹ z ſuſpirijs mortem futurã ipius pueri z dolorẽ mr̃is maximũ p̃dixiſti./ Eya maria in q̃nta fruitõne z iubilo fuiſti: q̃ñ ſymeonẽ taz nobilem tã reputatũ hoiem tuũ filiũ coram oñi pp̃lo ibidem ꝯgregato tã reuereẽter tractari vidiſti. Ach maria q̃ntuz expauiſti q̃ñ mortem filij tui a ſymeone ſctõ pp̃hetizari audiuiſti: z ipm hoc a ſpũſancto hr̃e p̃ſciuiſti Ach maria cũ q̃nto cor

dis dolore tu amplius filiū tuū tracta
sti z inspexisti/ipm in mēbris suis oīb⁹
amarissimas passiōes sustinere exppha
tia sciuisti. Et q̄nto plus tu⁹ filius in e⁹
tate pficiebat: tanto plus dolor de sua
morte in te accrescebat. O mira res: sū⁹
in⁹ impator: iuris cōditor z legislator: le
gibus subīcitur. z circūcidit adhuc pu
er. z puulus adoratur a magnis regib⁹
z q̄ritur. Et de⁹ īmensus z inuisibil' z i⁹
sensibilis: manib⁹ suscipit. Ego q̄re pp̄t
me dñe iesu volebas circūcidi: a regib⁹
q̄ri: manib⁹ tractari? Certe dñe iesu tu
volebas p me circūcidi in mēbro luxu⁹
rie: vt oēm luxuriā z malā cōcupiscenti
am a me abscinderes. Tu voluisti voca
re ad tuā natiuitatē ppinquos z longin
quos: nobiles z ignobiles/iudeos z gē
tiles: in signū q⁹ voluisses nō solum bo
nos. sz etiā malos z pctōres a gr̄a remo
tos vocare/z ipis natiuitatē spūalez cō
ferre z dare. Tu voluisti a Symeōe z
ab hoīe manib⁹ tractari: ī signū q⁹ eē na

tus ⁊ hoī datus: vt posset te hō tanq̄ rē ꝓpriā tractare ⁊ hr̄e: ⁊ tu velles ei sp familiariter cōmanere. O symeon iprudenter feciſti q̄ puer̄ talē mr̄i reddidiſti vti nā ego ibi fuiſſem/ ⁊ puerū in vlnis meis habuiſſem: ad domū meā ꝺportaſſes quē vtiq̄ mater ſecuta fuiſſet p amore: ⁊ ſic ambos retinuiſſem cū dulcore.

Quomodo fructus pregeſtorum debeant a deo impetrari.

Rogo te dñe ieſu xp̄e: vt circūciſio tua abſcidat a me oēm malā ꝯcupiſcentiā pctōr̄ ⁊ ꝓpter merita regū mittere mihi digneris ſtellā me illuminantē/ ad cognoſcendū oēs defectus meos/ me vocantes ad tuā gr̄am vt brachijs meis ſpiritualib⁹ cū ſymeone valeas te amplexari. Brachio intellect⁹ te ꝯgnoſcere Et brachio altero ſcz volūtatis te amare: vt ambob⁹ brachijs intellectu ⁊ volūtate te pectori meo adiungā ⁊ mei cordis mēorie infigas/ vt bñficia tue hūanitatis nunq̄ a memoria mea ⁊ gr̄ārum actione recedant ſed eternaliter

maneant. Hoc nobis concede dñe ieſu xpe qui cū deo pre t ſpūſancto viuis et regnas in ſecula ſeculorum Amen.

Hora quarta de fuga xpi in egyptū.

Deus in adiutoriū meum inten
de Domine ad adiuuandū me feſtina. Gloria patri t filio t ſpi ritui ſancto. Sicut erat in pnci. ꝛc.

Fundamentum meditationis

Diuua me domine ihu xpe de/
a uote meditari de pſecutōne tua quaz ſuſtinuiſti in puericia tua per fugam in egyptum.

De miſeria fuge chriſti in egyptum.

Ah maria quātuz gladius do/
a loris te incepit vulnerare/de q̄ audiſti Hymeonē pphetare q̄ angelus tibi apparuit/t te de pſecutōne Herodis ſup filio tuo dilecto pmonu/it/t fugere cū puero in egyptū ſubito et occulte cōſuluit. Ach maria cū quāta a maritudine cordis dilectiſſimū puerū non ablactatū ſuſtuliſti/ipm oſculādo:

amplexãdo/in vlnas tuas mrno amo/
re accepisti z nocte cũ silentio ciuitatem
nazareth cũ ioseph z familia tua extuisti
z deserto z vaste solitudini magno ẽimo
re celeriter approqinq̃bas. Deu q̃ens
tu retrospiciebas. z herodis familiã fu
riosam te seq̃ formidabas. Ach q̃ntus
timor: tremor z horror te dulcissima vir
go inuasit/qñ heremũ z desertũ plenũ
vermibꝫ venenosꝫ z bestijs horribilibus
introisti/quas vob occurrere cũ suis ru
gitibꝰ z vocibꝫ horribilibꝰ conspexist: z
vos oẽs volẽtes deuorare/ z mẽbratim
dilaniare timuisti Ach quotiens oculos
tuos ad celũ leuabas z altis suspirijs de
um patrem p defensionez custodia dile
cti filij tui/z tue familie iuocabas. Ach
q̃nto dolore z sollicitudine cor tuũ cru/
ciabatur de cibo z potu cuiꝰ defectꝰ ma/
gnus ibidẽ videbat. O dñe cũ q̃nta co
pia fluerẽt lachrime si hodie oculis pijs
aspicerẽ tam venerabilẽ dñam: tã gracio
sam puellã/cũ tã tenero z delicato pue/
ro z infantulo p filijs hoim oim specio

so peregrinari ꝛ exulari: per aspera mon
tiū ꝑ cōcaua vallium ꝛ ꝑ abrupta rupiū
ꝑ multa deuia ꝛ inuia/ ꝑ diuersa latroci
nia ꝛ inter aīalia ferocia ambulare: ac fa
mē/ sitim/ frigora/ ꝛ multas alias mag
nas miserias cum sua familia sufferre ꝛ
portare. Ach dñe ihu xpe/ ach puer dile
cte/ ach bone iuuenis vex est qō ꝑ pphe
tā ꝑdixisti. Iuuenis fui ego: ꝛ in laborib⁹
a iuuentute mea. In bethleem carens
hospitio/ in diuersorio ꝛ stabulo inter bo
uem ꝛ asinū es nat⁹ ꝛ vix ꝑpleto ꝑmo e
tatis tue anno: exilio es relegat⁹/ ꝛ a pa
tria tua exulat⁹. Ue igit mihi etatis ꝑ
uecto/ ve mihi seni ꝛ malox dierū inue
terato/ q̄ q̄tidie studeo delicijs/ labore
diuitijs/ delector in cōuiuijs/ ꝛ de⁹ me⁹
in iuuētute sua nat⁹ ꝛ educat⁹ ē tā tis mi

De cōsolatōe marie in exilio. (serijs

Eya maria dulcissima dña/ q̄s cō
solatorie dus pr̄ tu⁹. sponsus in
tribulatōibus ꝛ angustijs tuis
te visitauit/ q̄ iuxta est oībus q̄ tribula
ꝛ o sunt corde: q̄ nō deserit sperātes i eū

q̃ppe est oĩbus ip̃m inuocãtib⁹. O q̃s ꝺ
to tristiciã tuã in gaudiũ ꝓuersaz sentie
bas: qñ aĩalia horribilia ⁊ ferocissima i
defto in tãta mãsuetudie videbas: q̃ vo
bis in p̃ncipio tã horribil'r occurrebãt:
⁊ statim viso puero/suũ creatorẽ esse itel
ligebãt/sup pectora sua corruebant: ge
nua flectebãt/corã mr̃e ⁊ puero se ꝑster/
nebãt. Et hac reuerẽtia exhibita surrec
erũt ⁊ hũilit ad puez accesserũt: caudis
ip̃oz ⁊ auribꝰ blãdiẽdo: amicabil'r mor̃
manꝰ ⁊ pedes pueri ⁊ mr̃is ligebãt: acsi
ip̃os recipe ⁊ salutare viderent: ⁊ obedi
entiã creatorí suo ⁊ homagiũ facere ꝑfi
terent. Eya cũ q̃nta diligentia dñe ih̃u
aĩalia ⁊ creature irrõnales tales tibi ⁊
mr̃i st̃ associate: ⁊ p obseq̃a mlta sic̃ bos
⁊ asinꝰ in diuersorio deũ ⁊ creatorẽ suuz
ꝓgnouerũt: qꝺ hoies minie fecerũt. O dñe
ih̃u q̃s fidelit talia aĩalia vob assistebant
Quedã em̃ p̃cedebãt ⁊ viã minꝰ tritam
preparabant. Quedam sequebantur p
custodia: ⁊ ne aliquid vos molestaret vi
gilanter obseruabant. Quedam vobis

in meridie dormientiby ⁊ q̃escentib⁹ ca
piti vr̃o loco cussinoy se supposuerunt.
Q uedã corã vob diuersa ludoy exerci
tia/saltando/currendo/iocãdo exercue
runt. singulaq̃ singl'is se studiose p̃fere
bant/vt alia p alt̃s mr̃i ⁊ filio fuire pos
se studebãt. O dñe iesu cr̃e sollicite se ha
bebant talia aialia circa prandiũ ⁊ cenã
vr̃am. Dorã em̃ prandij vl cene: quedaz
aialia ad nẽora currebãt: herbas ⁊ alia
edibilia apportabãt. Auiculeq̃ se frequẽ
ter congregabant ⁊ cãtando puerũ creato
rez suũ laudabãt. Aliq̃ ad terrã extra
desertũ volabant. ⁊ fruct⁹ diuersi sapoz
in rostris adduxerũt/⁊ mense reuerẽter
apposuerũt. Quedaz auicule de arbori
bus descenderũt. ⁊ ꝓparanti cibũ appli
cuerũt ⁊ magno desiderio naturali: mo
tis q̃dez alis suis: ac si dicerez loqui po
tuissent: deplumari petiuissent: ⁊ creato
ri suo in cibũ assari/quedã decoqui ⁊ pi
pari. Et hocidez fieri multa aialia no
bilia deis se ad hoc obtulerũt. Et petre
scindebant/⁊ potuz diuersi sapozis ꝓpi

nauerũt. Arbores cũ fructibus se inclinauerũt: z fructꝰ creatori suo ꝙs creauit exhibuerũt. O Esaia ꝙz bene oia puidisti: qñ dixisti Habitabit lupus cũ agno pardus cũ vitulo. Et seqtur ꝙ puer ꝙ uulus minabit eos.

Quare z ꝓpter quam vtilitatem christus voluit fugere.

O Miranda res. Refugiũ tribulatoꝝ fugit z fugat. Solatium miseroꝝ patit. Exulꝫ reuocatoꝛ in exiliũ mittit. Oĩm bonoꝝ pſecutoꝛ in malo pſequit. Qui vẽit alios saluare ad ꝑdendũ querit. Quare dñe iesu ꝓpter me voluisti inimicos tuos fugere: exiliũ z miserias patꝫ Certe dñe iesu tu voluisti exiliũ pati ꝓpter me: vt me exulez z fugatuz a tua gra misericorditer reuocares. Tu voluisti fugere hoĩez inimicũ quẽ tu creasti z solo verbo ipm potuisses annihilasse: vt mihi dares exemplũ inimicos fugere/ z furẽs inimicoꝝ pſequẽtiũ aliqñ cedere. Ue mihi miseroꝙ habeo tres inimicos meꝙtidie leta

liter p̄sequẽtes: scz carnẽ: mundũ z dia bolũ: q̄ me impugnãt z tẽptãt: nec illos fugio: nec ip̄is resisto: sz potiꝰ eis occurro: ip̄is in ip̄oꝝ venenosis oblectamentis p̄sentio: z aiam meã crudeliter p̄ mẽ ip̄m inimicis meis trado. Tu voluisti dñe ihu miserias mꝰtas pati/ vt me miserũ a miseria absolueres. z me p̄ tuas miserias consolatorie confortares.

Qualiter fructꝰ fugedebeat ip̄etrari.

Rogo te dñe ihu x̄pe/ vt mihi de gneris angelũ tuũ mittere/ qui me doceat oẽs inimicos meos fugere: qui aiam meã querũt p̄dere. z in exilio huiꝰ vite cũ matre tua mecum ambules/ mecũ labores: vt exiliũ p̄ntis vite sit mihi meritoriũ patrie eterne. Doc nob̄ p̄tare dignerꝭ: q̄ cũ p̄re z spũsancto viuis z regnas in secula seculoꝝ Amẽ.

Hora quinta de visitatõe templi z miraculis christi.

Deus in adiutoriũ meũ intende Domine ad adiuuandũ me festina. Gloria patri z filio z spi

ritui sancto. Sicut erat in pnci ⁊c.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe iesu xpe cũ deuotione meditari tuos actus salutares qs fecisti pro pplo: in templi visitatione ⁊ predicatione: in peccatoꝝ cõuersione: in infirmoꝝ sanatione: ⁊ miraculoꝝ multoꝝ ostensione.

De consolatõne orta ex miraculis et operibus christi.

Eya dñe iesu xpe cũ leticia ⁊ gaudio sum tuũ patre ⁊ oẽs angelos: ⁊ celestes spiritus reddidisti qñ tu opa ⁊ negocia hũana ppter que pater te misit/ ita diligenter ⁊ fructuose perfecisti/ ecclesiam ⁊ loca patris deuõte visitando/ homines peccatores de via mortis ad viam eterne vite/ per predicatiõnes conuertendo/ cecos illuminando/ claudos/ mutos/ surdos/ hydropicos demoniacos/ ⁊ ceteros varijs languoribus infirmos miraculose sanando.

Opa misericordie quo ad deficientes t pauperes diuersimode faciendo. Tribulatos corpaliter vl spiritualiter i corpore t aia misericorditer ꝓsolando. Ue mihi misero t mortaliter infirmo t mltis languoribꝫ peccatoꝝ infecto qꝫ tãta miracula dñi mei non cõsidero/ nec eiꝰ misericordiã quã promptissime oñdit pentibꝫ aiã aduerto: nec me peccatorẽ t infirmũ letaliter sentio: nec ad medicũ probñficio sanitatis clamo/ nec sanari desidero. Concede mihi dñe ieſu/ vt p aia mea lepprosa t mltis vitiis ꝺformata: clamen ad te cũ leproso dicens. Dñe si vis potes me mũdare: audiã: volo mundare. Da dñe vt p aia mea t puero meo spirituali/ paliticо t accidie peccato ꝓstrato/ clamẽ cũ Centurione. Dñe puer meus iacet in domo paliticus/ audiã: ego veniã t curabo eũ: veni ꝛc. Da dñe ieſu vt p aia mea filia peccatis mortalibus sauciata/ quoꝝ pciõꝝ diabolus caputẽ t possessor: clamẽ fortiter cũ mulierecha nanea. Miserere mei fili dauid: qz filia

mea male a demonio vexat: audiã: fides tua te saluũ fecit. Et quia dñe iesu ꝓpter male habentes: z medico indigentes in mundũ veniſti: z clamantes ad te exaudire ꝓmiſiſti Deu ergo mihi ꝙ ita tepi dus ſuz in clamando: z mihi neceſſaria petẽdo Et quia non audis me clamare non ſentio te me ſanare.

De turbatione marie quam habuit de filij a miſſione:

Ab maria q̃nta amaritudĩe gladiũ doloris cor tuũ ꝓforare ſenſiſti: q̃n vobis recedentib⁹ de feſto/in hierl'm filiũ amiſiſtie Ach cũ q̃nto plãctu z luctu ipz ꝑ triduũ queſiuiſti Ach ꝙt lachrymas dilectiſſima mr̃ ꝑ dilectiſſimo filio tuo fudiſti. z tandẽ in tẽplo in medio doctorũ ſedẽtez: interrogãtem z rñdentem inueniſti. Ach dñe ihu dulciſſime puer/ quõ dilectiſſime matri tue tantã materiã doloris ꝑſtare potuiſti/quare ab ea ita occulte receſſiſti: z ipſam cũ ioſeph a te abire ita dolenter permiſiſti. Et tñ inueniri voluiſti. Ue mi-

bi miſero qui te dñe ieſu totiens amitto totiēs derelinquo/ totiēs a me repello i gratitudine bñficioꝝ tuoꝝ ꝙ magnitudinē pctōꝝ meoꝝ/ ꝙ adheſionē terrenorū illoꝝ: Nec de amiſſiōe tua doleo/ nec te quero: imo plus de amiſſione q̄drantis vl̄ acus doleo/ ſollicite q̄roꝝ pro bis inueniendis inclino/ ad terrā me pſterno/ lucernā ꝛ candelā accendo: diligenter quero donec rehabere valeo: q̄ mi/nime de te ieſu facio. Ach dñe ihu xp̃e: q̄ ingrati ipi iudei: ſcribe ꝛ phariſei de tua doctrina ꝛ opib⁹ miraculiſq; ſalutaribus fuerūt: q̄ frequenter in ſimone te capere laborauerūt. Dñia opa tua ſedi tioſe obſeruauerūt. ꝛ miracula te facere in p̃ncipe beelzebub demonioꝝ dixerūt: duerſus te verba turpia ꝛ cōtumelioſa ꝓtulerūt: ac morti te tradere, frequēter ſimul tractauerunt.

Quare et propter quem fructū chriſtus talia fecit.

O Dira res: ſanctus ſanctoꝝ eccleſias ꝛ limina ſanctoꝝ viſitat/

dñs z rex celi seruũ terre tarduz z inutilez in seruitiũ sua predicatõe vocat. Ede dicus nobilissimus infirmos fetidos z mortuos curat: q̃ vbiq̃ est pdiitur: z q̃ p̃sens est querit. Quare dñe ieſu volebas ecclias visitare: infirmos curare/ perdi z queri ꝓpter me. Certe dñe ieſu/ tu eñ libenter ad templũ z ad domuz p̃ris tui ire volebas: vt te esse filium p̃ris z ius hr̃e in domo ei⁹ oñderes: z mihi significares: q̃ si volo fili⁹ dei p̃ris esse debeo libenter eccliez diuinis officijs interesse. Jtẽ volebas in iuuẽtute z postea sp visitare ecclesias: vt me ab accidia absolueres: z exemplũ orandi/ deũ laudandi: gr̃as agendi p bñficijs ostenderes. Ue mihi dñe: ve mihi tardo z in oĩbus diuinis tedioso: tibi de tritiũ. horis quas habet dies z nox: sunt tantũ septem assignate ad tibi seruiendum · te laudandũ p bñficijs que recepi a te z recipio nec illas deuote ꝓpleo: z vtinã vnã horam ad laudẽ tuã z sctõr tuor̃ pficerẽ z ĩ deuocõe pficerẽ. Jtẽ voluisti dñe pdi z queri

z in ecclesia inueniri/ vt mihi significa
res q̃tiens te p̃ peccatū p̃didero: q̃ te cō
trito corde z dolenti queram: z te in san
cta eccl'ia catholica p̃ fidem inueniam.
Deu mihi misero q̃ te totiēs p̃ peccatū
perdo: z nunq̃ corde p̃trito z spū tribu
lato quero. sed magis aīo irreuerenti et
minime aduertēti in creaturis negligē/
ter permaneo.

De oz̃one z fructus impetratōne

Rogo te dñe iesu x̃pe/ vt tu⁹ acces
sus ad eccl'iam mihi oēm accidi
am auferat: mihi oēm deuotōez
in oz̃oibus meis p̃ferat/ vt oz̃o mea sit
tibi g̃ta z penetratiua/ p̃ro salute mea z
oīm p̃ quibus desidero impetratiua.
Rogo etiam te dñe iesu x̃pe/ vt quotiēs
cūq̃ te p̃ peccata mea perdaz/ q̃ tu mihi
verū dolorem z cordis p̃tritōez tribuas
vt cū p̃trito corde z cū dolente tua mīe te
queram: nec a tali inquisitōne cessez do/
nec te inueniā. Doc mihi p̃stare digne/
ris qui cum patre z spiritusancto viuis
et regnas in secula seculoz̃ Amen.

Hora sexta de baptismo et ieiunio et aliis actibus penitentie Christi.

O Deus in adiutorium meum intende Domine ad adiuuandum me festina. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio. &c.

Fundamentum meditationis

Adiuua me domine ihu xpe deuote ac cum puncture cordis meditari opera penitentie que fecisti cum baptismo: cum ieiunio et aliis multis laboribus duris qs per triginta tres annos propter me pertulisti.

De miserabili penitentia xpi dei nri.

Heu summe et nobilissime deus meus/rex regum/dns dominantium qui vehementi amore me miserum hoiem dilexisti. Vere in hoc ondisti ne p peccato morerer et damnarer/p me penitere voluisti. Et verum modum penite di in cinere/in sacco: et in cilicio et ieiunio ondisti. Tu em mi deus meus/a summo celo in terram et ad cineres descendisti: saccum et cilicium carnis mee assumpsisti. et p

ſpaciū. xxiiij. annoꝝ vitam penitentia/
lem p me duxiſti/frigora: famē: ſitim: vi
gilias: flagella: paſſiōes ꝛ miſerias mul
tas vſq; ad mortē ſuſtinuiſti. Ue mihi vi
li limo: ve mihi putrido fimo: q̄ ita inḡ
tus ſuꝝ deo meo/q̄ de tāto redēptiōnis
ꝛ amoris bñficio nō rumino: nec i mea
mente reuoluo me eſſe a peccat; abſolu;
tū. ꝛ a morte ꝑpetua. ꝛ a ptāte diaboli li;
beratū. Sed adhuc peccare nō ceſſo. et
peccatis peccata de die in diē addo: nec
me corrigo: ꝓnus ſuꝝ ad mala: tard; ve
ro ad bona. Nec foueā in quā cecidi vl̄
aliū cadere vidi cauco: nec de peccatis
meis doleo: qđ eſt mortis ſignū ꝛ dāna
tōnis iudiciū. Heu mihi ſi ego ſuꝝ mē;
brum x̄pi capit; mei ꝛ dolorē nō ſentio:
mortuū me eſſe timeo. Quis ḡ liberabit
me ab improperio mortis hui? Neſcio
q̄d faciā: deſpate ago: anguſtie ſunt mi;
hi vndiq;. Dicā ḡ cuꝝ Job durū ꝓuerbi
um. Pereat dies in q̄ natꝰ ſuꝝ. Ue mihi
ītez: ve mihi q̄ ita maleviuo ꝛ aīam me
az p̄cioſaz ita vilipēdo quā ꝺuſad ima;

ginē suā formauit p ea incarnari voluit
cā sanguine suo z morte amarissima re-
demit: nec p toto mūdo deus hoc feci-
set qđ pro aīa mea fecit. In tantū ipam
adamauit q̄ mori p ea nō curauit. Dāc
ad imaginē dei formatā: peccatis meis
maculo: deformatā facio: ita q̄ nō habz
imaginē dei. sed diaboli nec aliquā cu-
raz de ipa habeo. Plus em̄ sollicitor de
mūdicia sotulariū z caligarū meaz: q̄z d
anima mea z q̄z de vita mea. Sotulares
em̄ meos sordidos tergo: caligas lauo
quod minime de anima mea maculata
facio..

Quare z p̄pter quem fructum chri
stus talia fecit.

O Res miranda: Innocens oīm
peccatorū penitentiaz pro pec
catis fuat. Immaculatus se la
uat: deus cū bestijs in deserto morat̄:
de⁹a diabolo temptat. Sed quare dñe
iesu p̄pter me miseruz volebas penitere
lauari: in deserto morari. a dyabolo tē
ptari. Vere domine Jesu tu immunis

ab oñi peccato ꝛ indignus oñi penitẽ
tia/ voluisti opa penitentie exercere/vt
mihi dares exemplũ qꝫ q̃tiens ꝑ pcñm a
gr̃a et a vita in mortem cado/ totiens ꝑ
opa penitentie ad gr̃az resurgere valeo.
Ue mihi homini indurato: qꝫ ita tardꝰ
sum ad penitentiã ꝛ taz ꝑmptus ad cul
pam/nec penitentia dei mei potest me e
molire. Si eñ inducit ꝑ penitentia mi
hi/vt vadam ad eccl'iaz /ad chorꝫ orare
potius irem ad forꝫ specular ꝛ inutilit
claffare. Si inducit mihi ꝑ penitentia
in via dei ꝛ sanctorꝫ ambl'are ꝛ pegrina
ri/potius vellem corzeizare ꝛ pedes me/
os in via iniq̃tatis lassari. Si inducit
mihi ieiuniũ/potiꝰ irem ad conuiuium
Si audio statuta ieiunia ꝑnũciare: sen
tio carnẽ meã reclamare ꝛ murmurare.
Plus eñ diligo carnis priuiũ qꝫ sanctũ
q̃dragesimale ieiuniũ. Itez dñe ieſu vo
luisti in aqua absq; tua indigentia bap
tizari/vt ꝓtactum tue mũdissime car
nis/aquę effectũ abluendi me a peccat'
tribueres. Tu volebas ire in desertuz ꝛ

solitudinē: z ꝓpter me esse socios ferarū: vt me desertū z desolatū hoēm faceres socium celestiū turbarū Tu volebas dñe ie su ieiunare / famē z sitim pati ꝓpter me: vt me ieiunantē mānaz pane celesti satires. Itez dñe ihu tu volebas a diabolo tēptari / z ip̄m vincere ꝓpter me / vt mihi frequenter temptato a diabolo vincendi formam ostenderes

Quomodo fructus penitentie christi debet impetrari.

Rogo te dñe ihu xpe p tuā miserricordiā q̄tinus mihi vitā penitencialē tribuere digneris in hꝯ tpe gr̄e: in quo vna dies penitētie plus tibi placet. et pl⁹ mihi valet cū mille dies post hāc vitā: qz tot z tāta sūt pcta mea z si differo ad aliā vitā / male habeo / cū aīe in alia vita penitētiali sp clamēt: frequēter orent: ieiunent: vigilent / z modicuz releuant. sed durissimis penis cruciantur a quibus me absoluere digneris Qui viuis z regnas deus in se. zc.

Oh

Hora septima de cena domini.

Deus in adiutorium meū intende Domine ad adiuuandū me festina. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in ꝓncio. ⁊c

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe ieſu chriſte dum te meditari cenaz quā feciſti cū diſcipulis tuis ⁊ omnia alia ibi peracta.

De gaudio ⁊ fruitione xp̄i in cena.

Eya domie ieſu dulciſſime deus quanto deſiderio ⁊ q̄nto amore deſideraſti cum tuis diſcipulis cōedere⁊ cenare. Quā amicabile (vale) vltimuz anteq̄ per mortem tuā de hoc mundo tranſires/volebas eis dare. O. amantiſſime deus q̄ benigne ⁊ amicabiliter diſcipulis cibuz appoſuiſti. ⁊ potum prebuiſti O quotiens in menſa ipſos tuos dulciſſimos amicos tam leto vultu/tam iocundis oculis inſpexiſti.

ꝛ ꝯ dulces collatiões ꝛ vtiles cũ eis ha buisti.

De lotione pedum discipulorum

Eya nobilissime deus/ vniuersoꝝ rex ꝛ domiator celi ꝛ terre. ꝛ omnium que eoꝝ ambitu ꝓtiñtur: quantã humilitatẽ ostendisti qñ flexis genibus ad terraꝫ pcidisti/ ꝛ pedes discipuloꝝ tuoꝝ: partes corporis ignobiliores lauisti. O purissime deus quãto zelo puritatem dilexisti: vt in electoꝝ pedibus modicaꝫ fedꝛtatẽ sustinere non potuisti. Sed vt essent specioſi pedes euangelizantiũ pacem: ꝛ ab oĩ mundane cõuersatõis ꝛ terreno puluere mũdi/ eoꝝ pedes abluisti. Eya petre: eya oẽs alij discipuli/ ꝙntum vr̃a corda tremuerũt ꝛ obstupuistis O ꝙ inuite lauari pedes vr̃os a dño creatore vr̃o admisistis. Et potꝰ vos lauare domini pedes vnanimiter condixistis

De sacramento.

Eva dñe ieſu xp̃e: q̃n to vinculo a
moꝛis tuis d̃ ſcipul' alligat⁹ fui
ſti/ q̃n ip̃is in ſacramẽto carnez
tuã in cibũ z ſanguinẽ tuũ in potũ dedi
ſti: nec in hoc pteni⁹ fuiſti q̃ ceuã eis cũ
agno paſcali feciſti. ſz vltra hoc te eis to
tũ contuliſti. ℣ Quis audiuit vnq̃ talia.
℣ q̃s vidit tanti amoꝛis tanta inſignia
℣ Quis vnq̃ hoiem aliquez tm̃ dilexit q̃
ſeip̃m alteri tribuere: z tandẽ ſe flagell:
penis: z vltimate moꝛti p altero ſe expo
neret. ℣ Hoc totũ te feciſſe p me hoie dul
ciſſime dñe ieſu ſcim̃ z legim̃/ qđ nuſq̃ al
ter p altero feciſſe et facere inuenim̃. ℣
dulciſſimũ cõuiuiũ ſacratiſſime cene: in
quo ſoꝛdes manuuz z pedũ coꝛpales z
ſpũales mundant. ℣ pꝛiſſimũ cõuiuiũ
in q̃ boni z mali cõgregant z locant. ℣
nobiliſſimũ cõuiuiũ in q̃ non ſolũ agn⁹
paſchalis ad edendũ ꝓponitur. verũ etiã
agnus īmolandus q̃ tollit peccata mũ
di ſub ſpecie panis in ſacramento oĩe
delectamentũ ſapoꝛis hñs in cibũ appo
nitur. ℣ fidelis aĩa que ad take cõuiuiũ

ſnuitatur. ꝛ de tam nobili cibo ſatiat.

De turbatione xpi poſt cenam.

HEh dñe ieſu xpe: quãto dolore cordis tui tuos dilectos diſci/ pl'os ꝛ amicos inſperiſti. q̃bus tãta ſigna amoris in cena oſtẽdiſti. ꝛ ip ſos oẽs peccaturos ꝛ ꝫ te facturos co? gnouiſti. Tu ẽm nouiſti petrũ te nega re: iudam te vẽdere ꝛ tradere/ alioſq̃ om nes a te fugere/ et te ſoluꝫ in omni tribu latione ꝛ miſeria dimittere.

Quare xpus talia in cena peregit.

O Res mirabilis ꝛ inaudita/ crea tor añ ſuã creaturã miſeram ge nua flectit: de? boſ: dñs ſuo pe des lauat: ſe totũ homi in cibũ ꝛ potum cõicat. Sed quare dñe ihu hec feciſti. Vere dñe tu añ tranſitũ tuũ de hoc mũ do volebas cũ diſcipl'is cenare vt ſignũ vere amicitie eis ꝛ oĩbus hominib⁹ oñ deres. Jtm volebas pedes hũiliores p tes corpis lauare/ vt exemplũ hũilitatiſ mihi ꝛ alĩs hoĩbus pberes. ꝛ alter alte ri ſubſidia hũilitatis ꝛ mutue caritatis

facere doceres. Item volebas te totum cū corpe z anima z cū deitate in sacrām to homi dare/vt tu totus eēs homi vni tus:z totus homo tibi incorporat⁹ Itē volebas fuire homī/z seruus esse hois vt hoiem tibi seruientem dñm faceres: z ipm potentez in celesti curia redderes Ue mihi misero q̄ tanta signa amicitie dei mei nō aduerto/nec attendo q̄ ds me⁹ mihi q̄tidie in cibo z potu/cū vesti tu z multis alijs necessarijs seruit/z ita me ingratum inuenit.

Qualiter fruct⁹ cene debeat īpetrari

Rogo te dñe iesu xp̄e: vt omī die me ad tuā cenā vocare digneris Omnia bñficia mihi a te impen sa in corde meo masticando ruminante te sup oīa diligēdo sicut tu me z hoiem sup oīa dilexisti. z mihi maxīa signa ca ritatis oñdisti. Precor te dñe etiā vt me os pedes interiores aīe. s. affectū z volū tatem: a puluere mūdane ꝯcupiscentie laues vt solū tibi approqinquēt z terre nis maculis se excutiāt. Supplico etiā

am tibi dulcissime dñe ieſu q̄ me miſe-
rū pecccatorē ad veſperā mortſ inclinā-
tezattēdas/qz de longinq̄ ſcz viapecca-
torz veni a quibꝫ lōge eſt ſalꝰ. z ſi me abſ
q̄ tuo pane ſacramentali dimiſerſ: defi-
ciā invia/nec ad conuiuiū celeſtiū nup
tiazz venire poſſuz. Et ſi nō ſuz dignꝰ ſe
dere ad mēſaz cene: z comedere cū fuis
tuis panē filiozz: da mihi ſub mēſa cadē
tes micas colligere: vt ſpūs meꝰ in pñti
vita recreetur Et p illd ſacramētale via
ticuz ad celeſte conuiuiū deducat. Hoc
nobis domine concedas/ qui ſine fine
viuis z regnas Amen.

Hora octaua d vēditōe z traditōe iude.

Deus in adiutoriū meum inten
de Domine ad adiuuandū me
feſtina. Gloria patri z filiozc.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe ihu deuoto coꝛd
a meditari q̄ a iuda diſcipl'o tuo
vēditꝰ z traditꝰ ad mortez fuiſti.

De miſerabili facto venditionis.

Ah Judas q̃nto veneno malitie fuisti repletus. Ach quanta cupiditatis flama fuisti succensus: vt dñm deū tuū optimū/ z nobilissimū p vili argento vẽderes z p̃cioso ei⁹ sanguiné vilissimo mercedis precio cõpẽsares. Ach iudas q̃nte fuisti ingratitudinis z neq̃cie/ vt q̃ te ad culmẽ honoris aplici promouerat/ tibi oia p alijs cõmiserat. Te ad cenã vocauit: pedes tuos lauit. Carnẽ suã in cibũ z sanguinẽ suũ in potũ cõicauit/ ad mortem vendere inimicis z latronibꝫ traderes. Ach iudas quãta duricia fuit in te/ q̃ nec cene: nec conuiuij familiaritas: nec obsequij humilitas/ nec colloquij suauitas nec amicabilis osculi mulcedinis a cõcepta malicia potuit te reuocare Ue mihi misero peccatori/ ve mihi socio iude q̃ totiẽs in peccato mortali: z cũ ꝓposito plus peccandi accedo: z accessi cũ iuda ad mensaz dñi/ ad cenã agni paschalis sacratissimi sacramenti. Ue mihi miserrimo hoi/ imo peiori iuda venditore q̃

totiens iniuste faciendo primus in bo/
nis suis decipiendo: pcepta dei mei cō/
tēnendo: deū meus sperno: ipm p terre
nis vendo. z aliqñ nō pro. xxx. argēteis
sz vix pro. x. venalē expono Imo aliqñ
p valore vix vni⁹ argentei. Et q mīt omi
nus ē pro vna vilissima delectatiōe car/
nis vendo deū verū p qua non darē an
tiquū calceū meū. Ue iterū mihi turpis
simo traditori: q̄ totiēs osculādo dū me
um in sacramenti receptōe/ fingo me cē
amicū: z mundū a peccatis ab inimicis
dei. z duco deū meū ad latrones. Et si a
liqñ suus absolut⁹ a peccatis z mūdus: ho
stes z latrones scz tēptatōes carnis mū
di z dyaboli admitto/ ianuas q̄nq; sen/
suus p cōsensus ipis apio z intromitto
Super deū meū nobilissimū hospitē in
sacro inuitatū currere pmitto. Ipm in
man⁹ inimicorū suorū vl' alis ipm ꝯfusi
biliter a me taliter dūctio z expello. Ue
etiā mihi iniq̄ z pessimo: q ita ingratus
sum deo meo: q̄ totiēs non solū pedes/
sed z man⁹ z caput ac me totū lauit a pec

catis meis multis: absoluit ꝛ mũdauit ꝛ a pena eterna quã ꝑ peccatis merui/liberauit. Et taliũ magnoꝝ bñficioꝝ oblitus/ad peccata que ꝓtra eũ sunt reuersus. ꝛ sue magne miscõie suꝫ illusꝰ. Ue etiaꝫ dñe ieſu mihi q̃ sanitatẽ corpis ꝑ mꝫtis infirmis mihi ꝑstitisti Necessitatem invictu ꝛ vestitu ꝑ mꝫtis paupibus ꝛ egenis ꝓtulisti Honores ꝛ dignitates ꝑ alĩs magis dignis tribuisti. Famaꝫ meã ꝛ psonã meã a mꝫtis piculosis custodisti. ꝓ his ꝛ alĩs bñficijs me cuꝫ Juda ingratũ inuenio. Nec tibi dñe ie suꝫuio/ sed p̃ceptis tuis me ꝙ oppono ꝛ tuã volũtatem semꝙ impugno.

Quare ꝛ ꝓpter quam vtilitatem christus volebat vendi.

Dirũ negociũ: Ach miserabile cõmertiũ. Dõ vendidit suuꝫ deũ: creatura creatorẽ: seruꝰ dominũ: Filiꝰ suũ patrẽ. Discipulꝰ mgrm Duis pastorẽ Famelicꝰ cibũ. Sitiens potũ. Nudus vestitũ Paup ꝛ egenꝰ liberatorẽ ꝛ auxiliũ. Frigidus calorẽ Le

cus ductorez. peccatorveniam z gram mortu⁹ vitā. Quare dñe iesu ppt me tradi z vēdi voluisti. Uere dñe tu vēdi ppt me volebas/ vt me vendituz dyabolo a pmis parētib⁹ p pomo vetito redimeres O dñe ihu quāto pcioso thesauro scilicet sanguine tuo emisti me/ vt tu solus ius in me haberes z vt ego tu⁹ ppri⁹ fu⁹ z tu me⁹ ppius dñs esses. Ue aūt mihi q totiēs de tuo fuitio recedo z ius p pietatis qđ in me habes dissoluo z me fuitio dyaboli inimici tui z mei me inuoluo. Item volebas dñe iesu tradi in mortē ppter me: vt p tuā mortē me econuerso ō morte ad vitā celestis glie trades res z presentares. Ue mihi q totiēs dimitto vitā gre q ducit ad vitā eternā Et vitā culpe diligo que ducit ad gehennā Et animā meā p mortem xpi trāsmitto. ad vitam redemptam/ iterato ad mortē

Quomō fructus debeat impetrari.

Rogo te domine ihu christe pissime de⁹/ ex quo tuo pcioso sanguine me emisti in ppriū fuū: vt

per q̃tidianũ seruitiũ te cognoscam esse meũ vez dñm. Et fruitio meo mereri p̃miũ eternũ valeam. vbi te eternaliter videã cũ p̃re z spũsctõ p infinita secu. zc̃

Hora nona de agonia z sudore z oõe

Deus in adiutoriũ meum inten de. Domine ad adiuuandũ me festina. Gl'ia patri z filio z spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc z semper z in secula secl'oz. Amen.

Fundamentum meditationis

Diuua me domie ihu xp̃e deuoto z dolenti corde meditari tuã agoniã z oõnem anxiam quaz pro morte tua ad patrem fecisti.

De miserabili afflictõe xp̃i in oõe eo

Eh dñe ihu xp̃e: quãto pauore te totũ pcussuz sensisti q̃n appropinq̃nte morte tua hortuz ville Gethsemani introisti. Ad terrã sup faciem tuã totus pstrat⁹ cecidisti z expñtia tua diuina/morte tuã amarissimam. et passiones oim mẽbroz supuenturas a

cerbissimas ꝓuidisti/ita ꝙ tantus hoꝛ
roꝛ ꝛ pauoꝛ future passionis oĩa tua mẽ
bꝛa attigebat/ꝙ sudoꝛ sanguineꝰ vltra
naturã humanã de oĩbus mẽbꝛis essu
ebat. Ach dñe iesu o q̃ ꝓfusꝰ lachꝛimis:
O q̃ altis suspiriꝯs. O q̃ ꝓlixis gemiti
bꝰ. O q̃ deuotis ꝛ attentis pꝛecibꝰ tua
humanitas anxiata infirma ꝓ̃i celesti
supplicauit: ꝛ passionez futurã hoꝛribi
lem transire exoꝛauit. O dñe iesu q̃ foꝛ
tem. O q̃ ꝓmptũ spũs tuꝰ ad passionez
se ꝓ̃tauit. O ꝓ̃ sanctissime q̃ guia fue
rũt crimina ꝓ quibꝰ oportuit vnigẽitus
filiũ tuũ mori. ꝛ tam magn̄ pati ꝙ hoꝛroꝛ
future passionis sudoꝛẽ sanguineũ ieo
causabat. Et si peccatũ ad moꝛtẽ sempi
ternã nõ fuisset: tuꝰ filius verꝰ deus/tã
graues penas/tã amarã moꝛtẽ nõ susti
nuisset.

De fructu oꝛonis ꝛ sudoꝛis x̄pi.

O Res stupenda ꝛ mirabilis. O
pauoꝛ ineffabil: o angustia mi
rabilis: ꝙs vnq̃ audiuit talia: ꝙs
vnq̃ vidit cõsilia. O audiũ angelox̄ tri

statur. Solatiū oīm sanctoꝝ turbatur Fortitudo oīm creaturarū pauore con cutitur/ largitor oīm bonoꝝ necessitat: petere ꝛ supplicare cōpellit. Sed quare dñe iesu hec ꝛ talia ꝓpter me pati voluisti Certe dñe iesu tu volebas esse tristꝫ ꝛ tri stari ꝓpter me/ vt me tristez ꝛ tribulatū iocundū faceres. Itez volebas supꝫ fa/ ciē cadere ꝛ orare/ vt oꝛoes meas atten/ tas fieri/ ꝛ añ faciē cordis mei hr̄e osten deres. Itē volebas in tribulatōne ꝛ an gustijs orare pr̄ez/ ꝛ pluries ad oraduz accedere/ vt mihi angustiato exēpluz pe tendi adiutoriū a pr̄e p̄beres/ ꝛ cōtinue esse orandū doceres. Dꝫ necessariū eēt mihi orare ꝛ auxiliū petere/ qz tēptatōes diaboli: carnis ꝛ mūdi sp me angariant ꝛ tribulāt. Et heu sentio me eē ita infir mū ad resistendū/ qꝫ oī tpe bñ indigerē petere deū me iuuandū. Ue mihi mise ro pigro ꝛ accidioso ad vigilandū: oran dū cū do meo/ q ꝓpt me tota nocte vigi lauit ꝛ orauit. Et ego vixrnā horā ꝛ for te nullā orare vigilare volo: nec possum

p̄ torpore magno Et iō nō imerito tē
ptatōib⁹ freq̄nter succūbo. Jtē volebas
dñe ihesu q̄ humanitas et caro passiones
horreret/ et ab illa absolui a p̄re peteret/
p hoc nob̄ volēs oñdere q̄ ptraria na
ture licite possum⁹ fugere Jtē volebas
sanguineū sudorē emittere p me/ vt me
hoiem plenū hūoret sanguie pctō̄q̄ gra
uatū p sudorē tuū alleuiares. Jtē vole
bas in āgustijs tuis effectualiter petere
volūtatē p̄is fieri/ vt mihi oñderes q̄
si aliq̄ tribulatōes sunt nature nr̄e cō
trarie/ tñ fm dictamen recte rōnis/ vlti
mate debeo me dei volūtati cōformare:
Ue mihi tardo et negligēti Ue mihi re
belli et inobedienti q̄ totiēs a deo meo
p occultā inspiratōnes ero vocat⁹. et ad
bona facienda/ malaq̄ vitāda/ admoni
tus et horratus/ nec volūtati dei mei cō
sentio: nec p̄silijs suis acq̄esco. sz surda
aure tāq̄ bestial irrōnale ptrāseo. Si de⁹
me⁹ vult me sc̄bere: tūc volo p̄ceē et ve me
ip̄z sentō negligere et vellē alios in plata
dirigere. et si ds me⁹ vult me alijs p̄esse/

tūcego volo subesse. ⁊ animab⁹ primo⁹
rū me⁹ ⁊ nolo sic caritatē impartiri ⁊ in
uenio me caritatē di ⁊ primi p inobedi⁹
entiā odire. Et iā ad quē statū ⁊ vitā de
us me vocauit/nolo cōtentari. sed vellē
alit mutari nec volo in aliq̄ volūtatē di
uinā mutari. Et heu nolo a deo meo re
gi. nec diuine pr̄ouidētie obedire Et sic
nolo p̄mittere deum esse deuz/a quo tū
dependet totum esse meum.

Quō fruct⁹ rei geste debeat impetrari.

Rogo te dñe iesu x̄pe vt initium
passionis tue in me fructificet/
tu⁹ pauor future mortis me cō/
fortet. Tristicia tua ⁊ angustia tua me
letificet. Oō tua deuota ⁊ anxia me pa
tri tuo recōmendet. Sudor tu⁹ sangui
neus ab infirmitatib⁹ spūalibus me sa
net ⁊ alleuiet. Cōcordia tue voluntatis
cū voluntate patris me patri tuo recon
ciliet ⁊ conformet. Hoc nobis domine
iesu concedas qui sine fine viuis ⁊ reg⁹
nas in scl̄a seculor̄ Amen.

Hora decima quō xp̄us fuit capt⁹.

Deus in adiutoriū meum inten
de. Domine ad adiuuandū me
festina. Gl̄ia patri z filio z spiri
ritui sancto. Sicut erat in principio et
nunc z semper z in secula seculoꝝ. Amen.

Fundamentum meditationis

Adiuua me dñe ihu xp̄e doloro
so corde meditari q̄ a iudeis ca
ptus fuisti.

De miseria z miserabili afflicti
one in captiuitate.

Ah dñe ihu xp̄e rex me⁹ z dns me
us cū q̄nta laude z gloria in die
palmaꝝ iudei cū hymnis z cā/
ticis tibi ita reuerēter occurrebant: z te
tanq̄ regem bñdictū recipiebant. z mō
cū mag̃ inglia z furia cū insultis clamo
rib⁹ armati/cū gladiis z fustib⁹ tāq̄ ad
latronē maledictū ita violēter sup te ir/
ruebāt. Et ad signuz Jude p oscl̄m ma
nus violentas statim in te iecerūt z te
ceperūt. Ach dñe iesu q̄ mltos z fortes
ictus capiti tuo gl̄ioso dederūt. Ach q̄

multiplicatas impulsiones ⁊ torsiones cū baculis ⁊ pugnis dorso et lateribꝫ tuis fecerūt. Ach q̄t ⁊ q̄nta turpia ⁊ ꝓuiciosa verba ꝓtra personam tuam sanctissimā domine protulerunt

De pstratōne ⁊ conculcatōne xp̄i

Ue ve dulcissime dñe q̄ꝫ crudeliter te ad terrā pſternebant/ q̄ꝫ oīa mēbra corpis sonitū fragoris clāgebāt ⁊ dabant: Judei impijssimi pedibꝫ suis ita cōtemptibiliter te ꝓculcabant. Sup ventrez tuū genibꝫ suis se tā atrociter incurvabāt. Et funibꝫ magnis/duris ⁊ fortibꝫ manꝰ tuas tam horribiliter ligabāt/ q̄ꝫ sanguis ex nimia tortura ⁊ ligatura de oībus digitis erūpebat. Ach dñe ihesu q̄ꝫ lachrimabiles voces dabas. Ach q̄ꝫ miserabiliter clamabas: qñ inimici tui te tā male tractabant. ⁊ tibi tot dolorosas penas infligebant.

De violento ⁊ ꝓfusibili ductu xp̄i

Ach vnd ach dulcissime dñe q̄ꝫ ꝓfusibiliter ad ciuitatez hierl'm te duxerūt: catenaz ferreā collo

ſuo apposuerūt/funes plures corpi tuo circū posuerūt/z p colles z rupes ac per multa deuia te ita inhūaniter pduxerūt. Et funib⁹ z catenis circūplexis traxerūt alij huc/alij illuc/alij ſurſuz/alij deorſū alij antrorſuz/alij retrorſuz: z tantā violentiā trabendo tibi dñe ihu fecerunt/ q̄ pluries añ̄z ad ciuitatez venires/ad terrā aliq̄n ſup tuā faciē bñdictā: aliq̄n ſup dorſuz/aliq̄n ſup latera tua benedicta cecidisti: et ſup terrā tā miſerabiliter iacuiſti/nec te iuuare z ſuſtētare cū manib⁹ ligatis poſſuiſti. Ach dñe quotiēs te iacētem ſup terram inimici tui aliq̄n te catenis z funib⁹/aliq̄n cū tuis capill' barba z crinibus p montes z colles duxerunt z traxerunt. Ach domine z magiſter bone: quotiens oculis tuis tam miſerabiliter dolenti corō retroſpiciebas: z tuos dilectos diſcipulos z amicos aduertebas: et nullum illorum videbas q̄ pridie in cena et in conuiuio exiſtentes tecum velle mori oēs diſcipli iurauerūt

sed in tribulatõibus tuis te relicto:oẽs fugam pre timore mortis dederũt.

De fuga discipulorũ ⁊ planctu eorũ

O mnes discipuli qnt⁹ dolor cor da vra penetrabat/qñ dñm vc̃ strũ dilectissimũ vidistis ita violenter capi/ligari/⁊ ligatis manib⁹ sicut agnũ innocentẽ p truculentos lictores ad victimã duci:⁊ funib⁹ qñ latronem ⁊ malefactorẽ trahi. Luꝛ ⁊ ille impijssim⁹ Judas traditor dñi:tanto dolore afflictus:⁊ tãta penitẽtia postea de traditiõe ductus:qꝫ poti⁹ volebat mori qꝫ viuere. Et ꝓpter peccati sui ĩmanitatẽ despauit ⁊ laqueo se suspendit. Ach dñe ihu pat ⁊ mgr̃ dilecte/ quõ a te fugiũt tui filij et discipuli dilecti. O dñe ihu qnto dolore tui amãtissimi amici abierũt O qꝫ desolati recesserũt. O qꝫ plorabãt. Ach qꝫ lamẽtabiles voces dabãt ⁊ sicut orphani ⁊ orbati pr̃e charissimo recedebãt O qticns retrospiciebãt ⁊ gemebũdo cor̃ de aduertebãt qliter dñs eor̃ ligabatur ⁊ ꝯsusibiliter magnis insultib⁹ ⁊ clamo

ribus importunis funibꝫ trahebatur. Ach dñe ihu q̄tiens discipli tui p̄ dolore in terrā se p̄iciebant: et miserabili clamabāt. O dulc̄ p̄. O mgr̄ bone. O benigne dñe quō ita sepamur a te: heu heu heu quō ibimus errātes sine pastore oues. Cur nos p̄ deseris/aut cui nos ō solatos relinq̄s? Jnuadēt em̄ nos lupi ferocissimi q̄ nos lacerare festinant. O dñe: o agn⁹ innocēs q̄ ibis tu: vadis inter lupos rapaces q̄ te volūt dauorare: et vt pessimi canes dilaniare. Ach q̄ntus luctus oim discipulorꝫ de mgr̄o. Ach q̄ntus dolor mgr̄i de discipul' desolatis et turbat̄. Heu dñe ihu/q̄s detestabile q̄d est hoc in me/q̄ audio/ lego/ scio te deū meū/creatorē meū/tm̄ hūiliatū et detectū: et ego exalto cor meū et ambulo in magnis mirabilibꝫ super me. Ecce te video dñe mi rex innocēter p̄ me capi ligari/ conculcari: et multis subiacere tribulationibus: et ego nocēs et reus ita impatiēs sum in passionibus.

Quare et propter quem fructū xp̄us

volebat capi z ligari.

O q̄s mirabile factū. O q̄s negociū inauditū/libertas captiuoꝝ ca pit. Qui soluit cōpeditos ligat Qui erigit elisos ad terraz psternitur. Qui regit z ducit totū mūduz violenter ducit. Ex q̄re dñe iesu ꝓpter me hec vo lebas pati. Certe dñe iesu tu volebas p pter me captiuari vt me hoiem captiua tū in carcere diaboli redimeres et libera res. Itez volebas p me ligari: vt me ho minē ligatū vinculis z penis pcto̅ꝝ ab solueres. Itē volebas ad terrā psterni ꝓpter me vt me a terrenis eleuares ad ce lestia z erigeres Itez volebas ꝓfusibili ter z penose ꝓpter me ad ciuitatez hirl'm duci/vt me honorifice ad supnā ciuita tem ciuium supernoꝝ ꝓduceres. Itē vo lebas p mittere/vt discipuli ꝓpter timo rem mortis fugerent a te/vt mors tua mihi refugiū faceret ad te. Ue mihi do mine iesu cp oīa que ꝓpter meā salutē p grauissimas passiones z ꝓfusiones su stinuisti non attēdo: nec tibi p bis grā

ſtactiones refero pro q̃ merito reprehẽ di debeo.

Quõ fructꝰ rei geſte debeat impetrari.

Rogo te dñe ihu vt captõ tua ab inimicꝭ: ab oĩbus inimicis me ꝓbovl̃ facto: in corpe ⁊ aĩa: capemalicioſe volentibꝫ liberet. Jtẽ tua liga tio me ad oĩbus pctõꝝ nexib⁹ abſoluat Tua ad terrã ꝓſtratio ad celeſtia medi tanda ſp me erigat. Tua ꝯfuſibilis/ ad ciuitatez ductõ: me cũ honore ad tuã ſu pnaz ciuitatẽ pducat. Fuga diſcipulo/ rũ tuoꝝ mihi in oĩbus neceſſitatib⁹ me is ad te refugiuz faciat. Hoc nobis pre ſtare digneris qui cũ pr̃e ⁊ ſpũſctõ ⁊c.

Hora vndecima quãdo chriſtus fu it ductus ad epiſcopos.

Deus in adiutoriũ meũ inten de Domine ad adiuuandũ me feſtina. Gloria patri ⁊ filioz ſpi ritui ſancto. Sicut erat in ꝓncipio. ⁊c.

Fundamentum meditationis

A Diuua me dñe ihu mesto z tri/
sti corde meditari q tu captus z
ligatus confusibiliter a furioso
ppło ad domos pontificuz nocturno tẽ/
pore ductus fuisti.

De miserabili afflictione christi.

A Chidñe ihu xpe q̃z male pontifi
ces z alij te receperũt. O q̃z gaui
si ꝺ tua captiuitate fuerũt. O q̃z
derisorie an filius dei esses quesierunt.
Et cũ rñdendo te filiuz dei esse noiasti.
pnceps sacerdotũ q̃i tu peccasses ꝺ deũ:
dixit et clamauit/heu heu/ ille blasphe/
mauit. Audite oẽs/ille vilis hõ honorẽ
dei sibi vsurpauit. Et pnceps q̃i dolorẽ
fingens vestimẽta sua lacerauit. Et tũc
oẽs alij q̃ astabãt vt cõplacerẽt pncipib
offensis/te dñe iesu ita viliter tractaue/
rũt. Quidã sup te irruerũt/ z in faciẽ tu
az sereniſſimã/magnã alapã cũ pugnis
z manib⁹ dederũt. Alij in os tuuz melli
fluũ vsq̃z ad effusionẽ sanguinis oris z
nariũ p̃cutiebãt. Alij multũ despectiue
dicentes/pfyedicbes tu de⁹/z in vultũ

tuū benignissimū ꝯspuebāt. Alꝫ in collum tuū sanctissimū verberabant. Alꝫ te p capillos traxerūt/et in crines tuos irruerūt: ad terrā te iactauerūt/pedib⁹ suis te ꝯculcauerūt: dicētes. Ue tibi riʒbaldo/peccatis accusato/quō tu rñdes ita ꝓteruo pontifici ꝛ ꝓlato.

De euulsione barbe christi

Alꝫ barbā tuā sanctissimaʒ trahebant sursuʒ. Alꝫ capillos capitis p⁹terguʒ deorsuʒ sic te manibus tenebāt. Et alꝫ accedebāt: subuꝛ ꝛ acubus barbā tuam euellebāt: genas tuas ꝛ maxillas tuas pulcherrimas vndiqꝫ vulnerabāt. Te regē angelo⁹ sine oīi pietate ꝛ misc̄dia tā viliter verbis turpib⁹ ꝛ vituperijs/ factis ꝛ penis duʒrissimis ꝓtractabant. O dñe iesu rex oī potēs q̄d est hoc: q⁹ tā patienter tantam despectōem ꝛ efflictōeʒ sustinuisti? Nūq̄d nō dei fili⁹ fuisti? Quare illos filios dyaboli tortores tuos nō destruxisti.

De negatōne petri.

Ch petre petre tu em̄ fuisti so⁹

cius mgri tui in cōsolatōe in cena. sz no luisti soci⁹ esse tribulatōis in pena. Tu em̄ alōge dñm secut⁹ fuisti. z domū pontificū cū Johāne timide introisti Et tā mirabiles cōiecturas timoris habuisti mō caput inclinando: mō inclinato capite oculos modicū leuādo: mō te timoroso vultu circūspiciendo ita q̄ mores et gest⁹ tui inordinati te discipl'm xp̄i esse p debāt/ p̄pter qđ ancilla ostiaria. z alij q̄ dā te discipl'm xp̄i esse dicebāt: qđ constanter negabas: z ip̄m nūq̄z nouisse: cū magno iuramento affirmabas Deu petre petre: alias dixisti ad xp̄m. Tu es xp̄s filius dei viui/ mō iuras z dicis: nunq̄z eū noui neq̄z sciui. Qđ mendaciū gallus obticere nō potuit sz cantādo te mētiri clamauit.

De Johanne.

Ab Johes p̄ ceteris discipulis mgro tuo magis dilect⁹ q̄ in cena iacuisti sup pect⁹ ei⁹. sz nulla sig dilectōis tuo mgro tūc ecōuerso ostē debas. Tūc em̄ in domo p̄toficis cuz Petro seorsuz stabas: singla que fuerit magistro tuo inflicta verbis z factis au

sultabas z videbas. O iohes si dñm tuū dilexisses/merito accessisses z super ip̄m: te precisses: z impijs iudeis merito dixisses. Ach nolite nolite facere tantū malū dño meo: Ecce facite mihi hoc: p cutite me/z dño meo tātas iniurias nō irrogetis Et flexis genib⁹ p̄cidisses. z cū amplexat⁹ fuisses z oēs ict⁹ z p̄cussiones p eo libent⁹ suscepisses: qō ego nō dimi/ tissem si presens fuissem.

De consilio seniorꝝ z principum.

Ch dñe ihu q̄ sbito scribez/pha risei z seniores iudeiī domo pō tificuz se cōgregauerūt. Deu q̄ falsa ꝓsilia habuerūt z mlta falsa cōfin xerūt/vt te possent accusare z morti cō/ demnare. O domine iesu principibus z seniorib⁹ iudeorum in consilio exist̄ tibus: z mīstris fatigatis circa pruas residentibus vl' dormientibus vl' quie scentibus interim in vno angulo dom⁹ ligatus sup terrā solus derelictus sedi/ sti z a mariſſime fleuisti alta suspīria pre dolore z passiōe duxisti stridores dentiū tremorē mēbroꝝ p̄ frigoꝛ z algoꝛ fecisti

Quō iesus ab omnib⁹ fuit derelict⁹.

Ah dñe iesu vbi tūc fuerūt oēs discipli tui/quō oēs cognati et amici tui recesserūt a te: ⁊ te solū sedere in tribulatōnib⁹ fecerūt. Ach petre ⁊ Johānes q̄ dñm vr̄m solus sedentem tam miserabilit in terra vidistis: q̄ re'ei associati non fuistis? Quare apud eū in terra nō sedistis: cū eo miserā ⁊ dolorem ⁊ exiliū lugentes/ip̄m dulcit amplexātes/man⁹ pedes ⁊ cetera mēbra afflicta osculātes. Caput suū fatigatū in sinū vestrū ad req̄escendum inclinātes. Deu/nulli fuerūt q̄ te dñe iesu dilexert sed oēs te odio habuerūt. Hec ⁊ ego miser cōpatior tibi dñe in oñibus malis que sustinuisti pro me homine.

De tribulatōne virginis glorioſe

Ah Jacobe q̄ in monte olineti cū petro ⁊ Johāne fuisti: dñm tuū orare capi/ vinculari/ad ciuitatem duci p̄ñtialiter vidisti/⁊ oībus discipulis dispersis et fugientib⁹ tu ad domū mr̄is mgr̄i tui dilectissimi cogna

te tue occulte veniſti: lachrimis inceſſanter fuꝰ apiri petiuiſti: z dixiſti. O femia eſt ne mater dñi mei ieſu ħ. O dña mea dilecta cognata: nūqd eſtis hic. Et cum illā vidiſti ad pedes eiꝰ cecidiſti clamās cū lachrimis z flens dixiſti. Deu domina mea q̄s duros vob nuncio rumores nec vellē vob tales renūciare ſipre amore filij vri dñi mei poſſem hoc vitare. O tu dña q̄s ſtupefacta dixiſti Quid eſt: qd ploras: dic mihi cito chariſſime cognate. non diu me teneas. O dña: filius veſter z dñs meꝰ captus eſt a iudeis: z ligatus ductus ad domuz pontificis. Ach maria qñ hoc audiuiſti. exanimiſ in terram cecidiſti/ nec loqui poteras p terrore: nec oculos aperire cordis pre dolore Ach maria cuz q̄nto merore nocrem expendiſti: quot z q̄ntas lachrimas tu fudiſti. Quantū vlulatū z planctum alie mulieres z ſorores tue tecū fecerunt: nec te conſolari poterunt.

Quare z ad quā vtilitatem chriſtus talia vituperia paſſus fuerit.

O Diranda res: facies prefulgi
da z spectm angeloz maculat.
Oculi lucidiores sole caligant
Os melliſluum qđ docet angelos pug
nis obstruit. Sūma veritas a discipło
negat. Quare dñe iesu hec ꝓpter me
pati voluisti. Certe dñe iesu: tu in facie
tua volebas deformari ꝓpter me: vt faci
em meā formosaz tuo sanguine faceres
Tu volebas in oculis velari ꝓpter me/
vt me ab oīi cecitate spūali absolueres
Tu pmisisti petrū cadere in peccatuz z
te negare. vt me fragilem nature ostēde
res. Nec aliquē hoīem esse ita sanctū et
gratiosum qn sibi timere habeat: vt in
peccatū cadat. Heu mihi qui totiēs in
peccatū cado. Ue mihi qui totiēs p ma
lam fidez z iniusta opa te dñe esse deum
meū nego: z cū peccatis meis diabolo a
lieno dño seruio. z te derelinquo/ bñfi-
cia tua q̄tidiana nō recognosco/ z te cuz
petro nescire: te non noscere, verbis et
factis ostendo.

Qualiter effectus talis passionis

impetrari debeat.

Rogo te dñe ihu xpe vt macula
r & deformatõ faciei tue meã inte
riorem faciez decorã faciat: q̃te
nus in pris tui ꝑñtia & oim angelorum
speciosa appareat. Peto etiã dñe vt vela
men oculoꝝ tuoꝝ/oẽm cecitatem impe
dientẽ me videre bñficia incarnatõis &
passiõis tue a me auferat. Et fragilitas
Petri in negatione mihi fortitudinem
te semp deum meum verũ & benefactorẽ
esse & ꝑfiteri tribuat. Et hoc nobis cõce
de iesu xpe sancte sanctoꝝ; qui viuis re
regnas in secula seculoꝝ.

Hora duodecima quomõ xpus fuit
ductus ad Pilatum iudicem

Deus in adiutoriũ meum inten
de Domine ad adiuuandũ me
festina. Gloria patri & filio&.

Fundamentum meditationis

Diuina me dñe ihu xpi lugubri
a mente meditari q̃ tu ductus fu
isti ad iudicium & coram Pilato

iudice tam innocenter de multis malis accusatus.

De miserabili pertractatõe domini nostri iesu chrysti.

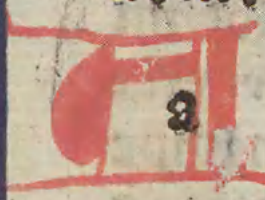

Ch dñe ihu hora prima z summo mane oēs seniores in consistorio aggregati fuerũt/ q̄ tota nocte tractauerũt quõ te accusarent z occiderent. Et ꝓsilio de accusatoribꝫ z testibus habito: z inuento ministros detestabiles in domũ pontificum te vocare z adducere miserunt. Ach dñe ihu cꝫ horribili clamore sup te solũ in angulo domꝰ sedentẽ irruerunt z dixerũt. Surge surge iesu/ q̄d facis/ dormis an non: Veni ad p̄ncipes sacerdotũ q̄ te vocauerũt. O cꝫ violenter te eleuauerunt. O cꝫ immisericorditer te duxerũt. O cꝫ irreuerenter seniores z p̄ncipes te recepe runt z dixerũt. Da iesus es tu hic. Es tu ꝓpheta z filius dei sicut tu dixisti: quare tu hoc nõ p̄uidisti.: Ach dñe iesu agnus innocens z immaculatus/ tu nun cꝫ peccatuꝫ commisisti. z tũ de multis

malis accusat⁹ fuisti Ach dñe. iudex vi⁊
uoꝝ ⁊ mortuoꝝ/tu alios debes iudica⁊
re cõdemnare ⁊ saluare: ⁊ ad iudiciũ pec⁊
catoꝝ tractatus tanq̃ vilis latro fuisti/
nec hoc impedire voluisti

De petro ⁊ Johanne.

Ach petre ⁊ Johes q̃ in domo
a põtificis fuistis/⁊ audiuistis q̃
ministri dñm vocãtes dixerunt
Surge Jesu veni: ad seniores ꝑ̃li: qui
te pilato volũt tradere vt moriar⁊ Quid
ergo tu filius dei eterni esse gl'iar⁊. Deu
q̃s crudeles ⁊ doloꝛosos rumoꝛes ꝓcepi
stis. Deu q̃nta lugubꝛi visione dñm ve
strũ ad ꝑdendũ deduci, vidistis: nec se⁊
cuti ipm fuistis. Ach petre q̃ntum do
loꝛẽ in coꝛde tuo ꝓcepisti: q̃ mgr̃m tuũ
de domo pontific⁊ ad iudiciũ duci vidi
sti: q̃ te ocul' suis ita miserabilit' inspexit
De cui⁹ ⁊spectu lumẽ cognitiõis ꝑctõꝝ
tuoꝝ ⁊ nega tõis in te surrexit/⁊ ad tan
tã penitentiã ⁊ ꝓtritõẽ⁊ ductus fuisti: q̃
amarissime flere cepisti ⁊ ciuitatẽ exiui⁊
sti: ⁊ ad mõtes solitudis te ꝑ penitentia

recepisti/nec a fletu z penitẽtia decetero
oñibus dieb⁹ vite tue te ꝓtinuisti. Ach
Johes q̃d eĩ tu feciſti: tu mgr̃m dilectuz
perdidisti. Quid aũt aliud faceres niſi
q̃ matrẽ ſuã z tuã dilectiſſimã dñam et
cognatã viſitares/z ei anguſtiã z miſeri
am filij ſui nũciares. O Johes cuz q̃n
to cordis dolore iter ad domuz dñe tue
arripuiſti: nec a magno vlulatu et fletu
cõtinere te potuiſti. Ach Johes q̃t ho⁹
mines z amici dilecti mgr̃i tui in via ti/
bi occurrerũt. z diligenter a te quõ ſe ha
beret mgr̃ z dñs queſierunt/nec ipis
p̃ fletu rñdere potuiſti. ſz vlteri⁹ ꝓceſſiſti
z ad domũ dñe tue cũ ingẽti planctu ve
niſti. Ach Johes q̃z turbatã tuã dñam
inueniſti/nec eã ſpiritũ hr̃e pre doloris
magnitudine ſenſiſti. Ach q̃z ſubito ad
pedes eius cecidiſti/ nec ei loqui pre la
chrimis z ſuſpirijs potuiſti. Tandẽ tu
dolorosa dña reſumpto ſpũ: cognatum
tuũ Johannẽ oculis plenis lachrimis
inſpexiſti. Ach q̃z cũ flebili voce dilectiſ
ſima dña ip̃m recepiſti z dixiſti. Uiuit

ne adhuc filꝰ meus? Cui tu Johes rñ
disti Dña dilectissima adhuc est in vita
sed male hz. Tota die est tribulatꝰ z fla/
gellatꝰ in domo põtificũ/ z iaz iudei tra
ctãt quõ ipm occidãt. Venite statim vt
saltẽ viuũ ipm inueniatis. Ach dulcissi
ma dña hoc tu audiens / ad terrã tanqz
mortua cecidisti: nec vitam in te sensisti
Ach q̃ntuz magno planctuz luctu sozo
res tue z alie mlieres/amici tui z cogna
ti/te dolozosaz dñam leuauerũt: z cuz la
mẽtatõe inestimabili z fletu: quasi moz
tuã te ad videndũ filiũ tuũ sic aflictũ: sic
derelictũ duxerũt: plozãs incessanter p
ciuitatẽ hierlm dicẽs. Heu me vbi ẽ di
lectus filiꝰ meus: vbi te dilecte fili mi in
ueniã: q̃re te receperũt z ligauerũt. Qua
re te mihi abstuleri Ach maria q̃nto do
lore te repletã sẽsisti: qñ ad domũ illã ve
nisti in q̃ pncipes sacerdotũ filiũ tuũ af
flixerũt: tã horribiles voces ꝺ eũ dederũt.
Furiose clamauerũt: sibi alapas plres in
collũ: ĩ faciẽ: in corpꝰ dederũt. Ach maria
qz male pcussiões i coꝛꝺ tuo sustinuisti.

Ach quotiens ad domũ illã accessisti: p rimas z p fenestras pspexisti. Filiũ tuũ libenter psolat⁹ fuisses z vidisses. Sed ianuis clauꝰ foris stetisti z amare fleni sti. O gl̃iosa dña q̃nta fuerũt tua cruci amina: q̃n iudeos z alios iniq̃s pcurre re z cõgregari añ domũ põtificũ vidisti z mlta malefica falsa z mendosa de tuo filio loqui audiuisti. de quib⁹ oĩbus ip sum innocentẽ sciuisti. Ach mestissima maria: q̃nto cruciatu gladi⁹ doloris te pforauit/ de quo tibi Symeon ꝓphetauit/ q̃n filiũ tuũ vnicuz z dilectissimũ de domo põtificũ z pfistorio senioꝝ ad pretoriũ Pilati iudicis duci vidisti. z ipm nõ p filijs boĩ[illegible] faciem suz: sz in facie vt lepr̃osuz/ macu[illegible]/ pspũ/ vulneratũ cruentatũ pspe[illegible]. O q̃nus [illegible]lor te dulcissima maria z sorores tu[illegible]elios amicos tuos in[illegible]sit/ q̃n vidisti ipum deformatũ/ z ita viliter tractatũ. Et vere tu pia ẏgo oẽs dolores z afflictiones q̃s tuus filiꝰ sustinuit in facie sui corpis tu dulcissima mr̃ sustinuisti in facie tui

cordis. O dñe ieſu q̄ntuz augmentaba
tur doloz tuꝰ z ſuſpirabas /qñ audiui/
ſti z vidiſti matrē tuaz dilectiſſimā: cuiꝰ
dolorem eſſe tuū reputabas Ach maria
q̄d ad filiū tuū dixiſti qñ ipm taliter tra
ctatuz vidiſti:cogitare tecuz non valeo
nec meditari ſufficio.

Quare z ad quē fructuz chriſtus
ad iudicium duci voluit.

O q̄z mirabile negociū:ſummꝰ iuꝰ
dex iudicat Juſticia dānat Jm
munis ab oībus peccatis accuſatur. Jnnocēs infamat. Deꝰ blaſphematur. Sz quare dñe ieſu ꝓpter me hec pati voluiſti. Vere dñe ieſu tu volebas ꝓpter me ad iudiciū mortꝫ duci: vt me cū tua morte de iudicio finali ꝑpetue mortis deduceres. Tu volebas accuſari ꝓpter me tanq̄z iniuſtꝰ z malus: vt me hominē malū z inituſtū iuſtificares. z apd pꝛem excuſares. Tu dñe ieſu de pctō petri/z eius cecitate doluiſti. z iō oculo tue miſcōie reſpexiſti/z ipm ad penitentiaz z ꝛgnitionē ſuoꝝ pctōꝝ duxiſti. vt oſtē

deres q̄ semp̄ ꝺ peccatis hoim doleres
z cõuersionem ad penitentiam ab ho-
minibus desideras Ue mihi.

Quõ fructus illi⁹ passiõis ꝺz ipetrari:

Rogo te pijssime dñe/vt me im
pijssimũ malefactorẽ ad q̄tidia
nũ capitlm z iudiciũ rõnis mee
pducere digneris/ vbi iudicare z emen
dare possez oēs defect⁹ meos. Sit accu
sator me⁹ mea ꝓscia/ testis mea mẽoria/
rõ iudex: voluntas carcer/ timor tortor:
oblectamentũ tormentũ. Peto etiã dñe
ego infelix bõ q̄ totiēs cũ peccatis meis
me a te auerti/ te negaui/ vt te ad me cõ-
uertas/ facie tua me illumines; oclo tue
miscõie me respicias/ vt cũ petro defec-
tus meos cognoscaz: penitere incipiã: z ad
gram tuã cũ petro pueniã Hoc nob cõ
cede ꝓpere⁹ angelo⁹ q̄ regnas in se. zc.

Hora decima tertia quomõ ꝓpus
fuit ab herode illusus.

Deus in adiutorium meũ inten
de Domine ad adiuuandũme

festina. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in ꝑncio. ⁊c.

¶ Fundamentum meditationis

Diuua me dñe iesu xꝑe doloroso corde meditari q̄ missus a pilato ad regem Herodez fuisti q̄ tibi illusit tanq̄ fatuo: ⁊ veste alba te vestiuit ⁊ Pilato remisit.

¶ De miserabili illusione christi.

Eh dñe iesu xꝑe q̄ crudeliter: ⁊ mō tam inhumano te ꝺ domo ⁊ pretorio Pilati homines iniqui ad Herodez duxerunt: currēdo: saltando: detrahendo: clamando viā illaz p ciuitatem fecerūt. O sapientissime deus qui oīa sapiēter creasti ⁊ formasti: O mia prudenter gubnasti ⁊ ordinasti. Et tñ herodes cū plibꝫ alijs fatuuz esse te reputauit ⁊ ad modum fatui te vestiri mādauit. Deu mihi miſo q̄ totiens te deū: te summā sapiaz: stulte ⁊ fatue repꝛhēdo. Regimē tuū in mundo vilipēdo: prelatos ⁊ officiatos tue sancte ecclesie:

z mũdi siniſtre iudico: ſtatũ ſubditorũ puerto. Si aliq̃bus tribuis in ſuis factis ꝓſperitatez: doleo: Si ꝙo aduerſitatem: gaudeo. Tẽpus regere volo de aura: de fructib⁹ de frugib⁹ q̃s puidentia tua donat contẽtari nolo. Et oñia ꝓtra diuinã diſpoſitionẽ vellez ordinari. Pro quo merito debeo ſtult⁹ et fatuus reputari

De maria.

Ach maria q̃ntum leſit cor tuũ tãta filij tui illuſio et ꝓfuſio. O q̃nta amaritudine cordis vidiſti filiũ tuũ deiectum z deſpectũ/ita irreuerẽter duci: z cũ tãto tumꝰto z inſultu mõ ad herodez: mõ ad pilatuz z oẽs in eũ fremuerũt/z tanq̃ fatuo ſibi illuſerũt. Ach maria cũ q̃nto iubilo z gaudio faciẽ filij ꝓpꝰ vidiſti/nec aliq̃ iocundi⁹ videre potuiſti/z mõ faciẽ tuam non habentez ſpẽm neq̃ decorem deformatã vndiq̃ ꝓſpexiſti. Quõ potuiſti te ꝓtinere/nõ reſtabat aliud niſi flere. Ue mihi miſero q̃ tantã abuſionez in me inuenio Scio/z lego dñm meum infamari/vituperari. Et ſp cupio

laude glari: video deū meū debonorari
z volo semp honorari. Audio deū meū
sapientissimuz infatuari. Et semp desi
dero prudens estimari.

Quare z ꝓpter quam vtilitatem
christus volebat illudi.

O Dirū negociū/ summa sapien
tia infatuat / diuine maiestati
illudit/ glia sctoꝝ deridet Hz
quare hec enormia ꝓpter me dñe ieſu pa
ti voluisti. Certe dñe ihu tu volebas in
fatuari ꝓpter me et ꝓ stulto reputari. vt
me hoiez fatuū z stultuz in factis meis
prudentē faceres. Ue mihi sapientissi/
me dñe q̄ tot z tātas fatuitates magnas
me fecisse z facere memini. Tempꝰ em̄ g
tie z annos meos q̄s vixi pdidi/ z male
expendi. In quibꝰ mlta bona me negle
xisse scio/ que bñ z faciliter potuissem fe
cisse. Insup dormiui z vigilaui in pec/
catis magnis. Et si mortuꝰ fuissez: eter
ne dānatōni deputatus fuissez. Ach do
mine q̄t z tot sunt hoies sub annis me/
is mortui/ z tu mihi ita misericorditer

pepciſti/ꝛ parcis ꝗtidie ꝓpter ꝯuerſionē ꝛ emendā meā/ qđ minime aduerto: nec me ad te cōuerto. Ue mihi ꝛ iterū ve mihi de magna mea fatuitate/ qꝫ totiēs ꝓpter peccata mea tuā gr̄am dñe amiſi ꝛ amitto: de ꝗ magnū impedimentū ad vitā virtuoſaz ꝛ ſpūalez habeo. Nec vnq̄ cogitaui/ nec verbō nec factis me ad hoc ordinaui/ vt gr̄az tuā haberē ꝛ reciperē ꝛ in virtutibꝫ pficerē. Deu mihi fatuo qui tam ſtulte me in hoc habeo qꝫ de tuis bñficijs dñe mi que multis annis recepi: ꝛ quotidie recipio tā ingratū me exhibeo/ nec tibi ꝓ his ſeruio ſicut debeo nec cogito qꝫ đ illa ingratitudīe opz me tibi reddere ratōez ꝛ ſingula bñficia accepta cōputare: ꝛ cū penis ſub vſura recōpenſare. Ue etiā mihi đ tāta fatuitate qꝫ mltis annis in magnis peccatis ꝯ te dñe ꝓpetratis friuole vixi. nec vnq̄ de penitētia ꝛ recōciliatōe cogitaui. nec in mente mea pōderaui qꝫ vna dies penitētie plꝰ mihi ꝓdeſt in vita pñti ad vitam eternā/ q̄ mille anni poſt hāc vitā

si introibo ad purgatoriū vl' gehennas
Deu dñe ihu etiā mihi miſo de tāta ſtul
cia q tm̄ pñtem vitā tranſitoriā diligo
z eternā negligo/z diu in pñti viuere de
ſidero. Hec attēdo q q̄nto plus viuo tā
to plus pecco. Et q̄nto eſt vita pñs lon
gior: tāto culpa z offenſa mea ē numero
ſior. Quotidie creſcūt mala z ſubtrahū
tur bona nec diē mortis mee p̄ſcio. z qñ
mors veniet vbi me inueniet z qualiter
me occidet/ignoro z neſcio. Hec atten/
do q̄nto diuti⁹ tu expectas me dñe z iu
dex in pñti de penitētia: tāto diſtrictius
me in futuro iudicabis de negligentia
Hec aduerto q quē de⁹ i pñti flagellas
diligis z in futuro ſaluabis. Et quē pec
cantē in pñti flagellando nō emēdas. in
futuro dānabis. Vle etiā mihi de tanta
fatuitate pacta q ꝑpter delectatiōes mū
danas: ꝑpter voluptates carnales i pec
catū cecidi: te dñe ieſu cum tua vita eter
na: cū tuis ſanctis z angelis amiſi z per
didi. Et econtra diabolū z mortē eter
nā rebabui z inuēi Deu q̄lis ꝑmutatō

heu qualis iniusta mercatio/heu q̄ dis/
similis ꝛ fatua mercatio. heu q̄ dissili/is
ꝛ fatua cōpatio dare deū p dyabolo: vi
tā p morte: eternuz gaudiū p eterna tri/
sticia ꝛ pena: celū p inferno: angelos et
sanctos pulcherrimos ꝛ speciosos pro
dyabolis ꝛ spiritib⁹ imundis ꝛ tortuos
Qualiter fruct⁹ illusiōis dz ipetrari

Rogote dñe: vt p fusioꝛ infama
tio tibi inflicta/ mihi famā lau/
dabilē in primo ꝛ acceptabilez
tibi in pmto generet Illusio ꝛ infatua/
tio tua me prudentē reddat/ ꝛ discretuz
in oībus faciat: vt sciā cogitare loqui et
opari q̄d oīm tpe sit acceptū tibi ꝛ gra/
tū/ ꝛ mihi ꝛ primo fructuosuz. Hoc no
bis p̄cede iesu xp̄e retributoꝛ bonoruz
Qui vivis ꝛ regnas in scl̄a scl̄oꝝ Amē:

Hora quartadecima de flagellatō
ne ꝛ coronatione christi.

Deus in adiutoriū meum inten
de. Domine ad adiuuandū me
festina. Gl̄ia patri ꝛ filio ꝛ spi/

ritui sancto. Sicut erat in principio z nunc z semper z in secula seculoꝝ. Amen

¶ Fundamentum meditationis

Diuina me dñe ihu xpe doloro
a so corde meditari q̄ fuisti vesti
bus tuis spoliatus: nud⁹ ad co lūnaz ligatus z virgis ac flagellis flagel latus. z corona spinea coronatus.

¶ De miserabili ptractatōne z denuda tione domini iesu.

Ah dñe iesu xpe. cū magnuz bo
a norē z reuerentiā regiam in die palmarū tibi iudei fecerūt: quā do cū palmis canticis z laudib⁹ tibi ob uiauerūt vestimenta deposuerūt atz ad terrā illa pstrauerūt: vt asin⁹ tuus mol lius incederet. z aspera via corp⁹ tuū nō lederet z pcuteret. Sed heu mō idez iu dei ad tuā ꝯfusionez z irreuerentiā vesti menta tua ꝓpria tibi deposuerūt/ z p tu um caput tibi tā atrociter abstraxerunt nudū te corā oīi ꝓplo cū magna ꝯfusi one te stare fecerūt: ita q̄ p nimia vereq̄ dia pudibūda tua videri erubuisti. z ad

terrã sedẽdo te submisisti. genua tua pec tori tuo applicuisti/calces pedũ tuorpo steriori pti adiũxisti: manꝰ tuas in iuicẽ cũ digitꝭ ꝯclusisti z añ faciẽ tuã tenuisti. ach q̃ꝫ dolẽt z miserabilr dulcissime dñe ibi sedisti z aãrissime fleuisti: p frigoribꝰ tremuisti. Torrores z flagellatores virgas z flagella sua prepare vidisti. ó q̃ tã tuꝫ abhorruisti sicut puer abhorret z de mgro vl' pfe suo sibi maxie timet: qñ in pñtia sua virgã videt prepãrari cũ qua corpꝰ suũ debet disciplinari. Ach deus meus q̃ꝫ mirabile factũ O q̃ꝫ miserabile negociuꝫ audio de te creatore meo. Tu em volucres celi varijs pẽnis: aialia di uersis ornata pellibꝰ: flores mltis colo ribꝰ: hoies mltiplicatis vestibꝰ adorna sti z vestisti: z tu ab hoie p̃rijs tuis vesti tus spoliatꝰ fuisti. Ue mihi pessimo ꝯ micio q̃ vermis z cadauer putridũ ero in tumlo: hr̃e vestes p̃ciosas z multas sollicite studeo. z corpꝰ meuꝫ a summo creatore sapientissime ornatũ z formatũ cũ pellibꝰ z crinibꝰ aialiũ mortuorꝝ me-

lius formare volo: herbis lapidibus q terre z artib⁹ preornare cupio.

De flagellatione christi.

Ah suauissime dñe ꝙ innocēter ꝑ pilatus mādauit te flagellari z p delictis accusatis emendari Ach ꝙ inhūaniter ministri pilati virgis recentib⁹ z flagellis nodatis tuum corpus sanctissimū z delicatissimuz percusserūt. Ach q̄ntuz in hoc ꝓplacere iudeis accusatorib⁹ studuerūt. Ach quotiēs ipis tortoribꝫ fatigatis z pausantibus itex te pcutiendū alij viliores accesserūt. Lutez tuā p totū corp⁹ tuū vndiq; fregerūt: venas verberib⁹ aperuerunt/ imo tā fortiter te pcusserūt ꝙ mlrociēs ꝓge z flagella fregerūt. Et ptes ꝓgaruz z nodi flagellorꝫ in carne tua fixa manebāt z sanguis de oīb⁹ mēbris corpis ad terrā ꝺfluebat. Ach dñe ihu q̄tiēs tantis ictibus durissimis z dolorosꝰ dorsū tuū incuruādo. scapulas z asellas contrabēdo cedere ostendisti. Sed quia ad colūnam ligatus fuisti/ vitare non potuisti

Ach dñe quoties pre magno dolore tã miserabiliter clamasti/nec tortores tuos de pctõ suo increpasti. O dulcissime dñe q̃nta p me passus es dura verba duriora verbera/durissima vulnera. O deus pater qualiter sustinuisti tm opprobriũ t vituperiũ fieri filio tuo dilecto: in quo tibi semp cõplacuisti/ sicut in eius baptismo t trãsfiguratiõe dixisti. O pr̃ miscõie si oĩbus te misericordẽ oñdis/ cur dilecto filio tuo ita crudelis esse videris. Nonne amplꝰ fuit tibi dilectus: Nõne amplꝰ fuit tuus filꝰ. Quare nõ sustinuisti angelor̃ choros: iuuare suũ dñm sic ab impijs hoĩbus Iesuz t pcussuz. Ue mihi misero peccatori q̃ pditionis t oĩs passionis dei mei innocentis causa extisto Quare sibi ñ cõdoleo Quare in fletũ maximũ nõ erũpo. Quare in flagellis t tribulatõnibꝫ aliq̃n mihi aduenientibꝫ: ita impatientẽ t reclamantẽ me inuenio. Nec attẽd oq̃ cũ tribulatis te tã q̃ amicũ t sociũ esse dixisti. Nec aduerto q̃ amicos flagellari ĩ pñti p̃mittꝫ

ꝛ inimicos absq; flagellis in ꝑnti vita dimittis ꝛ ad eternas gehennam flagellari remittis. De coronatõe sequtur

ya dñe q̃ntas reuerentias iudei in soli. tudie q̃ mꝛta milia hominũ de paucis panib⁹ cibasti ꝛ pauisti/ tibi volebant exhibere: ꝛ te regẽ facere ꝛ hr̃e: qđ recusasti ꝛ renuisti. Et mõ te false accusauerũt/ te velle esse regẽ iudeoꝝ ꝫ edictũ impatoris phibuerũt. Pro quo a pylato petiuerũt ꝙ te in regẽ infatuatũ derisorie purpura vestiret: et corona ꝓtumelioſa coronaret. Ach pissime ac verissime rex dñe ihu xp̃e q̃s imisericorditer ministri pylati te accesserũt ꝛ dixerũt. Veni ieſu tu es rex iudeoꝝ: ꝛ non habes ꝫsignia regalia ꝛ tãta violẽtia ꝛ furia tibi dñe clamydẽ induebant Et corp⁹ tuũ vndiq; vulneratũ denuo ledebãt Ach dñe ihu q̃s derisorie te sup sedẽ sedere fecerũt/ ꝛ coronã de lignis spineis ꝓfecerunt ꝛ capiti tuo sanctiss mo suppoſuerũt: bacul' ꝛ fustibus impreſſerunt: ac longis lanceis ac phalãgis ma

gnis fortissime sup coronã pcusserũt: q̃ spine p cerebellũ ad cerebꝝ ptrãsierũt. Le rebrũ ꝛ venas sensuũ leserunt: itaq̃ sanguis de capite/p faciẽ/p collũ/p crines ꝛ capillos defluebat/ꝛ caput totũ cruẽtatũ ꝛ tanq̃ sanguine esse tinctũ apparebat. Ach dulcissime dñe: q̃ntuꝫ dolorez sentiebas. ach q̃ntas ꝓtu melioſas defusiones a iudeis ꝛ alijs iniq̃s sustiebas q̃ totiẽs tã derisorie ꝛ despectiue sup genua sua pcidebãt salutando te Aue coronate rex iudeoꝝ dicebãt Ue mihi misero: q̃ frequenter delicias quero: pudet ac verecũdet mẽbꝝ eẽ ꝛ stare sb capite spinoso. Inauditũ est dñ caput egrotat q̃ cetera mẽbra nõ languẽt. Deu mihi q̃ ita excecat9 suꝫ ꝛ nõ video caput meum: meũ deũ liliũ candidissimuꝫ stare inter spinas. ꝛ ego suũ membꝝ sto inter delicias. Ach cor pessimũ: imo diabolicuꝫ/ cur magis ꝓpateris praue puncture tui pedis cr̃ grauissime passioni dei tui: aĩe tue: capiti tuo Deu cecitas immẽsa heu ego serpentib9 suꝫ peior/ ꝛ multuꝫ ipis

deteriorꝫ/q̄ p capite totū corp⁹ suū expo-
nūt flagello. Et ego capiti meo xp̄o nō
cōpatior nec ꝓdoleo. Ez videt mihi q̄
forte mēbruꝫ suꝫ putridū/vl' de xp̄o ca-
piti meo abscisuꝫ vl' mortuū/si nō sentō
xp̄i capitiꝫ mei dolorē vl' opprobriuꝫ. Ue
mihi etsi tibi xp̄o capiti meo non ꝓpati
or/quō tibi cōregnabo. Et si tibi nō cō
patior: quō membꝝ tuū me esse ꝓbabo
Quid pei⁹/q̄d magis mortiferū q̄ꝫ tibi
capiti meo nō ꝓpari, z tanq̄ꝫ putridum
mēbꝝ a tuo corpe abscidi? Et quid no
bilius/z q̄d fructuosi⁹ q̄ꝫ tibi o dñe filio
dei p cōpassiones assiliari? Tibi ꝑpa-
tientiā iniuriaꝝ adequari. Et si tibi do
mio fuero p ꝓsolatōnes z delicias z ho
nores dissilis quō ero tibi in regno tuo
conformis. Ue mihi q̄ post tam precla
rum humilitatis speculū supbia extol-
lor/z cōtemptui habeo filiū dei: q̄ tanto
plus a more honorari deberet: q̄nto ma
gis pro me indigniora sustinuit.

De vtilitate denudatōis flagella
tionis z coronationis.

O q̄s miruz negociū/q̄ oīa bñ creauit vestiuit z ornauit/suis ꝓpriis vestib⁹ spoliat. Innocens et iustus flagellis disciplinat. Uer⁹ rex celi z terre corona ingl'ia derisorie corona tur. Sed q̄re dñe iesu hec pati ꝓpter me voluisti. Certe dñe tu ꝓpterme volebas denudari: et vestib⁹ tuis spoliari: vt tua morte vestez mibi īmortalē z dignā celestiū nuptiarū ꝓficeres. Tu volebas flagellis disciplinari p me: vt me hoīem a disciplīa eternarū penaz liberares Tu volebas sanguinē tuū ō toto corpe tuo copiose fundere p me: vt tu cū illo p̄cioso thesauro mibi eternā patriā venditā cōpares. Jtē dñe iesu tu volebas p̄mitere ō te regē fictū z infatuatū fieri ꝓpter me hoīem/vt tu me hoīem tua passione regē celestis regni faceres: Tu volebas corona penosa z ingl'ia coronari p me ī terris vt me gl'ia z honore coronares in celis. Ue mibi

Quō fruct⁹ p̄dictoz debeat īpetrari

Rogo te dñe pijssime rex: vt vete
rez hoiem z habituz vicioz mi/
hi exuas/ z nouũ hoiem cuz ha
bitu virtutũ mihi induas: me in pñti vi
ta p peccatis meis flagelles/ mihiqz spi
nas penitẽtie z ptritõis infigas: vt a te
post hanc vitã tanqz iustus z fidelis co
ronari merear in celis. Hoc nobis pre/
stare digneris: q̃ viuis z regnas Amen.

Hora decimaquinta de adiudicati
one christi ad mortem:.

Deus in adiutoriũ meum inten
de Domine ad adiuuandũ me
festina. Gloria patri z filio z̃.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe ihu xpe deuote
z lachrimosa mente meditari q̃
a pylato iudicat⁹ fuisti ad mor/
tem crucis.

De miserabili cõdemnatõe xpi ad
ya dñe iesu xpe: cũ q̃n (morte
ta gl̃ia z laude iudeoꝝ die palma
rũ tibi canticis occurrerũt z te

bñdictū filiū dauid vnanimiter nomia
uerūt/mō te maledictū peccatorē esse ac
cusauerūt. ꝛ oēs crucifigi/ ꝛ in patibulo
suspendi te clamauerūt Et barrabā pes
simū latronē dimitti petiuerūt. Ach do
mine iesu dulcissime ōs/qs tā durus ꝛ
impi⁹ inuenitur/q clamores illos hor
ribiles sine gemitu valeat audire ꝛ sine
ꝓpassione ꝑterire, Ach ꝙ miserabile q̄d
Ach quāta ꝑuersitas in iudeis appare
it q̄petiuerūt auctorē vite ad mortē cō
dēnari. ꝛ homicidā ac latronē dignum
morti ad vitā refuari/ ꝛ lupū agno mor
tez vite/ tenebras luci: iusto iniustū tam
impie ꝑferentes. Daria
Ach maria dilectissima dña q̄ntuz tua
materna viscera fuerūt ꝛmota/ ꝙ fortē
anima tua doloribꝫ et tribulationibꝫ fu
it flagellata ꝛ cū filio cruciata/ quādo fi
liuz tuū de pretorio ꝑilati duci vidisti
ꝛ vndiq; cruentatū/ flagellatū//corona
spinea coronatū: ita q̄ sanguis ad terrā
de corpe emanauit/ ꝛ caput suuz tanꝙ
esset in sanguīe tinctū/ ꝛ totū se demon

strauit. Ach maria: q̃ntum inte creuit dolor z angustia/qñ iudeos sensisti tã induratos/ nec de multis afflictionib⁹ filio tuo factis esse cõtẽtos Sed insup oẽs ip̃m suspendi in patibulo clamauerunt. z barrabã dimtti viuũ petiuerũt. Ach dñe iesu quãtuz luctũ z planctum mater tua/amici tui cognati tui dilecti fecerũt/qñ sentẽtiã mortꝭ ꝯ te dari a pylato audiuerũt Ach maria dolorosa dña q̃nta tũc fuerũt tibi cordis cruciamẽta p pauore eñ z terrore sentẽtie laxatꝭ bzachiꝰ tuis z manib⁹ exanimis in terraz cecidisti z defecisti. Et viriby aliq̃liter resumptꝭ man⁹ torq̃ns p caput eleuasti/a marissime flenisti plorasti z dixisti Heu mihi misere mr̃i: q̃s mihi det vt ego moriar p te fili mi. Ach ego mr̃ misera z debilis. ach horza nimis flebilis/ ach tps nimis amarũ/in quo debeo perdere filium mihi carum.

De baiulatõe crucis xpi Ach dñe ie su iudex viuoz z mortuoz: q̃s misabile fuit ꝺ q̃ te: q tu q̃ debuis iudicare oñs

homines in nouissimo diez sedere iudi
ciū: ab homīe fuisti iudicatus ad mortē
supplicīū. Ach dñe iesu xp furiose z cru
deliter ministri pilati vestē purpuream
tibi p rege infatuato indutā tibi nunc
abstraxerūt. Ach q̄ntuz te nūc leserunt.
q̄ vestes carni z cuti vulneratis fortit
ex sanguine indurato adheserūt/tā vio
lenter per caput tuū spinis coronatū de
posuerūt: z vestē tuā ꝓpriā tibi induebāt
z in penā ampliorē z cōfusionē maiorez
crucē tue mortis dorso tuo imposuerūt
nec tibi dñe pepcerūt q̄ tota nocte te af
flixerūt z tātā copiā sanguinis de corpe
tuo diuersis supplicijs emisisti: q̄ pl'ies p
amentiaz fatigatōne passionū in terraz
cecidisti. z tā miserabilit sub cruce iacui
sti/nec te inuenerūt. sed tandē ne p debi
litatē tuā illi impij in eoz ꝓposito impe
dirent tāto desiderio ad mortē tuā acce
lerauerūt q̄ vnuz hoiem te iuuare z cru
cem portare angariauerūt. Ach dñe ie
su q̄ntus ꝓpl'us ibi cōcurrebat: senes et

puuli: noti z ignoti/amici z inimici. O
q̄nta mlt̄itudo ad tā grande ſpectaculū
cōfluebat: alīq̄ pedeſtres: alīq̄ equeſtres/
cōparebant. Maria.
Ach maria meſtiſſima dña: q̄z anxia/
ta z anguſtiata/ q̄z dolēs z triſtis ſecuta
cū ſororib⁹ tuis z alīq̄s amicꝭ filiū tuū fu
iſti: nec ire p̄ meroze potuiſti. ſed in bra
chīs alioꝝ q̄ſi mortua vix tranſiuiſti.
O quātus luct⁹ z vlulat⁹. O q̄ntus plā
ctus z eiulat⁹ fuit ibi ab amicis audit⁹ z
notat⁹ Ach dñe: q̄z lachrimabiles voces
amici tui dabāt z q̄nūt pl⁹ plotabāt tāto
pl⁹ inimici tui inſultabāt. Ach maria q̄n
tū fuiſti tūc cruciata/ fili⁹ ei⁹ tu⁹ portauit
crucē in corpe z tu portaſti in tuo corde:
Ach maria q̄ntuꝝ hoc leſit cor maternū
q̄n ita ꝓfuſibiliť vidiſti duci. ad turpiſſi
mā mortē tuū dilectiſſimū filiū. Tu vi
diſti ip̄m exhauſtū z debilitatū / crucem
magnā portare i ſub cruce in terrā cade/
re z ſub cruce tā miſerabiliter iacere nec
poteras eū iuuare Ach q̄z inhūano mō
ip̄m impij miniſtri duxerūt: cū funibus

appositis collo ꝛ corpi. Alij traxerũt ipꝫ ad vnã ptem/alij ad aliã. Alij pugnis ꝛ baculis ad dorsuꝫ ꝛ in latus eius truse rũt: ꝛ añ eos ipm tãqꝫ iumentũ tardũ et debile stimulauerũt. Alij seductorem et malefactorẽ ipm esse clamauerũt. alij lu tũ in eũ ꝓiecerũt. Q̃ qꝫ multi ibi ꝓparu erũt q̃ mlta bñficia sanitatis ab eo rece ꝛperunt a quib⁹ tu dulcissima dña spera bas q̃ deberẽt eũ iuuare: ipm liberare. sed oẽs ꝫ eũ clamabãt ꝛ mortẽ ei⁹ desíde rabant. Ach dñe ihu tu iuisti ꝓ nob ad ĩmolandũ. Hõ tibi occurrebat Petrus q̃ dicebat. Dñe ꝓ te moriar. Reliquit te Thomas q̃ dicebat. Eam⁹ oẽs ꝛ moria mur. Nec aliqui alioꝝ discipl'oꝝ fuerũt tibi associati q̃ in cena satiati. Oẽs tibi ꝓmanere dicebãt: ꝛ velle tecũ mori affir mabãt. Sꝫ tu sol⁹ dñe ꝓ me ad mortem iuisti. Et q̃d ego suꝫ dñe ꝓ q̃ hec feciſti? Ego saltẽ peccaui ꝛ tu nõ. Ego fui cau sa mortis tue. Nõne meli⁹ fuisset q̃ non eẽm q̃ fact⁹ te dñe occiderẽ? Cur vt te af fligerẽ/ te occideremꝫ/ me fecisti. Cur cã

nes meas pre dolore non comedo. Ur me oīs creatura nō occidit q̄ fui cā mor tis creatoris dei mei Ue aīa mea neq̄m z impia. que nec deuotō nis exoluis gr̄i tudinē/nec passiōis z mort̄ impēdis af fectū. O dñe ihu q̄z pauci sunt q̄ velint portare: z p⁹te ire: q̄z uis sint plēs q̄ velīt ad te venire. cōsequi te volūt/sz nō sequi: Frui te volūt/ sed nō imitari.

Quare z ad quam vtilitatē christus predicta pati voluit.

O Dira res: iudex iust⁹ ad mortē iudicat. Justicia p dēnat: sctūs sctōz soci⁹ latronū efficit. Sed q̄re dñe ihu hec pati ꝓpt̄ me voluisti: Certe dñe tu volebas in ligno mori ꝓpt̄ me vt me p dēnatū ad mortē ꝓpter lignū ve titū a morte liberares. Tu voluisti cru cem mortis p teipm portare p peccatis meis/vt mihi ostenderes q̄ ego et qui libet peccator crucez sue pñie per seipz pz portare z p hāc mortē ꝑpetuā euitare

Tu volebas q̄ hō portando crucē te in uaret: vt mihi exemplū ꝓberes/q̄ mor̄ tē r passionē tuā in corde meo portari ō sideres. Jtē tu dñe iesu volebas cū malꝰ hoībus cōdemnari r esse soci⁹ latronuz ꝓpter me in morte: vt ꝑ mortē tuā sociū iustoz me in regno tuo faceres.

¶ Quō fructus passionis illius debet impetrari.

Rogo te dñe pīssime de⁹: vt ꝓstinas iudicē omni die sup peccatricē aīam meā/ipam ad crucez mortis iudicādo: crucē penitētie sibi imponendo: vt ꝑ vitā penitētie carnē mortificem r spm̄ viuificē. Peto etiā dñe vt me peccatorē tibi associes/mihi crucem impones/me tecū ad mortē penitentie ire facias. Nec me sinas a latere tuo separari. sed tecū crucē baiulare: tecū in cruce mori: r cū morte vitā lucrari. Quō nobis ꝓcedas dñe ihu q̄ sine fine viuis rē.

¶ Hora sextadecima de crucifixiōe xp̄i

Deus in adiutoriū meū intende
Dñe ad adiuuandū me festina
Glia patri et filio Sicut. ⁊c̄.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe iesu lugubri cor
de meditari: q̄ manib⁹ ⁊ pedib⁹
cruci affixus fuisti.

De miserabili afflictōne in crucifixi
one christi

Ah dñe iehu xp̄e q̄ ignominio
se ⁊ ꝯfusibiliter iudei ⁊ gentiles
te cū duob⁹ infamatis ⁊ scelera
tis latronib⁹ p ciuitatē hierl'm ad locū
caluarie extra portā duxerūt. vbi oēs
malefactores plecti ⁊ iugulari ꝯsueuerūt
Ach dñe iesu xp̄e q̄ crudeliter absq; mi
sericordia mīstri tue mortis in loco sup
plicij crucē pauerūt. ⁊ ad terrā posuer⁹
⁊ tibi dixerūt. Veni iesu veni/ ⁊ tibi ve/
stem tuā depositerūt/ crucē ascendere te
iusserunt. Ach dñe iesu q̄ libēter p me
ascendisti. O cū quāta patientia ⁊ man
suetudine te sup lignū crucis posuisses
⁊ obediēs fuisse/ sed crudeles lictores

te tã crudeliter arripuerũt/ꝛ sup cruce3
piecerũt: te ꝓtendebãt: te expandebant.
ac in modu3 pellis hincinde trahebant
ad foꝛamĩa cruc3/ q̃ ꝓ manib9 ꝛ pedi
bus suis instrumẽtis fodiebãt. Ach
dulcissime dñe: quãta crudelitate mĩstri
tuã manu3 que celos ꝛ terra3 fundauit
ad vnũ foꝛamẽ coꝛnũ cruc3 appodiaue/
rũt: ꝛ cũ grossoꝛ obtuso ferreo clauo ma
nu3 tuã affixerũt. Ach dñe q̃t foꝛtes et
duros ictus cu3 malleis ferreis fecerũt
añq̃3 clauos nõ acutos sed obtusos os/
sa ꝛ neruos ipsi9 man9 penetrarent. Et
q̃t ictus fecerũt iudei/ tot clamoꝛes do/
loꝛosos feciste dñe fili dei. Ach dñe ihu
q̃ntu3 tũc iterũ tua toꝛmenta creuerunt
qñ ministri filij diaboli aliã tuã manu3
receperũt. ꝛ alio coꝛnu crucis foꝛamen
applicuerũt: qđ tua man9 attingere non
valebat: de q̃ tua passio se augmẽtabat.
Mã toꝛtoꝛes tui statiz remedia adhibu
erũt. Alij manu3/ alij bꝛachia receperẽt:
alij funes sub scapulis ꝛ assellis apposu
erũt/ vt sic foꝛti9 traherẽt: pedes coꝛ cru

ci adiunxerũt ꝛ oĉs simul traxerũt tam horribiliter /ꝙ oĉs vene/nerui ꝛ articuli brachioꝝ frangi ꝛ dissolui sonuerunt O ve charissime dñe q̃ntaz passionem tũc sustinuisti: Ach q̃ntuz doloꝛẽ i brachiũs sensisti: ꝛ ꝑncipaliter in mãu ꝑmo affixa/que oĉs tractus toꝛtoꝝ sola reti/nuit. Clauꝰ vero vulnꝰ magꝭ ampliauit ꝛ aperuit. Ach vnd ve carissime dñe: q̃n tũ patiebaris: q̃n toꝛtoꝛes tui clauũ ꝑm ꝑ manũ alterã: ꝛ clauũ tertiuz ꝑ ambos pedes tuos ꝑcusserũt ꝛ cruci affixerunt Quid em̃ doloꝛosiꝰ/ q̃d oĩbus toꝛmentis acriꝰ q̃z claui nõ acuti sz obtusi tã mltis ictibꝰ: ꝛ malleoꝝ ꝑcussionibꝰ ꝑ dura ossa: ꝑ venas ꝛ neruos ꝑfodi ꝛ configi: Ach dulcissime dñe q̃t lacrimabiles voces ꝑe doloꝛe dabas. Ach q̃z mirabiliꝛ ad oĉs iciꝰ clamabas. Eya dñe ihu etsi optuit te ista pati ꝛ intrare in gl̃iaz tuaz quõ nos miri credimꝰ itrare gl̃az nisi patiamur penã ꝛ igl̃az. o q̃z ĩdebita mirabilõ o q̃z gr̃uita ꝓbata dilectio. o q̃z stupenda dulcedo regẽ gl̃e crucifigi ꝓspectoꝝ me

Ach nos indurati filij adã: qs nõ emol lit tãta benignitas: tanta flãma caritatis dei nostri q̃ p vili sarcinula p̃cios as margaritas expendit z tantã copiã sanguinis in flagellatõne z corõnatõne: in crucifixione manuũ et pedum effudit? Quid g̃ retribuã tibi dñe p oĩbus que retribuisti mihi Certe dñe calicẽ salutaris accipiã dilectõis z passionis tue memoriã oĩbus diebus vite mee faciã: z tibi gratitudiez p debito exoluã Alioq̃n requireta me sanguis iusti q̃ effusus est sup terrã. z clamabit ꝺ meã aiam.

De dolore Marie.

Heu maria mestissima dña cum quãta tristicia z angustia secuta tuũ filiũ ad locuz supplicij z calnarie futisti/ nec p̃ nimia ꝓp̃i pressura sibi appropiare potuisti. sed seorsum ĩ loco stetisti. z aliq̃n p̃ debilitate et dolore sedisti. Ipm manib⁹ z pedib⁹ crucifigi vidisti. Ictus malleoꝝ innũerabiles et clamorẽ filij tui pre nimia afflictõne audiuisti. Et quoties filiũ tuum clamare

in afflictionib⁹ sensisti potius gladio te
pforari sustinuisses vl mortem eligisses
Que pena z ḳs dolor maior põt effici ḳ
dilect⁹ fili⁹ in pñtia mris interfici. Eya
dña tristissima: Cur ad caluarie locum
tã ignominiosuz z despectũ iuisti. Cur
ꝫ consuetudinẽ mliebꝛ hoc fecisti. Cur vas
sanctitatis fecisti vas penalitat⁹: Cur ñ
mansisti solitaria in tua camera. Cur te
nõ retinuit pauor muliebris Cur te nõ
retinuit verecũdia ꝑginalis z horror fa
cinoris. Cur te nõ retinuit pressura vul
gi z turpido loci aut detestatio mali z cõ
fusio tuiꝫ pius Hec em̃ nõ cõsideraſti do
lorosa domnia: qz cor tuũ z aĩa tua fue
rũt alienata a te pre dolore/ nec erant in
te ⁊ in tui filij afflictõe. Et tu tota fuisti
in tui filij morte z passione. O symeon
ḳ verũ pdixisti/ tuã ipi⁹. s. filij tui aĩam
pertrãsibit gladius Et vere sic erat Tu
em̃ dña tota in vulneribꝫ filij tui cruci
fixa fuisti/ z tot⁹ filius tuus fuit in corde
tuo crucifixus flagellat⁹ z afflict⁹. Et si
peccasses in hoc ḳ filiũ tuũ vltra ꝫsuetu

Dm

dinē mulierē ad locū tā infamē secutā fu
isses/ vnicꝰ filius tuꝰ te phibuisset Sed
explū doloris eras oibus xp̄m ꝑ ea mā
tibꝫ q̄bꝰlz tibi z filio tuo ꝓpatiꝫ dolere

Quare z ad quem fructum christus talia sustinuit.

O Dira res/ creatoꝛ z dñs mūdi
in patibulo suspendit: maibꝫ et
pedibꝫ patiblo affigit. Hz q̄re
t ñe hec pati ꝓpt̄ me voluisti? Certe dñe
tu volebas cruci affigi p me vt mihi ho
mini exemplū in cruce penitentie affi
gēdo p̄beres. Que crucifixio dz fieri tri
bꝰ clauis. s. cū clauo timoris future mor
tis/ z clauo timoꝛ extremi iudicij: z cla
uo timoris et ne pene. Itez dñe tu vole
bas brachia in cruce extēdere ꝓpter me
vt me z alios ꝓpter pcta hincinō disper
sos ī tra ī lymboꝫ gregares z ī brachijs
tuis ad celos poꝛtares Tu volebas ma
nus tuas p me pforari/ vt pietatē tuaz
mihi oñderes O dñe q̄z piꝰ z largꝰ eras
in cruce cū tue manꝰ fuerīt pforate/ z ni
hil retinere poterāt. Tu ei dedisti aiam

pri/Johem mri/mrem iobāni. corpus
torturib⁹/passus z celuz iusto latroni.
Infernū iniusto latroni. penitētibus
venea: iudeis z crucifixoribꝫ indulgen/
tia. Et oi tpe pat⁹es dñe petentibꝫ dare
necessitatē z grāz. Itē dñe tu voluisti pe
des tuos cruci affigi p me: vt nō velles
a me fugere/sed apud te desiderantē p/
manere. Tu volebas ꝑ me sanguinē
tuū pciosuz/cui⁹ vna gutta p liberatiōe
gener⁹ hūani suffecisset de oīb⁹ tuis mē
bris emittere vt ostenderes te me hoiez
totaliter diligere. Ue mihi

Petitio fructus passionis christi.

Rogo te dñe pijssime de⁹ vt extē/
sio brachioꝝ tuoꝝ brachia mea
ad dilectōz primi mei extendāt
aptio z pforatō manuū tuaꝝ pietatez in
largitione elemosinaꝝ mihi faciet. Af/
fixio manuum tuarū: man⁹ meas ab illi
citis tangendis retrabat. Affixio pedū
tuoruz pedes meos ab accidia et via la
ta peccatoꝝ q̄ ducit ad infernū declinet:

z adiutam mãdatoꝝ tuoꝝ dirigat. Hoc nobis prestare digneris. q̃ cuꝫ pr̃e ꝛc.

De miserabili crucis xp̃i eleuatõne hora decima septima.

Deus in adiutoriũ meum inten de Domine ad adiuuandũ me festina. Gloria patri z filioꝝ ꝛc.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe ihu xp̃e dolenti a z mesto corde meditari qꝫ tu cõ/ clauatus cruci cũ cruce fuisti de terra eleuatus.

De miserabili affictõe christi.

Ah dulcissime deꝰ q̃ꝫ crudeliter a z absq; miscdia mĩstri tue mor/ tis tã penose te cõclauatũ cruci cũ cruce te eleuauerũt: z crucẽ cũ tuo cor pe trunco ad hoc facto violenti potẽtia imposuerũt z intruserũt/ qꝫ oĩa mẽbra z articuli diſiungebanꝯ z collidebanꝯ/ et oẽs vene z nerui ad ruptura tendebanꝯ Ach dñe iesu q̃ꝫ miserabilẽ vocẽ dabas Ach q̃tiens pre magno dolore o ve vnd ve acclamabas. Deu q̃ꝫ miserabiliꝯ dñe

pẽdebas: Crux fuit alta ꝛ corp⁹ tuũ ma
gnũ ꝛ ponderosuꝫ deorsuꝫ descendebat
Ex ꝓpter affixionẽ pedũ genua cuꝫ cor
pe cruciata de cruce se aliqualiter decli
nabant/ac si corp⁹ de cruce vellet cadere
apparebat. Ach dñe iesu quõ tuũ corp⁹
delicatissimũ tam horribileꝫ passioneꝫ
tãto tpe a sexta vsq; ad nonã sufferre po
tuit? Hã ex violenti crucis eleuatõne/ꝛ
et⁹ infixiõe vulnera tuaꝝ manuũ ꝛ pedũ
se ampliabãt. Claui ipa vulnera lacera
bant. ꝛ talis ampliatio ꝛ vulnerũ lacera
tio etiã fiebat ꝓpter põderositatẽ corpis
qõ cõtinue se laxabat. Ach sanctissime
deus/quãta fuerũt tormenta in tuo to/
to corpe: ꝛ in brachijs que cõtinue ꝓpter
corporis grauitatẽ pendẽtis ꝛ descẽden
tis magis tendebanꝫ/ ꝛ vulnera manu
uꝫ plꝰ ꝛ plꝰ ledebanꝫ. Ibiẽ vulcissime
dñe in cruce pendebas/ nec aliud susti
taculuꝫ hꝫ p manꝰ et pedes clauis ferre/
is affixos habebas/nec aliquã manuꝫ
vl pedẽ ad te traherevl extẽderevalebas
nec ꝺ latere vno ad aliud/sicut alij infir

mi pro requie vertere te poteras. Quis vnq̃ audit z audiuit aliquē infirmū in tāta impotētia/miseria z dolore sicut legit de nr̄o infirmo saluatore. Ibi ei pē/debas inter duos latrones tibi adiunctos p̄fusibil'r in socios: z ignominiose nud⁹ in cruc̄ patibulo coz̄ oñi gente z ꝓpter qđ nusq̃ est cōptus: nec de aliq̃ pessimo malefactore exptū. O quāta iniuria z indignatio est tibi ostēsa dñe toti⁹ mūdi dñatori. Tibi em̄ tot⁹ tuus mū/dus quē creasti negat⁹ ē/tanq̃ tu nullū ius in ipo haberes: z vbiq̃ p̄fusus fuisti. z opprobria p me dñe sustinuisti. In bethlē nō es hospitat⁹. sz in diuersorio natus z in p̄sepio reclinat⁹. In egyp/tū extra patriā exulat⁹. In horto z campo capt⁹ z ligat⁹. In domo pontificū a creatura tua cesus et colaphizat⁹. Ab Herode illusus z infatuat⁹. A pilato flagellat⁹ z coronat⁹. In platea crucī sō ligat⁹. Extra ciuitatē crucifixus. In patibulo suspensus z in aerē lauat⁹/q̃si tu potētissime dñe nō esses dign⁹ ī terra ba

bere locū cū hoie. O dñe trahe me ad te vt nō maneā in luto terrene cōcupiscentie. z adiūge me tibi vt tecū crucifigar et mūdo moriar z tibi viuam.

De dolore Marie.

O Maria mestissima dña/cogitāti mihi de cumulo doloꝝ tuoꝝ z penaruꝫ q̄ cōtinue vibebant augmētari/plus flere libet q̄ aliq̄d dictare z meditari. Cui⁹ em̄ saxeū cor tāta lachrimaꝝ tuarū effusio ad exemplū lachrimandi nō emolliat. Tu em̄ tristissima dña ieorsuꝫ extra pl'm stetisti z singl'as afflictōes filij tui vidisti: crucē cuꝫ corpe eleuari z trunco intrudi magna violētia ꝓsperisti: mēbra z articulos brachioꝝ: z toti⁹ corpis dissolui/disiungi/frangi: audiuisti pop'm gaudēter insultare ī filiū tuū suspensuꝫ Ach ꝑ dolore cepisti clamare: Ach dulcissima dña q̄tiēs exanis ad terrā sedisti ꝓtinue fleuisti: man⁹ incessanter torq̄ns p caput tuuꝫ eleuasti: te mori p tuo filio dilecto deum patrem exorasti. Ach maria quantum ista verecundia dolorem

tuū ampliauit qñ tuū filium vidisti nu dū in cruce pendentē z oēm pp̄lm ei⁹ pu dibunda videntē. Ach maria quantum iterū dolebas / qñ tam doloꝛosa voce a filio tuo sanguine exhausto oī humoꝛe naturali ꝯsumpto audiebas / q̄ p̄ nimia aridita te z debilitate sitiuit / z potū petiuit / z nemo illi dabat : sz pp̄lus puersus vt filius tuus se nō reficeret: sed potiꝰ vt deficeret: sibi aceū felle mixtū in maioꝛē penā pp̄inabat. Ach potentissime deus ad q̄ntaz miseriā tu pueniſti: q̄ vinū creasti z dedisti. z aquā ab homīe bꝛe non potuisti. O ve clemētissima maria: q̄n tū tua creuerūt ampliꝰ toꝛmenta / qñ lamētabili voce a filio tuo pendente in cruce conqueri audiuisti: q̄ esset a petro suo et ab oībus hominibus derelictus nec ali quod solaciū z auxiliū a q̄cūq̄ haberet sz in manib⁹ inimicoꝝ pendēret q̄ inceſſanter ip̄m deriserūt. Capita ꝯ ip̄m moueꝛūt / dentib⁹ z aptis labīs fremuerūt: eū inclamauerūt. z oīa mala que excogitare potuerūt verbis et factis penosis ip̄i

intulerũt Ach pĩssime deus q̃ntorene no fraudis et malicie fuit popul⁹ quem creasti ꝓpter quẽ pati venisti/ replet⁹/ q̃ nullã miscdiam tibi ostendebat/ nec ali quã ꝯpassionẽ tecũ habebat: Signaq̃ manifesta doloris eoꝝ apparebãt. Flaꝝ charissime dñe angeli pacis q̃ in natiui tate tua gaudebãt/ canticũ laudis decã tabant/ gaudiũ pnũciabãt/ modo ama re flebãt ꝛ dolebant: q̃ egressus tuus de mũdo debebat esse tã dolorosus. cui⁹ in gressus fuit ita gaudiosus. Jtẽ sol ꝛ stel le tibi dñe cõdoluerũt/ q̃ in tua natiuita te ꝛ aduentu mundũ illuminauerunt. ꝛ mũdo q̃tidie gaudiũ p illuminatõez in ferũt/ suos radios abscõderũt tenebraꝝ emiserũt: nec videre potuerũt tanta ma la que hoĩes creatori eoꝝ intulerũt Jtẽ terra tibi dñe cõdoluit que cõcussa est ꝛ tremuit. q̃ te cũ tantis iniurijs portare debuit. Jtẽ petre ꝛ diuersissimi lapides molliciez miscdie ostẽdebant: ꝛ tibi dñe cõdolendo se scindebãt. Jtẽ mortui ꝛĩ sensibiles hoĩes tibi dñe cõdolebãt. ꝛ se

pulchra eoꝝ aperuerũt: ⁊ te libẽter iuuis sent si potuissent. Itẽ tibi dñe cõdolue/ rũt aues q̃ in arboribꝫ capita sua inclia uerũt/ ⁊ aialia i cãpis: in siluis magnos vlulatꝰ fecerũt. Ue mihi miſo oi creatu re deteriori ⁊ peiori/ cuiꝰ coꝛ lapidibꝰ est duriꝰ/ insensibiliꝰ moꝛtuis terre: ⁊ alijs creaturis imobilibꝫ / q̃ tãta passio crea toꝛis mei ꝓ me facta/ nõ ꝑt ad planctuꝫ emolliri: nec aliqđ signũ cõpassiõis in eo exꝑiri. Ach quãta abusio/ aliqñ ꝯpa tioꝛ vni homi hñti vnũ vulnꝰ: vnũ defe ctũ ⁊ sibi succurro ⁊ subuenio: ⁊ đo meo habẽti pl̃a magꝫ vulnera ꝓ me sibi insti cta in nullo cõpatioꝛ ⁊ pertranseo.

Quare ⁊ ad quãvtilitatem chri stus talia pati voluit.

O mihi dñe ꝯgnoscere q̃ tu vo lebas cũ cruce eleuari ⁊ in aere pẽdi ꝓpter me vt te ꝓpter me ho/ minẽ moꝛi cognoscerẽ: ⁊ oẽs passiones suoꝝ membꝛoꝝ viderẽ. Ue mihi homi indurato/ ve mihi de tãtis bñficijs ingꝫ to. Ue mihi q̃ passio dei mei ꝓ me fctã:

nullū effectū hz in me nec attendo eius dilectōez: q̄ intim̄ p me vulnerari t pati voluit. tota die oñdit mihi expāsus in cruce sua vulnera manuū t pedū t oim membroz/t caput ad me inclinat: q̄si dicat. ad te clamo/te inspicio q̄ pro te pati or. Vide man⁹ meas vulneratas: vide pedes meos/vide totū corp⁹ meū cruētatū t afflictū p te: t sup oēm dolorē meū dolor est maior interior q̄ te ingratū ex

Impetratō fructⁿ hⁿ passiōis (pior.

Rogo te dñe ihu vt q̄tidie in cor de meo crucē passiōis tue p ꝑpetuā memoriā erigas: t me tuaz passionē p grārū actōes recognoscere facias vt tua passio me ad vitā eternā pducat. Quaz mihi iesu xp̄e concedas: qui cum deo p̄re viuis t regnas ꝛc.

Hora decimaoctaua de morte xp̄i.

Deus in adiutoriū meū intende. Domine ad adiuuandū me festina Glia p̄ri. Sicut erat ꝛc.

¶ Fundamentum meditationis

Diuua me dñe ieſu xp̃e deuoto corde meditari: q̃ tu mortuus in cruce fuiſti

¶ De miſerabili morte dñi nr̃i ihu xp̃i.

Ih maria hora nona ꝓpʼo fatigator fame cruciato ꝑ maiori ꝑte ciuitatē ingreſſo: Alij cū letitia/alij cū magna triſticia: tibi loc⁹ accedendi ad crucē patebat z cū Johe z tuiſſororibus: z alijs amicis vtriuſq; ſexus ad crucē acceſſiſti/man⁹ expandiſti: z libenter filiū tuū taliter cruciatuz fuiſſes amplexata z cōſolata/ſed ꝓpter altitudinē crucis ipm attingere nō potuiſti. Et crucez in magno dolore: planctu z fletu brachijs tuis circunueniſti. Oculos tuos dolenter ſubleuaſti. Filiū tuū inſpicere z ei loqui voluiſti: ſed ꝑ dolorez z fletu nec verbū in ore habuiſti. Tu em̃ vidiſti ei⁹ caput ꝑ debilitate inclinatum z vndiq; ſpinis vulneratū Tu inſpexiſti eius faciem maculatā z deformatā: quā olim toties inſpexiſti cū magno iubilo

ꝛ ꝑ filiꝫ hoim speciosaz Vidisti oculos suos q̃bus totiẽs te tã amicabiliꝫ respexit lachrimis plenos: ꝛ ꝑ fletu ꝛ sanguine supercurrẽte ita obumbratos q̃ te ñ potuit videre Ach maria q̃ntuz tũc cepisti flere ꝛ dolere Tu eñ inspexisti os ei⁹ palliduz ꝛ labia exiccata que totiẽs oliz fuisti osculata. Tu eñ man⁹ ꝛ pedes affixos grossis clauis vidisti: ꝛ oñia alia mẽbra q̃ totiens tam materno amore ꝛ gaudiose ꝓtrectasti modo ita miserabiliter ptractata/ vndiq; cruentata ꝛ vulnerata ꝓspexisti Ach maria quõ ibi stabas: nũq̃d iuxta crucẽ: imo certe cũ filio tuo in cruce/ ibi eñ crucifixa fuisti cũ filio. Et q̃q̃d filius tu⁹ passus fuit in corpore/ tu in corde. Et eius vulnera i corpore suo mꝫtoꝛ membroꝛ dispsa fuerũt tuo cordi vnita. Ibi eñ cor tuũ fuit clauis doloris pforatũ/ aceto ꝛ felle potatũ: irrisuz/ illusuz: crucifixũ. O dñe iesu xpe affectũ quẽ debebas mri in vita: nõ negabas ei in morte Sciebas enim q̃ gladius passionis tue ptransibat aiam

eius z q̃cq̃d tu sustinebas in carne hoc ꝑpa in aia. Et q̃ sub cruce steterat incessant flẽs z plorãs z eiulãs: tu dñe ihu vocez tue mr̃is agnouisti: sic agnell⁹ noscit vocẽ mr̃is z os tuũ cẽ ex ossibꝫ⁹ z carnẽ tuã ex carne sua cognouisti. Jõ filiũ alium ꝑ te ei iohem dedisti z eam Johi in matrẽ tribuisti cũ dixisti. Mulier ecce filius tu⁹. Ach maria quã cõmutatõem ibi fecisti. Suũ ꝑ dño. creaturã ꝑ creatore: militẽ ꝑ impatore: discipulum ꝑ magistro recepisti.

Hic mozit in cruce dñs nr̃ iehs xps
Eya mestissima dña q̃ntũ hoc lesit coz tuũ materñũ / q̃ incessanter ad filiuz tua verba direxisti / nec tibi rñdere pre infirmitate potuit. Sz agonizãs oĩbus viribꝫ ꝓsumptis / oĩbus opibꝫ ad volũtatẽ pr̃is ꝑ redẽptõne generis hũani ꝓsummatz: caput suũ inclinauit ad te tãq̃z tibi daret vltimũ vale: z horribili voce fracto corde pallescẽtiore z facie pr̃i spm̃ suũ cõmendauit et expirauit. O tu dolorosa dña non ad

uertisti/sed vna mulierū tibi assistēs ap
propiauit z dixit Ecce dña mō filiꝰ tuus
mortuꝰē: z expirauit: ach tristissima dña
q̄nto dolore/cui nullꝰ dolor silis: ad fili
uz dixisti q̄ ipm mori sēsisti. O dilecte
mi fili noli me supstite solus: morte pa/
ti: queso/fiat silis mors mris atq; nati.
Succurre meo magno dolori/nolo ā/
plius viuere sz tibi cōmori: O fili dilec
tissime quid faciet miſa mr̄ tua: cui me
relinq̄s. O fili mi dilecte: memēto mei
z ois familie tue. z oīm q̄ tibi seruiunt.
Et ego misera in manus tuas/ z in ma
nus patris tui cōmendo meipsaz z meā
familiam. O deus pater in manus tu/
as commendo filium tuum et meum.
Ach quanto dolore tunc omnes amici
viri et mulieres plorabant/ pectora sua
percutiebant/ z reuertentes ad ciuitatē
dicebant. Vere hic homo iustus erat.
Et vidētes terremotus et alia signa mi
rabilia dixerunt. Vere filius deī erat
iste Ve nobis miseris hominibꝰ q̄ non
attendimꝰ quis quātus z q̄lis p nobis

pendebat in cruce pro peccatis nris: nō
p suis a quib⁹ fuit īmunis: mortu⁹ estc⁹
mors mortuos de sepulchro viuificat:
duros lapides mollificat / cui⁹ transitū
sol celū terra z oēs creature lugēt z ꝑpas
sione naturali se īmutāt. O cor hūanuz
oīm terra z lapide duri⁹ si ad hui⁹ rei me
moriā non emollis. Quis g dabit capi
ti meo aquā. z oculis meis fontē lachri
marū / vt possim flere die ac nocte mortē
z passionē dñi mei / q nō p peccatis suis
vulnerat⁹ attritus z cruci cōclauat⁹ sed
pro meis? Quis g ego sum dñe iesu pro
quo mori voluisti. Ecce vere si me non
dilexisses p me mortē non sustinuisses.
Plus em dilexisti vitā meā q̄ vitā tuaz
plus me q̄ te. Tu volebas vitā tuaz p
dere / vt p mortez tuā faceres me viuere
Ue g mihi si te nō diligo: si tibi nō com
patior / si tāta signa dilectōis nō attēdo
q̄ dedisti nobis carnē in cibū / sangui
nem in potū sudorem in medicinam / a
nimam ꝓpriam in redemptionem.

De apertione lateris xpi.

O Maria quãtum fuerunt com/
mota tua materna viscera/quã
do Longinus non parcẽs tuo
mortuo filio sed tam crudeliter latus ei⁹
lancea transfixit z cor perforauit ꝙ san
uis z aqua emanauit. O dña q̃ libẽter
tantã crudelitatẽ impediuisses si potuis
ses. O q̃ serioſe cor tuũ a Lõgino trãſ
figi desideraſti: Et ibidem mori cũ filio
tuo adoptaſti. Eya dulciſſime dñe q̃ ve
hementi amore amplexat⁹es me hoiem
qñ pro me exiuit sanguis ꝺ corde/aqua
de latere: aĩa de corpore. Ecce apta est a/
potheca omnibus aromatib⁹ plena In
tra ergo fidelis aĩa p feneſtras z forami
na: z accipe medicinã sanitiuam a sum
mo medico ꝓfectã. Ibi quecũq̃ spẽs et
emplaſtra z potões accipe. ibiq̃ delica/
ta electuaria inuenies. Si etiam volue
ris suauiſſimis vngentis deliniri/tunc
intra per illa vulnera domini. O q̃ bea
ta lancea. O q̃ beati claui qui hanc ap
tionem facere in tanta apotheca meru
erunt. Utinam fuiſſem ego loco lancee

non exiuissem de latere sed dixissem: hec requies mea in seclm̃ seculi: hic habitabo qm̃ elegi eā in habitatōem Vtinā fuissem loco clauoꝝ z lancee dixissem: faciamus hic tria tabernacla. In pedibus vnū. In manib⁹ vnū: z in latere vnum. Ibi em̃ in latere ḋeuissem. Ibi oīa negocia tractassez. z ad coꝛ dñi mei ꝑpe me locutus fuissem z impetrassem ḋcq̄d voluissem. O deu cecitas im mēsa filioꝝ adā O q̄ magna insania/apta sunt vulnera z nemo intrare desiderat O nos stulti z tardi coꝛdis q̄d ad possidendū aliqd̄ vanū ꝑ inepta foꝛamina introim⁹. z iñ multotiens exire nō possum⁹. z ad possidendū filiū dei summū bonū ꝑ aptas vulneꝝ ianuas nō intramus. An ignoramus q ꝓ xp̄us est ostiū vite eternez gaudium beatoꝝ. Cur ergo tardamus per sui coꝛporis ostia in illud gaudium introire/quomō ergo insanimus q beatitudo angeloꝝ patet z circūstans paries est cōfractus z intrare negligim⁹. O beata lancea: tu nobis ianuā vite aperu

sti. Hec porta domini p eam intrabūt iusti. Aperi ergo domine mihi banc quā peccatoribus feciſti.

Quare ꝛ ꝓpter quam vtilitatem chriſtus mori voluit.

O Res mirāda: vita moritꝝ: et qui dat oībus creaturis vitā interficitꝝ: Sol in meridie occidit. Dis creatura gemit. Sed q̄re dñe ieſu mori volebas ꝛ tāta pati ꝓpter me? Vere dñe ihu tu in oībus membris tuis a plāta pedis vsq; ad verticē volebas ſuſtinere amariſſimas paſſiones ꝛ penas ꝓpter me/ vt me a pena eterna quā incidebam ex peccatis cū oībus ſuis membris cōmiſſis abſolueres. Tu volebas dare corp⁹ ꝛ animā p me: vt me in potestate diaboli exiſtentē corpet aniā ꝓpter peccata mea ab ipſo meredimeres Tu dñe ieſu fuiſti immortalis / impaſſibilꝝ ꝛ mortalis et paſſibilis factus es ꝓpter me: vt me paſſibilem ꝛ mortalem per tuam paſſionem et mortem immortalem et impaſſibilem in tuo regno faceres.

Tu volebas mori morte corporali pro pter me: vt mihi spiritualem mortē ⁊ vi cioꝝ ꝯtritionem faceres Et mihi spūa lem vitā cū virtutibus in pñti ⁊ eternā in futuro ꝓcurares. Tu volebas cor tu um aperiri ꝓpter me: vt te me ex toto cor de diligere ostēderes. O sanctissime de us cū sufficiēter dilectionē tuā homini ostendisti Tu eñ ꝓpter me de celo descē disti/naturā humanā assumpsisti/te to tū mihi in sacromento ꝓtulisti: ⁊ vitam tuā maximis penis pro me exposuisti. Et sup hoc adhuc maxīa signa dilectio nis in morte crucis mihi ostēdisti. Nā dñe iħu tu habes caput inclinatū ad me salutandum. Os tuū ꝓbes ad osculā dum/brachia extensa ad amplexanduz. manus pforatas ad gratiā largiendaz latus apertum ad diligendū. Pedes af fixos cruci ad cōmanendū/totū corpus extensum ad se totū conferendū. Quid ergo domīe amplius debuisti facere ꝙ nō feci sti qui oñia ad salutem hoīs cō summasti ⁊ perfeci sti. Ue mihi.

Quō fructus mortis debeat ipetrari.

Rogo te dilectissime de⁹ vt mors tua amarissima: z passio omniū membrorz tuorz mortificet in oī bus mēbris meis oīa mala que impe diūt fructum passionis tue z vitam spi⁊ ritualem mihi in pñti concedat z eternā in futuro tribuat. Peto etiam dñe vt q̄ tidie os meū aperire digneris: z aquas gratie de latere tuo mihi haurire conce das z illū potum mihi propines ad quē inuitasti fideles sitientes cū dixisti Si quis sitit veniat z bibat. et de ventre ei⁹ fluēt aque viue. Respice ergo pater san ctissime de excelso celorz habitaculo in faciez xpi filij tui: z super illud holocau stum suauissimi sudoris z accepta hanc hostiam quā offert tibi summus ponti fex noster christus p peccatis meis: z e⁊ sto mihi placabilis in presenti per grati am: z in futuro p gl'iam Amen.

Hora decimanoua de planctu mor tis xpi z de ei⁹ sepultura lamētabili.

Deus in adiutorium meū inten
de. Domine ad adiuuandū me
festina Gloria pr̄i z filio zc. Si
cut erat in p̄ncipio z nūc z semp zc.

Fundamentum meditationis

Diuua me domine iesu chr̄yste
a dolenti z flebili mente meditari
planctū amicoꝝ tuorū quē fece
runt sup̄ mortem z sepulturā tuam.

De planctu marie.

Ah maria mestissima dña post
a mortē filij tui orbata/ derelicta
sub cruce remansisti/z p̄ dolore
ad terrā sedisti: mortē z oēs passiones fi
lij tui in corde tuo doloroso reuoluisti.
Ach q̄tiens totus dolor tu⁹ ab hora no
na vsq; ad horā vespertinā ꝺ oībus pas
sionibus fuit in te renouat⁹: ex eo q̄ añ
oculos tuos dilectū filiū tuū mortuuꝫ
in cruce tā miserabil'r pēdentē vidisti. z
tā turpiter in oīb⁹ mēbris ptractatū cō/
spexisti/lachr̄ymas incessanter fudisti.
pectus pcussisti z alta supiria cum verb
lamentabilibus produxisti Ach mulie-

res deuotissime maria magdalene ꝛ so
rores dñe ac ceteri deuoti viri quo tiẽs
in magna fruitiõe ad pedes domini cõse
distis verba de ore eius melliflua audiui
stis ꝛ modo ad pedes sub cruce sedeba
tis ꝛ nihil nisi ach vndve lamentari au
diebatis.

¶ De lamentatõibus discipulorꝝ

Ach discipli domini qui in mõ
a tibus circũquaqꝫ interim vos
abscondistis . ꝛ singla facta alõ
ge conspexistis/ꝛ cuꝫ vobis pstiterat qꝫ
plus circa horã nonã de loco caluarie
recesserat/timide ꝛ sigillatim/mõvnus
mõ duo: modo tres aduẽistis/ ꝛ sub cru
ce vos recepistis. Et dñm ac magistrũ
vrm dilectissimũ in cruce pẽdentẽ moꝛ
tuum ꝛ tam viliter ꝛ inhumane ptracta
tum in omnibus mẽbris suis vidistis:
Ach quãtum planctum ꝛ eiulatuꝫ emi
sistis. Ach quotiens ad terram lachrꝫ
mando pectus tundendo: manus inuo
lutas eleuando cecidistis/ et tam dolẽ
ter cõquesti fuisti s qꝫ vos a magistro et

dño vestro absentastis z mortẽ cum ipo non acceptastis. Ach qꝫ libenter dñam vram mestissimã sedẽtez sub cruce cũ io hãne z alijs mulieribꝫ incessanter flenti bus ꝓsolati fuissetis si ꝑ vi doloris z fle tu magno potuissetis. Et qntum plus plorastis z clamastis: tãto plus dolorẽ dñe vestre augmentastis. Ach iohes cu stos marie z socius eiꝰ in tribulatiõe qꝫ dolenti corde surrexisti qñ discipl'os ad uenire vidisti/ q̃bus occurrebas z mor tẽ dñi z passiones eiꝰ quas pñtialiter vi disti ipis flendo enarrabas. Ach quoti ens oĩes simul viri z mulieres subtus crucẽ stantes oculos flentes gementes z pre dolore cũ corpe tremẽtes subleua stis. z dominũ vestruz lachrymabili vo ce aduocastis.

¶ Depositio corpis christi de cruce.

A Ch Joseph z Nycodeme amici dñi/ qntum dñm ihm dilexistis vere ostendistis qꝫ absqꝫ timore ꝓilatũ accessistis z mortuũ solui de cruce z sepeliri fideliter petiuistꝭ Ach

dulcissimi amici dñi cū q̄nto dolore cor dis crucem ascendistis. Ach q̄t lachrymas fudistis: qñ manus ꝛ pedes clauis tā crudeliter affixos ad soluendū tetigistis. Ach quotiens interim oc̄los ad celuz leuastis ꝛ pr̄i lamentabili voce querelas formastis: q̄ suus dilect⁹ filius tā crudeliter a pp̄lo suo tā innocenter esset interfectus. vndiq̄ vulnerat⁹ ꝛ cruentatus ac morte turpissima cōdemnatus. Ach q̄z dolenter dulcissimi discipuli ꝛ amici dñi hec aspexistis: oīes vos erexistis: brachia vr̄a sursuz extēdistis. ꝛ brachia dñi alternatim in man⁹ vr̄as cepistis: ꝛ postea eius corp⁹ ad vr̄a brachia ꝯclusistis/ ꝛ tādiu tenuistis quousq̄z pedes etiā soluebant. Ach quotiēs oīa mēbra vr̄a cōmouebant ꝛ corpa vr̄a pre fletu ꝛ dolore trepidauer̄t q̄zdiu brachia vestra corpus dñi mortuū nō plene solutū tenuerūt. Ach q̄z lugubri voce mat etiā accessit corp⁹ mortuū ꝛ solutū tāgere desiderans/ ꝛ p̄ alīs hoc posse facere aspirās. Ach q̄nto luctu ꝛ plāctu disci

puli ipm corp⁹ solutũ de cruce portaue
rũt t ad terrá posuerũt t oẽs illud circũ
uenerũt. Alĩ circũsteterũt/alĩ circũde
derũt:oẽsq; simul fleuerũt t plangerunt
q; terra t lapides poterãt ꝺ dolore t plã
ctu cõmisso cõmoueri t plangentib⁹ mi
sereri. Ach dñe iesu q̃ntũ ibi mater tua
flebat t cũ alĩs dolebat: t p̃ dolore qui
dam exanimes facti ceciderũt. alĩ huc
alĩ illuc ad terrã se dederũt. Ach dñe ie
su quõ ibidem mẽbra corpis tui vulne
rata inter amicos tuos diuisa fuerũt/et
totiens osculata t lachrimis incessant
fusis irrigata t madefacta. ac si essent aq̃
pfusa t lota. Ach q̃nto dolore t cordis
meroze dñe iesu amici tui vulnera tua
magna inspexerũt/quotiẽs manus/pe
des:caput:latus vulnerata suis mani
bus ꝓtrectauerũt:t queverba/qualia t
q̃nta lamẽtabilia maria t ceteri amici p
tulerũt/non possum plene meditari:ne
q; lingua põt fari. Heu mihi dñe quare
me feciſti ſi non debeo esse tibi coniun
ct⁹ t cõformis in passiõe:aut t si suz tibi

cõiunct⁹:q̃re non sum tecũ vulneratus
z flagellat⁹ Dulcissime dñe tu nõ es vul
nerat⁹ p te sz p me Et tu portas vulnera
mea z ego nõ. Quid est h̃:ego abeo non
vulnerat⁹ z tu nõ/z ego sum q̃ peccaui z
iniquegi sz tu qui es agnus innocens
q̃d fecisti. Uertant q̃ obsecro hec vulne
ra sup̃ me/redde nob̃ corda nr̃a:ne q̃ inno
cens es nocẽs appareas retinẽs aliena/
aut saltez tecũ vulnera corda nostra:ab
horreo cor meũ videre non vulneratuz:
cũ te video saluatorem meũ vulneratũ:
z p me vilissimo peccatore crucifixum/
verecũdia est mihi videre afflictũ z vul
neratũ saluatorẽ meũ z ptransire illesuz
me miserum peccatorem.

De sepultura christi

Ah maria qñ vidisti p amicos
corpus filij lauari/z aromatib
pungi/z sydone inuolui:z ad se
pulturã preparari:illos allocuta es z di
xisti. Sustinete paululũ vt mecũ dolo
rẽ plãgã q̃ meũ dulcissimũ filiũ doscler
z tãgã:mihi meũ filiũ sb trahere nolite.

Si sepelirī debeat me secū sepelite. Ac/
cessit hic exanimis/ se sup corpus iecit. ꝛ
sacrū vultū lachrymis vbertim madefe
cit. Tandē precibꝰ discipulorꝝ victa cor
pus dimisit/ qđ discipuli cū magno plā
ctu sustulerūt ꝛ ad sepulchꝝ portauerūt
O maria cū q̄nto dolore tu secuta cuꝫ
sororibꝰ tuis ꝛ alijs ipm funus fuisti.
O q̄ntus luctus ꝛ planctꝰ oīm amicorꝝ
ꝛ quanta precipue lamenta mulierū nō
sunt audita talia nec visa ꝓsilia facta mi
serabilia. Ach dñe ihu q̄nto fuisti mero
re sepultus ꝛ in sepulchrū positus: quā
to dolore amici tui de sepulchro amoti
fuerūt a ministris q̄s iudei ꝑ custodia
miserūt. Ach quō dolēter ꝛ lachrimabi
li voce discipuli recesserūt: ꝛ magistruꝫ
eorꝝ mortuuꝫ in sepuchro reliquerunt.
Ach maria q̄ꝫ inuite recessisti. Ach quō
gabrielē archāgelū tuū allocuta fuisti ꝛ
dixisti. Eya Gabriel. Aue gr̄a plena mi
hi olim ptulisti. Nūc amaritudine suꝫ
repleta tristi. Sbsequēter inq̄ens: dñs
est tecū. En iacet in tumulo: nec est mō

mecū. O mis benedictio quā tu spopō/
disti iam mihi est ꝓtraria ꝑpter mortem
xpi. Laudez tu dña ꝑpter tyrannidē cu
stodū sepulchri voce flebili / corpore de
bili: z quasi semimortua a Joħe z alīs
in brachīs ducta / in domū amicoꝝ fui
sti z vsq; ad tertiū diē filij tui resurrectō
nem expectasti z firmiter aduenire cre/
didisti. O anima mea tarda / z accidio/
sa quare tardas: q̄re expectas Ecce dñs
tuus largitor oīm bonoꝝ iacet prostra
tus / vulneratus in sepulchro. Accede
ip̄m audacter: pete gr̄am z veniam instā
ter. Et si ꝑpter importunitatez z constā
tiam petitōis erit tibi offensus nō time
as. Non em̄ verbis ꝓtumelioſis te pōt
inuadere. qz lingua eius faucib⁹ suis q̄
loqui nō potest adheret. Nec etiam pōt
te ꝓcuttere quia man⁹ eius sunt ꝑforate
z pugnū ꝓcutiendi non pōt facere: Nec
te pōt euadere z discurrere. qz pedes ei⁹
sunt claudi z vulnerati. Tracta g̃ eū ad
libitum z habebis in petitōnibus tuis
omne tuum propositum.

Quare christus volebat sepeliri.

Da mihi dñe iesu intellectū vt sciam q̄ tu volebas de cruce recipi/ad sepulchrū poni: nō ab inimicis z peccatoribꝫ sed a iustis z amicꝭ ad designandū q̄ tuū sacratissimū corpus in sacramento vis poni z collocari in cordibus z sepulchris iustoꝝ. z non peccatoꝝ q̄ non tanq̄ amici veri sed ficti z falsi accedūt z temale recipiūt.

Oratio pro sepultura christi.

Rogo te pijssime deꝰ: vt mihi cōcedere digneris instrumenta penitentie quibus cor meū durius lapide scindā z sepulcrū seu locū pacis tibi faciam/z tuū corpus ī sacramento eccl'ie digne locare valeam. Peto etiam dñe q̄ planctus z dolor matris tue z amicorū tuoꝝ sup mortem z passiões tuas me consoletur in pñti in oībus tribulationibus/z in futuro me letificet. Hoc mihi cōcede iesu xp̄e consolator mestoꝝ: q̄ viuis z regnas deus in secula seculoꝝ:

Amen.

Hora vicesima de descensu ad inferna

Deus in adiutorium meū inten
de. Domine ad adiuuandū me
festina. Glia pri z filio. Sicut
erat in pncipio z nūc z semp z in se. zc.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe iesu xpe deuote
meditari q̄ tu ad inferna descē
disti z liberasti tuos amicos

De consolatione patrū in lymbo

Eya domine iesu q̄ miranda res
fuit ista q̄ in natiuitate tua ori-
tus est sol: z misit radios suos
in media nocte vero sole oriente: Et in
morte tua vero sole occidente/in meri-
die sol radios suos terre abstraxit / z ad
patres in lymbo existentes direxit Eya
sanctissimi patres/patriarche z prophe
te/ac ceteri electi dei sedētes in tenebris
z in vmbra mortis ipi? lymbi q̄ pfulis

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

gaudijs repleti fuistis/ quãdo p mortẽ christi liberarivos de tenebris sensistis z radios vere lucis z solis iusticie inte/ rim, q verus sol christus passus fuit in tenebris conspexistis. O quotiens. O q̃z longo tẽpore p liberatõne clamastis z a tenebris absolui supplicastis. O Jo hãnes baptista qui dñm digito demon strasti. z tollere peccata mundi p̃dicasti O ꝓphete z patriarche qui aduentũ xp̃i ad mũdum: ad lymbum in spiritu lõgo tẽpore ante hoc vidistis/ z modo adin/ uicem de vestris ꝓphetijs contulistis z que olim vobis ꝓphata: veraciter adue nire cum gaudio z iubilo per lucem vo bis a vera mũdi luci radiantem in tene bris intellexistis.

De tristicia demonum.

VE vobis impijs z malignis spi ritibus qui opera xp̃i salutifer rat hominibꝫ in corpe z anima proficua male z odiose toleraſtis/ z pro inde mortẽ eius apud iudã z iudeos p curastis xp̃m nõ deũ sed hoiem purũ ex

infirmitatibus ⁊ defectibus humanis
qui non cadunt in deuz iudicastis: ⁊ cõ
demnato ad mortem inferno appropin
quastis. Et sibi locum preparari cũ ma
gno gaudio principi vestro intimastis
Sed subito spes vestra in desperatõez
gaudium vestrũ in luctuz p maliciã ve
stram puerti demeruistis/ ⁊ confusionẽ
⁊ damnũ reportare per mortẽ procuratã
a vobis cognouistis. O q̃ obstupuistz.
o q̃ tremuistis: quãdo infernũ illumia
tum/ animas prius gementes. sz modo
exultantes ⁊ gaudentes conspexistis: et
ad inuicem dixistis. Que nã est ista ter/
ribilis anima niueo splẽdoze cozuscans
nunq̃ talem excepit noster tartar⁹: nũ/
q̃ talem nobis misit mũdus. Quis nã
fuit iste qui tam potẽter accedit. Jnua/
sor est iste/ nõ debitor/ effractor non pec
catoz ⁊ depcatoz. Judicẽ videm⁹ nõ sup
plicem: timemus q̃ venit pugnare non
succũbere/ ⁊ eripe alios ⁊ non manere.
Deu pertit nra potestas semp homini/
bus et animabus formidata. Ecce nul

lus captiuus palpitat. Ez quod est ge
mẽdũ insultat nullius iam resonat vlu
latus/oñis gementiũ luctus obmutu
it. Et audientes cantum angelorũz sta
tim ad portas inferni currebãt/ vectes
ferreos apponebant z serabant/mortez
eius lugebant z aduentũ eius timebãt
Eya dñe iesu christe q̃z subito angeli ꝺ
celo hora nona ad tuam agoniam z trã
situm de hoc mũdo ad te pendentem in
cruce venerũt. Et animam quã emisisti
ad infernũ cum magna reuerentia z iu?
bilo z cantico duxerunt. Portas aperi
regi glorie preceperũt. Vectes ferreos
cuz portis inferni ꝓfregerũt/ z introitũ
tibi ad inferna fecerũt. O Adam' Noe
Abraam ysaac z' Jacob. z ceteri patri?
arche z primates. O Melchysedech Ab
yron Samuel Symeon: z ceteri sacer
dotes z pontifices. O Dauid Josyas
Ezechias z ceteri reges. O moyses Jo
sue Samson z ceteri duces z pncepes.
O Esaias Daniel: Hieremias: z ceteri
pphete. O Thobias Job Jeconias. et

ceteri magni patres. O Joachim Anna Joseph xpi parentes. O Johes baptista dñi z ceteri innumerabiles sancti z dei amici in lymbo z tenebris multis annis detenti: q̄ lachrimabili voce pre gaudio: z genibus p uoluti xpo deo z redemptori vro vinculis tenebrar̄ solutis occurristis. z oēs clamando atq̄ recipiendo ip̄m dixistis. Aduenisti ō̄s desiderabilis quē expectabam⁹ in tenebris vt educeres vinculatos de claustris tenebrarū. Te nostra vocabant suspiria: te magna requirebāt nostra lamenta. Dū hic es absolue reos: dū ascendis assume tecum tuos

De gaudio liberando.

Eva dñe iesu xpe q̄ delectabilis z gaudiosa tua fuit presentia ab hora nona sexte feriev sq̄ ad mediam noctem dominice diei ip̄is sanctis in lymbo qui sciebant se de tenebris liberari: z luce claritatis eterne illustrari. Ach q̄ lamentabilis z penosa fuit dñe

Jesu presentia tua ipsis malignis spiritibus qui timebant infernū eoꝝ spoliari: ꝛ potestatem ipsoꝝ sup animas infrigi ꝛ ligari. Ach dñe q̄z tristabilis ꝛ dolorosa fuit tua presentia aiabus perpetue pro peccatis suis damnatis que nunq̄z tuā volūtatez fecerūt: que sciuerunt a penis suis a ꝓpo non liberari sed eternaliter damnari.

Oratio cum frūctu descensionis ad inferos.

Ama mihi dñe intellectum: vt sciā q̄ tu volebas animā tuā ad inferna transmittere: non vt penā sufferres. sz vt sanctos a pena inferni liberares: vt per tuam presentiaz boni cōsolarentur: ꝛ mali amplius cruciarent.

Pro sepultura christi oratio.

Rogo te pijssime dñe: vt opa tenebraruz me in pñti vita vitare facias: vt cū de hoc seculo animā meaz migrazi contigerit: eam tenebre ppetue non comprehendant: sed lux perpetua ei luceat in regno celoꝝ Vbi regnas in

secula seculoꝝ Amen.

¶ Hora vicesima prima de resurrectõe

Deus in adiutoriũ meũ inten
de. Domine ad adiuuandũ me
festina. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi
ritui sancto. Sicut erat in principio et
nũc ⁊ semp ⁊ in secula scl'oꝝ Amen.

¶ Fundamentum meditationis

Diuua me domine iesu xpe de
uote meditari cũ gaudio diẽ re
surrectionis tue. ⁊ de morte tua
contemplari.

¶ De gaudio ⁊ solẽnitate resurrectõis

Eya dñe iesu xpe cum quanto iu
bilo ⁊ tripudio: hymno ⁊ canti
co/angeli in nocte dominica te
de inferno exeunte pcesserũt: O cũ quã
ta leticia ⁊ gaudio sancti patres: quos
de lymbo liberasti te sequebãtur. ⁊ oẽs
simul ad sepulchrũ cũ tua bñdicta aĩa ve
nerũt: vbi corpus tuũ vulneratum cru
entatum conspexerunt. Eya angeli dei
ministri vestri dei/ qui primo pcessistis

z ad sepulchrū venistis: z corpus seu tu
nicam di vestri incōsutilē quā spūssan
ctus in virgine gl'iosa ꝓtexit z ꝓfecit tu
ctam sanguine et rubricatā: tanq̄ vestē
pontificalē: z q̄i calcantiū in torcular ii
uenistis. ℣ Quid ei aliud fecistis: nisi qđ
factū fuit de vestimento Joseph: qđ mit
tebatur ad patrem discernendū: z dixi-
stis: ℣ pater qui nos misisti ad filiū tu
um querendū: vide si hec tunica sit filij
tui dilecti an non: quē inuidia fratrū tā
q̄ fera pessima deuorauit/ z vestimentū
eius sanguine in flagellatōe: in corona
tione: in crucifixione tinxit z colorauit.
Et quinq̄ scissuras lamētabiles in eo
lacerauit: ℣ q̄ subito aīa tua dñe de in
ferno ad sepulchrum veniens: corpus i-
bi quiescens reassumpsit. z đ sepulchro
mortis corp9 z anīa cū deitate surrexit: z
multe aie sctōz patrū q̄s de inferno du
xisti ad sepulchra sua redierūt z corpora
sua assumpserūt: z tecū surrexerūt z mul
tis in ciuitate apparuerūt. ℣ dñe iesu
q̄ fidelit aīas liberatas archāgelo Di

chaeli ꝓpoſito padiſi ꝫ miſiſti ⁊ ipas in padiſuz duci iuſſiſti. ⁊ ibidē manere vſ/ q̄ in die aſcēſionis tue ad celuz feciſti. ⁊ poſtea eas tecū aſcēndere in celū eis pzo miſiſti. O q̄ feſtinanter dñe ieſu ad ma trē tnā meſtiſſimā veniſti. Et primo ei: poſtea diſcipulis tuis triſtiſſimis. ⁊ po ſtea mlierib⁹ dolozib⁹ plenis apparuiſti Eya dulciſſima maria: q̄ntū gaudebas q̄ dilectiſſimū filiū tuū viuū: ⁊ reſurre xiſſe de amariſſima morte videbas. ⁊ ip ſum ampli⁹ impaſſibilem ⁊ īmortalē ve raciter ſciebas. o diſcipli triſtes de moz te dñi: ⁊ de eius reſurrectione dubij/ q̄n tum gaudiū vobis inſtabat: q̄ ipſe vi uus vobis apparuit ⁊ oīa argumenta dubitationis a cozdibus veſtris depo/ ſuit: ⁊ iudeoz ⁊ triduanum timozem moz tiferum a vobis totaliter amouit: Ach Maria magdalene ⁊ cetere mulieres ꝺ uote. Ach domini matertere ⁊ cognate q̄ ſollicite ⁊ ſtudioſe ad ſepulchzum cri ſti ieſu cum aromatibus ſummo mane

dominice diei venistis: ꝛ dominū resurgentem perungere voluistis: ꝛ ipm nō inuenistis. sed furatū ꝛ a malis hoibus sublatum credidistis. Heu quantus fleuistis: Heu ipm pdidisse timuistis. Heu quid feciſtis/ ibi foras sepulchrū conse distis nec ãgelo vob dicēti ipm resurre/ xisse credidistis nec per angelū ꝓsolari potuistis donec dñm per se in ꝑpria ꝑsona vidistis ꝛ cognouistis. O domie iesu bo die tua coro p mortem extincto florzuit ꝛ oīs creatura etiam modo reflorendo a morte hyemis arefacta congaudet tibi. Hec ergo est dies quē fecit dñs exultem⁹ ꝛ letemur in ea. Quia de morte ad vitam: de inferno ad celū surgimus De peccato sumus absoluti: ꝛ de potestate dyaboli liberati.

Quare ꝛ ad quē fructum christus resurgere voluit.

O Da mihi dñe iesu intellectum: vt sciã qtu volebas ō morte resurgere ꝑ me vt p tuã resurrectionem meam in nouissimo die fieri ostēn

deres. Item volebas tertia die de mor⁹ te resurgere propter me: in signū ⁊ in ex emplū: q̄ quotiens cūq; ego per peccatū morior totiens per tres partes peniten tie. scilicet contritionem: confessionem ⁊ satisfactionem ad vitam anime resur⁹ gere possum. Item volebas ab amicis tuis qui te sepelierunt: ⁊ ad sepulchrū posuerunt queri ⁊ non statim inueniri: sed ab eis elongari: ⁊ ip̄is turbatis p̄se⁹ uerantibus apparere: in signū vt ostenderes mihi: q̄ ego ⁊ quilibet alius hō ex istens in tribulationibus ⁊ quasi a deo derelictus: non statim debet differre: si deū querit ⁊ eius auxilium petit: ⁊ subi⁹ to nō ꝓsolatur: nec deum adesse expitur sed debet cum mulieribus perseuerare ⁊ dolenter supplicare q̄d est signuū vere dilectōis. ⁊ tūc indubitāter sibi accedit ⁊ ꝓsolatōem ꝓcedit. Itē volebas de se⁹ pulchro perdi et queri: ⁊ tñ inueniri in⁹ signū vt oñderes q̄ qñcūq; ego ⁊ ali⁹ hō corpus tuū in sacrām̄to ponit ad sepul chrū cordis sui. ⁊ ꝓpter peccata sua te p⁹

diderit/te fugauerit:q̄ te volenti corde
z lachrimis cōtritōis debet quererc:z te
poterit rehabere. Ue mihi dñe ieſu qui
te totiēs poſui in ſepulchrū cordis mei
z ꝓpter peccata poſtea cōmiſſa te ꝓdidi:te
a me fugaui: inhoneſte tractaui. z ſter-
cora ac maculas pctōꝝ meoꝝ ſup te do
mine puriſſime deꝰ pieci:q̄ non poteras
ſuſtinere. ſz optuit te de loco abſcedere:
z ſicut vilez hoſpitē qui luto ꝓfuſibilt̄
de hoſpitio amouet te dñe licenciaui et
fugaui. Ach quotiens te puriſſime deꝰ
inuitaui:z tuū corpus ſanctiſſimū in ſa
cramēto ad cor meū īmundū peccatis
maculatū locaui: vbi deſiderabas mā
re. ſz fetor z immundicia te ꝓpulit rece-
dere z abire.

Oro ad ipetrandū fructū reſurrectōis

Rogo te pijſſime deꝰ: vt me iuua
re digneris q̄tenꝰ de morte om-
niū pctōꝝ meorū reſurgā. z oia
peccata mea poſtponā z derelinquam.
z amplius nūq̄ cogitatōe: locutōe/opere
omiſſione peccata cōmittā. ꝓpter etiaz

dñe si ꝑpter peccata mea te de sepulchro nime mee ꝓdã: vt cũ mlierib⁹ mihi aro⁊ mata virtutũ: ⁊ odorẽ bonoꝝ operũ pẽi tentialiũ cõcedas cũ ꝗbus amaritudie ⁊ dolore te ꝓditum lugeam: ⁊ queraꝫ te dolenter: quesitũ inueniã: te inuentum retineam nunc ⁊ semper ꝑ infinita secu la seculoꝝ Amen.

Hora vicesimasecunda de ascensio ne dñi nostri iesu xpi ad celos.

Deus in adiutorium meũ inten de. Domine ad adiuuandũ me festina. Gl'ia pri ⁊ filio. Sicut erat in ꝓncipio ⁊ nũc ⁊ semp ⁊ in se. ⁊c.

Fundamentum meditationis

Diuua me dñe iesu xpe deuote ⁊ cum iubilatione cordis mei tuam glorioſam ascensionẽ ad celos meditari.

De gaudio ascensionis christi ad celos.

Pater celestis summus parẽs filij tui iesu xpi: cũ ꝗnto gaudio

et dilectione angelis z celestibus spiri-
tibus precepisti: vt de celo descenderent
z filiū tuum missuz in mūdum pro salu
te humani generis de mōo ad celū edu
cerent. Eya angeli dei q̄z subito z prom
pte summo parenti obedistis: z celos cū
magno exercitu z celesti militia exiuistz
O cum quanta symphonia In tympa
nis ī choris: ī chordis z organis: ī cym
balis bene sonantibus: in psalterio z ci
tharis: z pluribus instrumentis musi-
cis: z spūalibus canticis vos angeli dī
descendistis / z ad montem oliueti veni
stis. Vbi creator z dñs vester ieſus xp̄s
a patre de mūdo vocatus fuit / cū disci-
pulis suis z amicis dilectissimis cōgre
gatus. O dñe ieſu q̄z amicabiliter dilec
tissime matri tue z discipulis tuis vale
dixisti: z ipsos bñdixisti: z cū turba mag
animarū z sanctoz patz de lymbo libe
ratis in magno iubiloz gaudio ascendi
sti. Ach discipuli domini q̄z dolenter o
culos vestros eleuastis z post dominū
vestrum ascendentem respexistis. Ach

quot lachrymas fudistis de eo q̄ iterū eius absentiam habere debuistis. O q̄n to luctu z planctu ciuitatem ingressi fuistis. Et spiritū sanctum vobis in consolatorem perpetuū p̄missum orationib⁹ z ieiunijs expectastis Eya dñe ihu c̄ reuerenter pater tu⁹ te recepit: z ad dexteram sue sedis celestis collocauit: z tibi benedixit p eo q̄ omnia opa z negocia tibi ab ipo cōmissa: ita fideliter pegisti. z vitam tuā p negocijs exposuisti ꝯmissis. Eya sanctissime pater c̄ reuerēter z gaudenter sanctos patres z tā raros hospites in celesti curia cum filio tuo venientes recepisti q̄s filius tuus tibi lucratus fuit: z p̄pter eos magnū bellū et magnam pugnā exercuit: z plra letalia vulnera recepit: sicut p stigmata z cicatrices vulnerū ostendit O q̄ntum festū O q̄ntuz gaudium tali dei fuit in celo ē inenarrabile: nec lingua potest fari nec coz meditari.

De vtilitate ascensionis xp̄i ad celos.

Da mihi dñe ieſu intellectum: vt ſciã q̃ tu volebas celos aſcendere: vt celos q̃ multa milia annorũ clauſos hominib̃ aperires. Itẽ volebas manifeſte ad celos ire. vt viã aſcendendi mihi oñderes que ſcz via aſcẽdendi eſt de monte oliueti: id eſt de monte olei miſcõie in qua miſcõia ad mundũ veniſti: z mortẽ ſuſtinuiſti: z mlta opera miſcõie mihi oñdiſti. Que opa miſericordie ſi ꝓpꝛio meo exhibebo beatitudinem eternam habebo.

Oratio pro aſcenſione.

Rogo te pſſime deus: vt pedes meos de via lata peccatoꝝ que ducit me ad infernum / in qua multis annis ambulaui auertas: z ipſos ad viam mandatoꝝ tuoꝝ dirigas: vt ãplius cogitatõe locutiõe z oĩbus operibus meis virtutibus inſiſtã de vna virtute ad aliam aſcendam / z brauiũ vite eterne comprehendam Amen.

Hora viceſimatertia de miſſione

spiritussancti.

Deus in adiutorium meū inten
de. Domine ad adiuuandū me
festina. Gl'ia patri z filio z spiri
tui sancto. Sicut erat. zc̄.

Fundamentum meditationis

Adiuua me dñe iesu xp̄e deuoto
corde meditari q̄ spiritū̄sanctū̄
misisti tuis discipulis in conso
latorem.

De expectatione discipulorz p̄ro
missionis spiritussancti.

Ecce dilecti discipuli dñi q̄s dili
gēter in cenaculo hierosolymis
vobis a domino vestro deputa
to per decem dies vos cōtinuistis. Q̄s
deuote in orationib⁹/vigilijs/ieiunijs
z alijs p̄ijs actibus vos interim exerci
tastis. Q̄s sedule z dolorose collatōes
q̄tidianas de passione z morte dñi vr̄i
habuistis. Et loco Judo traditorz ma
thiā in duodecimū ap'lm elegistz Sibo
lū duodecī ap'lorz fidei deysilio z instru
ctō e marie dñe vr̄e singilatī yposuistis:

Et sic decima die accipere spiritum sanctum meruistis: qui in igneis linguis super capita vestra se demõstrauit: vos in fide et caritate radicauit spirituali vita vos confirmauit: vos immunes amplius esse a peccatis vobis inspirauit: tantã patientiam in vobis firmauit q̃ omnem passionez: imo etiam mori pro fide dñi nullus vestrũ recusauit.

De vtilitate missionis spiritussancti

O Da mihi domine intellectum vt sciam q̃ tu volebas spiritũsanctuz mittere discipulis in specie ignis/ vt spiritussanctus eoz corda caritate inflammaret. et oñia mala in eis consumeret. Item volebas spiritũsanctũ mittere discipulis in linguis igneis ad designandum q̃ lingue eorum quibus debebant fidem predicare in mundo/ deberent esse ardentes et feruentes in charitate/ non tepidi/ nec subticẽtes aliquid de veritate. Ue mihi.

Oratio prodonis spiritussancti

Rogo te dñe ieſu: vt mihi ꝺfectuoſo homini ⁊ deficienti in vita virtuoſa ⁊ ſpirituali ſuccurras ⁊ mihi dona ſpũſſancti tranſmittas: quibus aĩa mea diretur ⁊ recreetur.

Primo dñe mitte mihi ſpiritũ ſanctũ cũ dono conſilij: qui mihi conſiliũ preſtet qualiter vitã virtuoſa ⁊ ſpũalem deberam incipere: in ipſa pficere: ⁊ p ipam pſeueranter perficere: q̃ ad talia minus ſufficientẽ me inuenio: nec ſine auxilio ſpirituſſancti hoc opari valeo. Secũdo peto dñe vt mihi mittere dignerꝫ ſpiritum ſctm̃ cũ dono ſcientie. vt facta ſeclaria que in vita pñti p corpe ⁊ anima ſunt mihi neceſſaria: ſciaꝫ diſcrete ⁊ prudẽter tractare vt ſint ad tuã laudẽ: et ad mei ⁊ primi vtilitatẽ: ⁊ ad corpis mei et anime ſanitatẽ. Tertio peto dñe mihi mittere ſpm̃ ſanctũ cũ dono intellectus: vt intelligã voluntatem tuã: p̃cepta tua phibitões tuas. ⁊ in oĩbus rõnabiliter viuã nõ vt beſtia: ſꝫ vt rõnabilis creatu

ra quã ad tuã imaginem creasti: z intel/
lectũ cognoscendi bona z mala: vtilia z
nociua mihi communicasti. Quarto
mitte mihi dñe spũsanctuz cũ dono sa
piẽtie: vt celestia solũ ꝑncipaliter mihi
sapiãt: dulcorẽ z delectatõem mihi pstẽt
z terrestria/carnalia z alia que peccatis
sunt inuoluta mihi desipiãt. Amaritu
dinẽ z horrorẽ mihi faciãt q̃ hoiem ratõ
nalem ita insipientẽ reddunt: vt trãsito
rijs adhereat z eternalia postponat.
Quinto peto dñe ihu vt mihi mittere
digneris spũsctũ cũ dono timoris: q̃/
tenus quotidie timeã ne opibus meis
z alijs dictis z cogitatis peccẽ ꝯtra te: et
tuã gr̃az perdã z amittam: z penã infer
nalem incurram. Sexto peto dñe: vt
mihi mittas spũsctũ cũ dono fortitu/
dinis bona sp faciendo: z malis z pecca
tis sp viriliter resistendo. De qua forti
tudine multũ indigeo: qz ita faciliter p
mitto me peccata tẽptare z vincere z ra
ro inuenio me resistere. Septimo pe/
to dñe: vt mihi mittas spũsctũ cuz do

no pietatis quatenus largus sim z pi⁹
mihimetipi quo ad salutē corporis z a⁹
nime: nō crudelis. s. corp⁹ nimiū destru
endo abstinentijs vl'supfluitatib⁹. Nec
aiam pdendo vitijs z vanitatib⁹. z pri
mo subueniam elemosinis z misericor⁹
die opibus: vt tandez audire merear vo
cem illā quā in nouissimo die dices ad
misericordes z pios. Uenite benedicti
patris mei percipite regnū. Doc nobis
prestare digneris domine ihesu christe
sancte sanctoz qui viuis z regnas in se
cula seculorum Amen.

Hora vicesimaquarta de indicō
dñi nostri ihesu xpi extremo.

Deus in adiutorium meū inten
de. Domine ad adiuuandū me
festina Gloria pri z filio zc. Si
cut erat in pncipio z nūc z semp zc.

Fundamentum meditationis

a Diuina me domine ihesu christe
iudex viuorum et mortuorum
deuote meditari et cum timore:

iudicium generale qđ in nouissimo die tenebis.

¶ De maiestate iudicis christi.

Eya dñe iesu cũ ꝗnta potentia et maiestate: ¶ cũ ꝗnto angelorũ ⁊ sanctoꝝ exercitu venies ad fi/nale tuũ iudiciũ. ¶ ꝙ subito ad vocem tube sonãtis oẽs hoies viui ⁊ mortui cũ corpore ⁊ aĩa ibidẽ ꝑ angelos citati ⁊ per sonũ tube cõparẽt vocati ¶ sancti apli ⁊ ꝙplẽs alij sancti cũ ꝗnta gl'ia ⁊ reuerẽ tia sedebitis cũ dño ꝑ tribunali: oẽs ho mines iudicabitꝭ. ⁊ sententiã vite ⁊ mor tis determinabitis.

¶ De gaudio electorum.

Eya dñe iesu quãt⁹ honor/gaudi um ⁊ gl'ia tunc instabit illis ho minibus qui suis bonis opib⁹ meruerũt ad dexterã tuam ꝯgregari: ac ad vitã eternã inuitari: cũ bis tuis mel lifluis verbis Venite benedicti pr̃is ⁊c.

¶ De miseria damnatorum

Eh vnd we dñe/ꝗnto dolore ⁊ pauore cordis tales hoies con

cutiũtur qui ſuis malis opibus deme/
ruerũt ad ſiniſtrã ꝯgregari: ⁊ ad mortẽ
eternã cõdemnari. Cũ bis tuis verbis:
Jte maledicti in ignẽ eternũ. Quibus
tũc in maiorẽ penã ⁊ ꝯfuſionẽ oſtendis
O iudex/ ⁊ dñe tuã tuã crucẽ: tuoꝝ vul
neꝝ cicatrices: ꝓ eo ꝙ de tua morte ⁊ paſ
ſione ⁊ alioꝝ beneficioꝝ tuorũ ſp fuerũt
ingrati ⁊ traq̃s tũc clamabãt oĩa opa
eoꝝ mala O mia eoꝝ mẽbra q̃ peccauerũt
⁊ oẽs creature q̃ eis fideliter ſeruierunt
⁊ ſeruitũ male ꝓdiderũt. O vos miſeri
tũc velletis nũq̃ fuiſſe: nũq̃ vixiſſe: ⁊ pre
timore ⁊ horrore clamabitis ad montes
vt ſup vos cadant: ⁊ a furore iudicis vos
abſcondãt. Ach vnd we q̃ horribiliter
tunc condẽnati ad inferna a dyabolis
deducunt ⁊ ibidem ꝑpetue cruciantur.
Ach quãtus luctꝰ ⁊ planctus. Ach q̃n
tus clamor tunc ibi erit. Jbi parentes
clamabũt ꝯ filios ⁊ filias: ꝓpter quorũ
amorẽ exceſſiuũ mlta peccata cõmiſerũt
ꝯ deũ ipoꝝ quẽ offenderũt. Jbi clama
bũt filij ꝯ parẽtes ꝙ vnq̃ ipos genuerũt:

ꝛad tantã miſeriã ipſos nutriuerũt.

De iudicio hominis quotidiano ſuper ſeipſum.

Rogo te pijſſime iudex ꝛ dñe q̃tenus me iuuare digneris quotidie meipm iudicare: ſententiã ꝓtra peccata mea pferre/ me ad penitentiã cõdemnare: vt cuꝫ ad tuũ iudiciũ generale puenero; ſim a meipo iudicatus ꝛ tuo iudicio ſuppoꝛtatus.

De iudicio coꝛpoꝛis.

Diuua me dñe iudicare coꝛpus meũ qꝺ eſt materia multũ vilis ꝛ ignobilis ꝺ vili terra factũ: vili panno poſt natiuitatem ſuã inuolutũ. In vtero matris menſtruali ſanguine nutritũ plenũ miſerijs: oneratũ peccatis/occupatũ vitijs ꝛ paſſionibus: pnũ ad malũ: oñi ꝺfuſione plenũ: eiulãs ꝛ ploꝛãs: huiꝰ mũdi exilio traditũ: moꝛte cõdemnatũ. Et ſi meliꝰ iudico coꝛpꝰ meuꝫ: quid eñ aliud eſt niſi ſperma fetidum: cadauer miſerũ/ cibus vermium: ſaccus ſtercoꝛ? Et ſi magis diligenter

consídero. Quid per os z nares z cete/
ros meatus corporis egreditur: vilius
sterquiliniũ nunq̃ inuenit. Unde ergo
superbio ego cinis z puluis ante z post
natiuitatem: cui⁹ ꝓceptõ culpa/nasci pe
na z miſia: viuere labor/mori anguſtia
post hoiem vermis/post vermẽ fetor z
horror. Cur ego hec vilia nõ consídero:
Quid fedius hũano cadauere? Quid
horribili⁹ mortuo homĩe: z cui⁹ erat in
vita gratiſſimus amplex⁹/erit in morte
horribilis aſpectus. Si ꝓſídero vñ ve
nio. erubeſco: vbi ſum ingemiſco/quo
vado contremiſco. De parentib⁹ meis
venio qui me prius fecerũt damnatum
q̃ natum/peccatores peccatorẽ in pec/
cato ſuo genuerunt. Miſeri miſerũ de
peccato nutriuerũt/in hanc lucis miſe
riam induxerũt. Nihil ex eis habeo ni/
ſi miſeriam z peccatum z corpus corru
ptibile quod geſto. Ad alios vero feſti
no qui morte corpus hinc exierunt. Et
cũ eor⁹ ſepulchra reſpicio/nihil inuẽio
niſi cineres z vermes/fetorem horrorẽ

Et q̄ ego sum fuerunt illi/ꝛ qđ illi sunt ego ero. Cur g̃ ego fatuus ꝛ stultus illđ vile corp⁹ pciosis adorno vestib⁹ delicatis nutrio cibarijs/qđ p⁹ paucas dies vermes erũt deuoraturi in sepulcro. Et nec vestis nec cibaria sibi pficiunt: nec a vermib⁹ defendũt. Cur etiã tm̃ honorari et exaltari desidero. cũ p⁹ paucos dies ossa potẽtuz ꝛ diuitũ nõ pñt discerni ab ossibus paupeꝝ. Cur etiã corpus meũ die noctuq; laborat/fatigaf/sollicitatur p diuitijs/ꝛ in morte de oñib⁹ bonis nil pl⁹ nisi vnum pannũ lineũ habebit: nõ p corpis fomento. sed pro pudẽdorũ tegumento. De iudicio aĩe:

Diuua me dñe ihu iudicare animã meã/que ẽ creatura multuz nobilis/insignita tua imagine redempta tuo pcioso sanguine: deputata: cũ anglis capax beatitudĩs: particeps ratõis. Quid g̃ nobilissima aĩa tibi cũ vili corpe Que ergo tibi societas ꝛ amicitia cũ carne que tecũ familiarit̃ viuit: in sinu tuo dormit: tecũ dulce collo

quiuz habet. z tñ iure hereditario suus tu⁹ est nõ socius. Sz abeunte etate: deli cate corp⁹ illud nutriuisti z virge pepci/ sti: ꝓtumax factũ est. Et leuabit calcane um suũ sup caput tuũ z te nobilem aiaz dñm suũ in suitutẽ redigit/ z tui crude/ liter dñatur: z te cõcalcat z solũ que car nis sunt sapit. z p nihilo habet terram desiderabilez z viuentiũ: vñ tu creata es plenũ est auaricia/ luxuria/ accidia/ ad/ ulterio/ z oĩbus iniquitatib⁹/ aduersus te nutrit scandala vult a te tuã heredita tem tollere z desup terrã auferre. O aia quare tu tantã iniuriã nõ vindicas sed dissimulas: nec ei durũ verbũ loqueris nec vultũ iratũ oñdis. sz blãdienti tibi arrides/ z cũ illusore ludis. Et lud⁹ ille non est iusticie sed illusio aie z psecutio z mors. O aia q̃d tibi videt si recte sen/ tis/ si iuste iudicas/ mecũ dicis/ mecuz sentias q⁹ corp⁹ sic reũ mortis cruci/ figatur. Noli dissimulare: noli differre noli parcere. Sz festinanter: audacter crucifige ipm/ sz cruce xpi in quo est sal⁹

vita z resurrectio/ ad quē si ex corde clamaueris crucifixus/ tuū audies xp̄m respondētem. Hodie mecū eris in paradiso. Item si amplius aiam meā iudicabo: inuenio eam ratōnabilē creaturā z nobiliorē alijs creaturis. Sed heu aliqñ multū irratōnabiliter viuit cōsentiēdo corpi: in malū: in mortē: hoc nullo mō animal irrationale faceret q̄ scienter ad nociua sibi quouis modo iret.

De iudicio operum.

Diuua me dñe iesu iudicare vitam meā z opa mea quotidiana que facio/ heu q̄ sunt ꝓtra volūtatem tuā z ꝫ mādata tua: nec in merito nec in p̄mio mihi p̄ficiūt. Ego die noctuq̄ fruio corpi meo / laboro sollicitor p delicijs z voluptatib⁹ suis: z mlta meritoria ꝓpter ip̄m negligo z tandē in fine vite sue nihil mihi dat nec me appreciat. Nec seip̄m pōt iuuare z a corrosiōe vermiū defendere. Ego seruio/ laboro die noctuq̄ diuitijs: oēs vīres currendo vigilando curā gerēdo: expendo z in

fine vite mee de oĩbus diuitĩjs non am
plius habeo nisi duas vlnas de antiq̃
panno lineo. Ego fuio parẽtibus: ami
cis filĩjs z filiab⁹/cũ corpe z rebus/z p⁹
mortem meã nihil plus faciũt q̃z q̃ me
ad sepulchrum sequunt. Nullus mibi
tã dilect⁹ põt inueniriq̃ velit mecũ sepe
liri/vel qui velit sequi aĩam meã q̃ sola
de hoc exilio pegrinat/ z p ignotã vtam
vadit. Null⁹ amicoꝝ eã cõducit. Null⁹
ei expẽsas pviatico ꝓcedit. Null⁹ in via
ei mutuat z ꝓmodat: nec pecunias hz z
pignerib⁹ caret. O we q̃ntũ dubiũ est ꝺ
ꝑmo hospicio ad qꝺ declinat: an sit bo⁹
nũ vl̃ malũ: solacioſũ vl̃ penoſuz. Jtẽ e⁹
go fuio mꝺo et tre: z dabit mibi p ꝑcio
ꝟ qꝺ hz. Et in fine vite mee p ꝑcio labo
rũ z fuicioꝝ meoꝝ terra se apit z amica⁹
bilit me recipit. z mũdus p ꝑcio terrã z
lapides sup corp⁹ meũ dabit: in tãta q̃n
titate sic vnq̃z possuz portare: nec p põde
re magno z gui me leuare. Jtẽ ego fuio
diabolo ĩ multj actiby crimioſ: diabol⁹
appciat me taliter qualis ipse fuit z est/

ꝛdatqꝫ habet/ꝛ tandem me ducit ad re
gnum ſuū ꝛ proꝺ̄cit in penā eternā. Ue
ergo mihi miſero qꝝ tibi non ſeruio do/
mino meo ieſu/ qꝝ poti⁹ volo facere ma
la cꝫ bona: cū tñ bona eq ue eſſent facien
da ſicut mala/ꝛ tu das tam magna pre/
cia/ que nullus alius dat. Tu eī das te
ipm in p̄mium/ ꝛ tuū eternū regnuz in
ſtipendium.

Impetratio p bono fine obtinendo

Rogo ergo te dulciſſime deus vt
vitam meā quotidiana diſcuſſi
one examinare me adiuues: ꝛqꝝ
quotidie iudicem q̄ntum proficio: quā
tuz deficio: qualis ſim in moribus: qua
lis ſim in affectibus: cꝫ ſimilis ſim tibi
dñe: ꝛ cꝫ diſſimilis: cꝫ longe a te: ꝛ cꝫ ꝑpe
Et in me nihil maneat iniudicatum: ni
hil inexaminatū: nihil indiſciplinatuz
Fac me plangere: fac me penitere iniq/
tates ꝛ peccata quib⁹ te offendi: vt in fi/
nali tuo iudicio appareā purgat⁹ ꝛ emē/
datus: et merear per angelos tuos ad
dexteram tuam cum ſanctis tuis collo

cari & ad regnum benedictis et sanctis
preparatum per te domine Iesu imitari.
Quod mihi domine Iesu præstare digneris:
qui cum patre & spiritu sancto viuis
et regnas in secula seculorum. Amen.
Explicit horologium deuotionis.

f. 87

9.88

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
7 nR. 299
ex. 3. [Acc. mc kyjto]